

CETURTDIENA, 2008. GADA 9. OKTOBRIS

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Saņemtie dokumenti (sk. protokolu)

3. Parlamenta izmantotie Eiropas Savienības simboli (jaunais 202.a pants)(debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir *Carlos Carnero González* ziņojums (A6-0347/2008) Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā par jauna 202.a panta iekļaušanu Parlamenta Reglamentā, kas attiecas uz Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem (2007/2240(REG)).

Carlos Carnero González, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es savā ziņojumā ierosinu šeit pieņemt lēmumu, kas galvenokārt ir politisks šā vārda burtiskā nozīmē. Nepārprotami svarīga, oficiāla lēmuma pieņemšana ir mazākais, ko varam darīt.

Patiesi, mēs gatavojamies grozīt mūsu Reglamentu, lai oficiāli noformētu to, ko īstenībā dažādas Eiropas Savienības iestādes lieto jau gadiem ilgi. Es vēlos deputātiem to atgādināt.

Mēs ierosinām, lai visās šī Parlamenta sanāksmju vietās un vairumā oficiālos pasākumos izkārtu Eiropas Savienības karogu, piemēram, konstitūtīvās sanāksmēs vai kad tiek sagaidīti valstu vadītāji. Mēs arī ierosinām šajos pasākumos atskaņot himnu, visos mūsu rakstiskajos dokumentos lietot devīzi „Vienoti daudzveidībā”, kā arī svinēt Eiropas dienu.

Priekšsēdētāja kungs, mēs neierosinām izmantot eiro simbolu, kaut arī jūs atbalstījāt šo domu. Tomēr, pēc mūsu domām, eiro ir svarīgs līdzeklis, brīnišķīgs instruments, kas, bez šaubām, palīdz mums starptautiskās finanšu krīzes laikā. Kas notiktu, ja mums nebūtu eiro? Mēs būtu nonākuši tajā mokošajā situācijā, kad valūtas devalvācija tiktu izmantota kā līdzeklis, lai padarītu eksportu konkurētspējīgāku, un kad mūsu ekonomika tiktu nopiesta uz ceļiem starptautiskās finanšu spekulācijas priekšā.

Mana ziņojuma vissvarīgākais aspekts ir politiskais vēstījums pilsoņiem. Šis vēstījums ir ļoti skaidrs:

Eiropas Savienības simboli tiek lietoti un ir dzīvotspējīgi iestādē, kas tiešāk nekā jebkura cita iestāde pārstāv mūsu 27 dalībvalstu 550 miljonus iedzīvotāju.

Tas nozīmē, ka 2002. gadā Eiropas Konventa sāktais konstitucionālais process turpinās, neskatoties uz biežajiem un lielajiem šķēršļiem un neveiksmēm.

Konventam, kurā man kopā ar citiem šeit esošajiem deputātiem bija gods piedalīties, nebija šaubu, ka ES simboli pirmo reizi jāiekļauj Eiropas Savienības primārajās tiesībās. Konvents, par laimi, izbeidza savādo situāciju saistībā ar vissvarīgāko tiesību aktu kopumu, kurā nebija atzīts tas, ko sabiedrība jau sen bija pieņēmusi, proti, simboli.

Lēmums šai ziņā bija vienprātīgs, un neviens to neapstrīdēja ratifikācijas procesa laikā; tieši pretēji, tas bija viena no prasībām, par ko Eiropas Savienības atbalstītāji bija ļoti gandarīti. Man jāteic, ka tādēļ bija milzīgs pārsteigums, kad starpvaldību konference, kuras laikā pieņēma Lisabonas līgumu, nolēma visus Eiropas Savienības simbolus no šī dokumenta izņemt.

Ar šodienas lēmumu mēs varam šo kļūdu atsaukt. Mēs, protams, negrozīsim primārās tiesības, bet mēs no savas puses varam palīdzēt, lai Eiropas Savienības simboliem iestādēs piešķirtu oficiālu statusu.

Simboli izsaka kopējus mērķus un kopējas vērtības. Attiecībā uz Eiropas Savienību tā ir vēlme izveidot pilsoņu savienību un savienību pilsoņiem, kuri vēlas vienotību, brīvību, demokrātiju, taisnīgumu, vienlīdzību un solidaritāti — tās ir gan Eiropas Savienības, gan vispārējas vērtības.

Simboli mums arī ļauj pierādīt to, kas mēs esam un kas mēs gribam būt pārējai pasaulei, kura mūs pazīst pēc šiem simboliem. Piemēram, kurš gan nav izjutis lepnumu, vēlēšanu novērotāja tērpā pārstāvēt Eiropas Savienību?

Turklāt simboli palīdz mums atcerēties, no kurienes mēs ieradāmies tajā dienā, kad tapa pierakstīts mūsu vienotības, izaugsmes un brīvības stāsts.

Tam, ko Parlamenta priekšsēdētājs pirms dažām dienām Madridē teica par jauniešiem un vēsturi, ir liela saistība ar simboliem. Mums jāatgādina jauniešiem, no kurienes mēs esam nākuši, kas mēs tagad esam un kurp mēs dodamies. Simboli to pasaka ātri un skaidri. Šie simboli mūs vieno, nevis šķir. Vienotība ir ne vien liela vērtība, bet arī milzīga priekšrocība.

Priekšsēdētāja kungs, brīnišķīgais rakstnieks *Aldous Huxley* ir teicis, ka svarīgāka par pašu pieredzi ir šīs pieredzes likšana lietā. Tas pats attiecas uz simboliem. Karogam nav jāklūst par svētbildi, bet tā klātbūtne ikdienā nostiprinās mūsu vienotību, kuras dēļ mūs pazīst.

József Szájer, *PPE-DE grupas vārdā*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es, nesēn būdams Kijevā, redzēju, ka Ukrainas Ārlietu ministrijas ēku trīsstāvu augstumā gandrīz pilnīgi bija aizklājis to rotājošais Eiropas Savienības karogs. Ja šo simbolu tā ciena un godā ārpus Eiropas Savienības, esmu pārliecināts, ka arī šeit Eiropas Savienība var izturēties pret simboliem ar cieņu. Es gribētu šajā jautājumā palabot kolēģa teikto, kurš ir sagatavojis lielisku ziņojumu. Pats par Eiropas Savienības simboliem pašlaik ir Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma *acquis communautaire* daļa: karogs ar divpadsmit zvaigznēm uz zila pamata, himna ar „Oda priekam” melodiju, valsts un valdības vadītāju ilgās sanāksmes, Eiropas Parlamenta galvenā mītne Strasbūrā un, protams, sesiju rīkošana Strasbūrā. Patlaban, tā teikt, vairs nav noteikumu neesības, jo patlaban patiešām spēkā ir noteikumi par Eiropas Savienības simboliem neatkarīgi no tā, vai Lisabonas līgumā tie ir vai nav.

Tai pašā laikā šī ziņojuma mērķis ir kontrolēt, kā mūsu iestāde — Eiropas Parlaments — dara godu mūsu karogam. Esmu pārliecināts, ka identitātes jeb piederības sajūta ir ļoti svarīga. Mēs bieži runājam par to, ka mūsu pilsoņi nesaprot sarežģīto Eiropas Savienības organizāciju. Simboli palīdzēs viņiem tuvināties Eiropas Savienībai. Daudziem jo daudziem cilvēkiem patīk šie simboli, viņi tos godā un respektē. Es esmu pārliecināts, ka arī mums — Parlamentā esošiem Eiropas Savienībai uzticīgiem eiropiešiem — viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir ieviest un ievērot savā iestādē prasību par Eiropas Savienības simbolu izmantošanu. Paldies jums par uzmanību!

Costas Botopoulos, *PSE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kādēļ tieši tagad mums ir tik svarīgi pielikt pūles un rīkot šīs debates par Eiropas Savienības simboliem? Es domāju, ka ir divi iemesli. Pirmais iemesls ir tas, ka mums kā parlamentāriešiem ir jāpierāda, ka Eiropas Savienība ir reāls veidojums, nevis tikai tiesību akti. Vēlos jums atgādināt, ka simbolu izcelsmes vieta, kā jau referents teica, ir Konstitucionālais līgums. Bija mēģinājums tos institucionalizēt, un ir ļoti zīmīgi, ka šodien mēs turpinām apspriest šo jautājumu. Kādēļ? Tādēļ, ka tie parāda, ka Eiropas Savienība nav izveidota, pamatojoties uz tiesību aktiem, kuri ir nepieciešami, bet grūti saprotami dažādām tautām. Tie simbolizē kaut ko citu. Cik gan piemērots šeit ir šis grieķu vārds: politisks projekts, Eiropas ideja. Domāju, ka par to, it sevišķi šodien, jāturpina debatēt.

Otrs iemesls ir tas, ko simboli slēpj — simbolus aiz simboliem: citiem vārdiem, domu par Eiropas Savienības kopīgu rīcību, kas pamatota uz tās vērtībām. Lūk, ko šie simboli nozīmē: kopīgu rīcību, kas pamatota uz vērtībām, kuras mums vajadzīgas šodien vairāk nekā jebkad agrāk.

Tātad, ja mēs sakām, ka krīze, ko mēs visi šodien pārdzīvojam — un to es saku ne tikai par ekonomisko krīzi, bet arī par Eiropas Savienības pašreizējo institucionālo un morālo krīzi —, ir šo grūto laiku simbols, es uzskatu, ka Eiropas Savienības atbildei uz to jābūt vienai — vienota rīcība. Tas nozīmē, ka mēs visi, iespējams, varētu virzīties uz priekšu kopā.

Es uzskatu, ka nav piemērotāka un tai pašā laikā rūgtāka piemēra kā krīze Īslandē. Īslande nav Eiropas Savienības dalībvalsts, bet to tik smagi ir skārusi ekonomikas krīze, ka valsts iedzīvotāji sākuši domāt, vai nevajadzētu pievienoties šai „Eiropas idejai”.

Anneli Jäätteenmäki, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, izmantojot Eiropas Savienības simbolus, mēs godinām sasniegto vienotību, ko mēs ceram arī nostiprināt. Tādi simboli kā ES karogs, himna un devīze tiek plaši lietoti oficiālos pasākumos visās dalībvalstīs.

Šodien tik labi pazīstamos simbolus — Eiropas Savienības karogu un himnu — pirmo reizi pieņēma Milānas 1985. gada Eiropadomē. Tomēr karogs bija pazīstams jau 30 gadus pirms tam. Šim karogam jāraksturo pilnība, savstarpēja papildināmība un solidaritāte, tādējādi simbolizējot Eiropas vienotību. Devīze „Vienoti

dažādībā” ir jaunākais Eiropas simbols, kas radies pēc Eiropas Parlamenta ierosmes un ko tagad var uzskatīt par Eiropas Savienības būtības definīciju.

Vakardienas plenārsēdē Latīņamerikas un Francijas politiķe *Ingrid Betancourt* teica, ka viņas sapnis ir izveidot tikpat sadarboties spējīgu un vienotu Latīņameriku kā Eiropas Savienību. Ir skaidrs, ka mūsu simboli uzskatāmi par identitātes apliecinājumu un par norādi pārējai pasaulei, ka mēs kopā esam paveikuši svarīgas lietas.

Es ticu šai vienotībai un tās ilgmūžībai. Tomēr esmu bijusi arī sarūgtināta, ka bieži neesam bijuši vienprātīgi. Piemēram, pagājušajā nedēļā Eiropas Savienības prezidējošais valsts Francijas prezidents *Sarkozy* kungs uzaicināja tikai četras dalībvalstis uz finanšu krīzes apspriešanu. Dīvaini, ka Eiropas Savienības prezidējošais valsts prezidents nedomā par solidaritāti un Eiropas Savienības vienotību. Šāda rīcība, tāpat kā visas šāda veida rīcības, mūs drīzāk šķir nekā vieno. Ironiski ir tas, ka mēs lepojamies ar savu vienotību un solidaritāti, bet tai pašā laikā prezidējošais valsts prezidents vissvarīgāko pašreizējo jautājumu apspriešanai izvēlas, šķiet, tikai favorītus.

Es ceru, ka karogs, himna un devīze mums visiem bieži atgādinās par vērtībām, kas ir svarīgas, lai Eiropas Savienība varētu pastāvēt, bet tai pašā laikā mums jāatceras, ka vissvarīgākā ir mūsu rīcība.

Bogdan Pęk, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kā jau referents teica, šīs ir pilnībā politiskas debates, kas notiek ļoti specifiskā politiskā kontekstā. Piekritu iepriekšējiem runātājiem, ka Eiropa patlaban pārdzīvo to vērtību krīzi, kuras Eiropas Savienībai ir vitāli svarīgas. Ar uzspiestajiem simboliem, kas tiek pieņemti, pārkāpjot spēkā esošos Eiropas tiesību aktus, nevar aizstāt šīs vērtības. Starptautību konferencē, kas apstiprināja Lisabonas līgumu, šie simboli tika noraidīti. Neskatoties uz to, Parlaments šodien atkal pūlas tos uzspiest. Tā rīkojoties, Parlaments neievēro principus, kas skaidri paredz, ka tikai Līgums drīkst noteikt, kādi pasākumi ir tieši īstenojami un saistoši visām dalībvalstīm.

Šāds saistošu pasākumu uzspiešanas paņēmieni nav pieņemami. Tas pārkāpj Eiropas Savienības izveidošanas pamatprincipu, kas prasa beznosacījumu atbilstību starptautiskajām tiesībām un nolīgumiem. Tas lidzinās Līgumā noraidītā noteikuma apiešanai un tādu pasākumu ieviešanai, ar kuru starptautību „caur sētas durvīm” izveido „pseidovalsti”, ko sauc par Eiropas Savienību.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā atbalstu Parlamenta iniciatīvu par karogu un himnu. Šie simboli ir vajadzīgi Eiropas vienotībai, jo tie pietuvina Eiropu tautai un veido kopējo identitāti. Tādēļ tie ir jāatzīst oficiāli. Ņemot to vērā, es šodien mūsu lēmumu vērtēju kā mazu, bet nozīmīgu soli, kas pēc iespējas ātrāk ļaus mums atgriezties ierastajā dzīvē.

Eiropas Savienības simbolu — himnas un karoga — neiekļaušana Līgumā (šā lēmuma iemeslu es, protams, zinu) īstenībā ir barbariska rīcība pret Eiropas vienotību. Par to pilnībā atbildīgi ir tie, kas aicināja uz šādu rīcību. Īstenībā mēs pielabinājamies tādiem cilvēkiem kā *Ganley*, *Klause* un *Haider*: viņu nacionālistiskie lozungi par Eiropas supervalsti, kuri bija vērsti pret integrāciju Eiropā, tādējādi ieguva ticamības izskaistinājumu.

Tomēr šī ir tikai medaļas viena puse. Ir vēl kāds jautājums, kam es gribētu pievērsties un kas manī izraisa ne mazākas bažas. Eiropas Savienības pilsoņiem nav vajadzīgs Briselē notiekošais furors par karogiem un himnām. Viņi vēlas sociālu un demokrātisku Eiropu, tādu Eiropas Savienību, kas sniedz viņiem efektīvu aizsardzību pret globalizācijas negatīvajām atbalsīm. Viņi vēlas dzirdēt skaidru atbildi par to, ko Eiropa aizsargā — tirgus vai cilvēkus? Viņi grib, lai Eiropa veiktu nopietnus pasākumus pret algu, sociālo un nodokļu dempingu un lai reizi par visām reizēm izbeigtos ātrais „kazino kapitālisms”, ko veicina finanšu žonglieri. Šo iemeslu dēļ mums vajadzīga politiska Eiropas Savienība.

Hanne Dahl, *IND/DEM grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, interesanti, vai šajā sēžu zālē ir kāds, kas vēl atceras, ka Konstitūcija tika nomainīta ar Lisabonas līgumu pēc tam, kad Nīderlande un Francija Konstitūciju bija noraidījušas. Eiropas Savienības simboli netika iekļauti Lisabonas līgumā, jo uzskatīja, ka ES pilsoņi izturas īpaši skeptiski pret Konstitūcijas mērķi pārvērst Eiropas Savienību par valsti. Tagad Eiropas Parlaments, kas, protams, ir vienīgā ES iestāde, kuru pilsoņi ievēl balsojot, atkal gatavojas šos simbolus ieviest. Tas ļoti atgādina parodiju par demokrātiju; demokrātiju, ko realizē iestādes, nerespektējot to cilvēku gribu, kuru dēļ šīs iestādes pastāv. Eiropas Savienība pastāv, lai kalpotu pilsoņiem, nevis otrādi. Tādēļ nav pareizi, ka, pamatojoties uz pilsoņu gribu, vispirms kaut ko neiekļauj, bet pēc dažiem mēnešiem to atkal ievieš.

Man jāsaka, ka šīs lietas dēļ man ir kauns, ka esmu Eiropas Parlamenta deputāte. Mēs nedrīkstam atļauties kļūt bēdīgi slaveni, muldējot cilvēkus šādā veidā. Es vēlos aicināt ikvienu, kam ir kaut nedaudz cieņas pret saviem vēlētājiem, balsot pret šodienas priekšlikumu.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, šī sasaukuma Parlaments vēlas ieviest šos simbolus tikai viena iemesla dēļ — lai pašapliecinātos un „piestiprinātu valstiskuma rotājumus” Eiropas Savienībai.

Pateicos, bet man ir daudz labāka himna un karogs, un es negrāso tos iztirgot pret eirofederālisma bezgaumīgajām greznumlietņām. „Oda priekam”, ko mēs gatavojamies noņemt, varbūt ir ļoti jauka melodija, bet tāda ir arī dziesmas „Zvaniņš skan” melodija. Abu skaņdarbu vārdi ir izvēles auglis, ideālistisks redzējums, ka ES ir lieliska tieši tev. Tomēr atšķirībā no „Zvaniņš skan” tā sagraus tavu nacionālo suverenitāti un tavas tiesības būt par sava likteņa noteicēju. Tā drīzāk ir „kods sagrāvei”, nevis „Oda priekam”!

Ja runājam par karogu, ko esam nozaguši Eiropas Padomei, tad pat paši šī priekšlikuma iesniedzēji nezina, ko tas nozīmē. AFCO komitejas rīcībā ir tikpat daudz skaidrojumu par zvaigžņu nozīmi, cik zvaigžņu ir karogā.

Šis priekšlikums atklāj eiropofilu neremdināmo fanātismu. Vēl nebija nožuvusi tinte uz Lisabonas līguma, kurā piesardzīgi netika iekļauti šie simboli, kad jau uzstājīgi tika pieprasīta Parlamenta piekrišana piešķirt tiem oficiālu statusu.

Mani vēlētāji negrib ne ES karogu, ne ES himnu. Viņi grib, lai viņiem būtu tiesības pateikt „jā” vai „nē” Lisabonas līgumam. Pateicos!

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pieminēt jūsu tautieti, kuru Lielās franču revolūcijas laikā uz ielas norājis kāds sankilots, prasot, kāpēc tautietis nenēsājis Francijas Republikas karogu *Tricolore* — revolūcijas simbolu? Tautietis esot atbildējis, ka tas, ko viņš jūt savā sirdī, nav jāizliek aplūkošanai.

Es esmu drīzāk viens no tiem, kas, bez šaubām, kautrības dēļ, kā jau labiem spāniešiem pieklājas, savas jūtas neizrāda. Tomēr tas nenozīmē, ka es nebiju aizkustināts, kad redzu Eiropas Savienības karogu izkārtu pie Ļubļanas rātsnama vai kad, tiekoties ar mūsu kolēģi *Pierre Lequiller* Ivlinā, pēc Marseljēzas noklausos Eiropas Savienības himnu, vai kad vakar lasīju avīzē Astūrijas prinča balvas ieguvēja bulgāra *Tzvetan Todorov* teiktos vārdus, ka eiropietis šodien ir tas, kurš ir „vienots dažādībā”. Tā ir mūsu devīze.

Es neesmu no tiem, kam ir šaurs un ierobežots domāšanas veids vai noslēgts skats uz dzīvi, kas domā, ka Eiropas karogs konkurēs ar nacionālajiem karogiem vai ka Eiropas himnas nolūks ir aizvietot nacionālās himnas. Tas, priekšsēdētāja kungs, ir vienkārši smieklīgi.

Simboli apliecina mūsu piederību kopienai, bet tie nekādā veidā necenšas likvidēt mūsu tēvzemes. Simboli ir papildu vērtība, kuru mēs izmantojam kopā ar citiem eiropiešiem.

Tādēļ es apsveicu *Carnero* kungu par viņa un AFCO komitejas sāktu pareizo iniciatīvu. Tā ir iniciatīva, kas laikā, kad mēs „stiprinām kopā divas Eiropas” (kā to brīnišķīgi pateica mūsu neaizmirstamais kolēģis *Bronisław Geremek*), parāda mūsu Eiropas līdzpilsoņiem, ka mums ir kopējas vērtības. Šīs vērtības tiek uzskatāmi paustas arī ar simboliem (bet ne vienīgi ar tiem).

Tādēļ Eiropas Tautas partijas un Eiropas Demokrātu grupa balsos par priekšlikumu izdarīt grozījumu Parlamenta Reglamentā, un es tāpat kā visi citi vēlos just aizkustinājumu, kad nākamo reizi šajā sēžu zālē klausīšos „Odu priekam”.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Tāpat kā ar simboliem izsaka jūtas, ar alegorijām — domas. Šis filozofa *Alain* spilgtais citāts tomēr it nepārprotams paskaidrojums tam, ko šie simboli nozīmē Eiropas Savienībai. Turpmāk, klausoties Bēthovena simfoniju vai kopā svinot Eiropas dienu 9. maijā, mēs apliecināsim, ka Eiropas Savienība ir dzīvotspējīga. Šie divi pasākumi ir konkrētas to vērtību izpausmes, kas liktas Eiropas Savienības pamatā. Tās ir zīmes, kas pakāpeniski iespiedīsies 500 miljonu eiropiešu atmiņā.

Iekļaujot šo pantu Parlamenta Reglamentā, tiek atzinīgi novērtēts mūsu kolēģa *Carlos Carnero González* paveiktais darbs, par ko es viņu apsveicu, un pilsoņiem tiek pausts Parlamenta politisks vēstījums, kas pamatojas uz iepriekš minētajām vērtībām, kā to ir apstiprinājusi eiroskeptiķu opozīcija. Nav politikas bez simboliem! Identitātes piešķiršana Eiropai, izmantojot himnu, karogu un devīzi, dod Eiropā dzīvojošiem un strādājošiem pilsoņiem iespēju uztvert sevi kā daļu no dažādībā vienota veseluma. Šo simbolu demonstrēšana visos līmeņos un visās iestāžu darbības jomās nodrošinās, ka pastāvīgi tiek atgādināts par vērtībām, kas iedvesmo Eiropu.

Tomēr es šodien gribētu uzsvērt, ka Eiropa pārdzīvo nopietnu uzticības krīzi un ka mēs nedrīkstam aprobežoties vienīgi ar šo simbolu izmantošanu. Mums kopīgi jāplāno, kā no jauna izveidot spēcīgu piederības sajūtu.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, tādi simboli kā karogs, himna, kopīga valūta un svētku dienas ir būtiskas valstiskuma pazīmes. Tieši šī iemesla dēļ tika nolemts tās nepieņemt, kad notika sarunas par Lisabonas līgumu. Apgalvojums, ka viena Eiropas iestāde var pieņemt iekšēju lēmumu par šo simbolu atjaunošanu, ir divkosīgs. Eiropas Parlaments ir likumdevēja iestāde. Tā nedrīkst vadināt uz domām, ka ir pieļaujami atrast veidus, kā apiet iepriekš pieņemtos starpvaldību nolīgumus. Parlamentam jābūt demokrātijas un tiesiskuma sargam. Ja Eiropas Parlaments mēģinās atjaunot iepriekš noraidītos simbolus, tas kļūs par anahronismu. Var viegli saprast, ka katrai iestādei ir vēlēšanās izmantot konkrētus simbolus. Tomēr šajā gadījumā jāsaprot, ka ir iesaistīta plašāka politiska dimensija, kā jau referents to norādījis. Tādēļ būtu jāpretojas šādai rīcībai.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, kopējie simboli, kā jau šeit teica, netika iekļauti Konstitucionālajā līgumā, kad to nomainīja ar Lisabonas līgumu. Daži Lisabonas līguma iesniedzēji pat apgalvoja, ka mēs tādā veidā izrādām pietāti pret tautas nepatiku. Dažās valstīs pseidokonstitucionālo simbolu neiekļaušana tika izmantota, lai pierādītu, ka nav iemesla rīkot referendumu par Lisabonas līgumu. Dānijas valdība, piemēram, Dānijas tautai adresētā dokumentā paziņoja, ka Lisabonas līgums — es citēju — „tiks iztīrīts no noteikumiem, kas attiecas uz simboliem — himnu, devīzi un karogu”.

„Tiks iztīrīts”! Šai vietā mums jāvaicā, kas no tā īstenībā ir mainījies. Atbilde ir „nekas”. Komisija savā atbildē uz manu pieprasījumu uzrakstīja, ka simbolu statuss nekādā ziņā nemainās tāpēc vien, ka tie nav pieminēti Līgumā. „Simbolu statuss nekādā ziņā nemainās”! Bet Parlaments tagad nolēmis iet vienu soli tālāk. Varbūt kāds uzskata, ka simbolu pastiprināta izmantošana radīs pacilājošu piederības sajūtu Eiropas Savienībai. Varbūt kāds uzskata, ka simboli spēj palīdzēt aizmirst, ka cilvēki nekādu labumu nav guvuši. Es personīgi tā neuzskatu. Daudzi pilsoņi to uztvers kā vēl vienu piemēru tam, ka ES elite dara tieši tā, kā tai labpatīkas. Šī priekšlikuma pieņemšana būtu pilnīgi nepareiza rīcība, un es domāju, ka mums to nevajadzētu pieņemt.

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu zināt, kādēļ ir radies šis ziņojums un Reglamenta grozījums, kas ir šī ziņojuma mērķis. No pamatojuma izriet, ka to neiekļaušana Lisabonas līgumā netraucē iestādēm turpināt to izmantošanu. Tādēļ nav saprotams, kāpēc tie jāiekļauj Parlamenta Reglamentā?

Šīs debates notiek saistībā ar Eiropas Konstitūciju un referendumu, kas padarīja Konstitūciju par spēkā neesošu. Simboli ar apdomu netika iekļauti Līgumā, jo holandiešiem, piemēram, Eiropas superlielvalsts un tās ārējie simboli bija vienaldzīgi. Bet pa to laiku Nīderlande ratificēja Lisabonas līgumu. Ko nu tagad darīsim? Tagad iekļausim Eiropas simbolus Reglamentā „pa sētas durvīm”.

Šis grozījums Reglamentā nav vajadzīgs. Grozījums ir nevajadzīga provokācija un pigas parādīšana holandiešu vēlētajiem, bet, plašāk ņemot, visiem Eiropas vēlētajiem, kam Eiropas supervalsts ir pilnīgi vienaldzīga. Labi pastrādāts, dāmas un kungi!

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). - (PT) Vakar tepat plenārsēdē Eiropas himna būtu varējusi skanēt fonā, kad *Ingrid Betancourt* teica savu sāpju pilno runu. Himna būtu bijusi kulminācija aicinājumam kopā atcerēties un izteikt vēlmes. Ikvienam humānam projektam vajadzīgi kaut kādi simboli gan vārdiem, ar kuru spēku mēs pārvaldām Eiropas cilvēkus, gan politiskās pārstāvības rituāliem, kas liek mums ieņemt vietas sēžu zāles labajā vai kreisajā pusē parlamentāro debate attīstības procesā. Vēsturei vienmēr ir savi simboli.

Mums vajadzīgi vārdi, karogs, himna un devīze. Eiropas universālo projektu nevar nostiprināt kolektīvajā apziņā bez tās ķīmijas, ko rada simboli, jo tie ne tikai atspoguļo esošo pasauli, bet arī to pasauli, kuru mēs gribam radīt. Simboli mūsu apziņā savieno visdziļāko saprātu ar emocijām. Simboli top par vērtību, kad tie iedarbina identitātes veidošanās procesu. Kā iespējams lielo Eiropas projektu, kas balstīts uz tādu transcendentālu vērtību kā cieņa pret cilvēku, atklāt pasaulei bez simboliem? Kā šo projektu, kas rāda piemēru tiesību jomā, vadīt bez simboliem? Eiropas filozofiskā doma mums ir atstājusi garu sarakstu ar simbolu nozīmi. Politika to nevar ignorēt, jo tā aptver visus cilvēka aspektus, arī tos, kas saistīti ar ideāliem un cildenumu.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es esmu mazliet pārsteigts, par to vētru ūdens glāzē, ko izmaiņas Reglamentā ir sacēlušas dažās aprindās. Mēs zinām, ka dalībvalstis pirms kāda laika nolēma neiekļaut Eiropas karogu un himnu Līguma tekstā. Tās nolēma nepiešķirt karogam un himnai tik augstu stāvokli, bet atstāt tos tādā statusā, kādā tie ir pašreiz.

Kāds tad ir to pašreizējais statuss? Iestādes tos vienkārši atzīst. Eiropadome tos atzīst jau kopš 1985. gada. Toreiz Eiropadomes vadītāja, starp citu, bija *Thatcher* kundze. Izskatās, ka daži viņas cienītāji pašlaik noraida viņas lēmumu. Man jāsaka, ka es pats nedomāzu vilcināties pieņemt *Thatcher* kundzes izraudzīto simbolu par Eiropas Savienības karogu. Tomēr, atbalstot vienprātību un kompromisu, esmu gatavs to pieņemt.

Tātad toreiz karoga un himnas statuss bija tāds, ka to atzina iestādes. Tomēr patlaban tā ir novirze no normas. Mēs, Eiropas Parlaments, īstenībā nekad savā Reglamentā to neesam atzinuši. Tādēļ ir loģiski, ka mēs šo novirzi labojam un iekļaujam atsauci uz to savā Reglamentā.

Es nesaprotu, kā cilvēki var rīkot tādu traci par tik saprotamu jautājumu — veikt normālu procedūru, ar kuru tiek respektēti dalībvalstu lēmumi neiekļaut šo jautājumu Līgumā. Bet tai pašā laikā eiroskeptiķu rīcība arī manā valstī man vienmēr likusies mazliet dīvaina. Ja mēs zinām, ka šis karogs tiek izmantots jau daudzus gadus, ja jūs skatījāties Eiropas un Amerikas komandu cīņas golfā pirms pāris mēnešiem un redzējāt, kā Raidera kausa izcīņas turnīrā,icinot Eiropas karogu, savējos atbalsta eiropieši — viņu vidū droši vien bija arī eiroskeptiķi —, tad tas patiešām izskatās mazliet smieklīgi, ka tagad viņi taisa tādu troksni par šo loģisko izmaiņu mūsu Reglamentā.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kā jau visi iepriekšējie runātāji teica, Eiropas Savienības simboli pastāv jau daudzus gadus. Ko mēs, Eiropas parlamentārieši, gribam pateikt, veicot grozījumus Reglamentā? Mēs vēlamies uzsvērt simbolu pareizu izmantošanu, kā to dara visas iestādes.

Diemžēl gan dalībvalstu, gan pilsoņu reakcija ir bijusi nepamatota. Dalībvalstis domā, ka Eiropas Savienības simbolu pieņemšana un popularizēšana būs iegansts supervalsts radīšanai. Dieva dēļ, pasakiet, vai tiešām simbolu izmantošana radīs supervalsti, par kuru runā dalībvalstis?

Daži iebilst, ka simboli ietekmēs tautu un valstu nacionālo morāli. Ja kāda nacionālā morāle ir tik zema, ka visu valstu vienības simbols to spēj nomākt, tad šādu nacionālo lepnumu es varu vienīgi nožēlot. Šādus argumentus es esmu dzirdējis šajā Parlamentā.

Bet ir vēl viens jautājums. Ja daži pilsoņi vai dalībvalstis tik ļoti neieredz šos simbolus, ka pat nespēj uz tiem skatīties, kāpēc tie vēl aizvien ir ES dalībnieki? Vai tā nav pretruna?

Eiropas Parlamentam ir tiesības šodien turpināt šo simbolu oficiālo pieņemšanu, Parlaments sūta vēstījumu: Eiropas Savienībai, kuru vieno tās simboli, jāvirzās uz priekšu, uz pilnību un jānonāk vietā, kur tā var sevi apliecināt. Tās uzdevums ir popularizēt savus principus un vērtības visā pasaulē.

György Schöpflin (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mums bieži nākas uz klausīt viedokli, ka simboli ir laika tērēšana un ka Eiropas Savienībai nebūtu jānodarbojas ar tik nebūtiskiem jautājumiem. Tai drīzāk jāpievēršas tādiem ikdienišķiem jautājumiem kā nodarbinātība vai tirdzniecība.

Šī pieeja ir pilnīgi aplama, un tie, kas to sludina, vispār nesaprot, ko nozīmē simboli. Ja jūs pavērosiet, kā strādā iestādes, jums drīz vien kļūs skaidrs, ka katrai iestādei ir savs simbolu kopums. Šie simboli nes vēsti, ko cilvēki pazīst, un tie darbojas kā šīs iestādes kods. Valsts iestādes ir demokrātiskas politikas priekšnosacījums.

Tādējādi simboli ir nepieciešama demokrātijas daļa, ko ES uzskata par ļoti nozīmīgu identitātes aspektu. Turklāt, ja simboli būtu tik maznozīmīgi, kā to apgalvo oponenti, tad kādēļ gan sagādāt sev grūtības un tiem pretoties? Eiropas Parlamentam kā Eiropas Savienības galvenajai demokrātiskajai struktūrai ir pamatojums, lai popularizētu Eiropas simbolus kā līdzekli, kas to saista ar Eiropas vēltājiem. Tie, kas nostājas pret Eiropas simboliem, būtībā apšaubā pašu Eiropas demokrātiju.

Varētu jau turpināt polemizēt, ka šis laiks ir pārāk mainīgs un krīzes pārņemts, lai domātu par Eiropas nākotni, un ka šis nav īstais brīdis, lai Parlaments tērētu laiku, spriežot par simboliem. Var jau būt, ka tas tā ir, bet laiks ir kaut kas tāds, par ko vienmēr var debatēt un par ko debatēs. Galu galā tam nebūs nekādas nozīmes, vai par Parlamenta un Eiropas Savienības simboliem debatē tagad vai mazliet vēlāk. Tādēļ es pilnībā atbalstu šo svarīgo un pārliecinošo ziņojumu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mūsu federālisma piekritējiem nevajadzētu mēģināt izmantot *Thatcher* kundzes vārdu savas pārliecības atbalstam. Viņa būtu šausmās par to, kas tagad notiek Eiropas Savienībā.

Mēs esam dzirdējuši, ka simboli ir svarīgi valstij, bet tai pašā laikā mums nemitīgi apgalvo, ka Eiropas Savienības mērķis nav kļūt par valsti, kaut gan katra Parlamenta pieņemtā rezolūcija un katrs tiesību akts

mūs ved virzienā uz valsti. Protams, ka izcils piemērs tam bija Konstitūcija. Tā tika noraidīta, bet pēc tam atkal parādījās kā Lisabonas līgums.

Mēģinot „iesmērēt” Lisabonas līgumu, valstu sarunu dalībnieki nolēma, ka tās Konstitūcijas daļas, kuras varētu interpretēt kā valstiskuma apdraudējumu, piemēram, karogs un himna, nav jāiekļauj Līgumā.

Patiesi, kad Apvienotās Karalistes valdības ministri mēģināja mūsu cilvēkiem „iesmērēt” Lisabonas līgumu, viņi šo punktu izmantoja kā reklāmas materiālu, stāstīdami, ka Līgums atšķīroties no Konstitūcijas.

Mani vēlētāji Austrumārijā negrib ne Konstitūciju, ne Lisabonas līgumu, un viņi noteikti negrib valsti, ko sauc par Eiropu. Es uzskatu, ka viņi jūtas aizvainoti, ja kāds mēģina ieviest šos simbolus vai piešķirt tiem oficiālu statusu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Eiropas Savienības simboli nodrošina to, ka tās identitāte ir nostiprināta un ka simboli var būt izšķiroši faktori saziņā ar sabiedrību un tās emocionālo piesaisti Eiropas iestādēm.

Parlaments ir atzinis un pieņēmis šādus Eiropas Savienības simbolus: karogu ar 12 zelta zvaigznēm apļa formā uz zila pamata, himnu ar Ludviga van Bēthovena Devītās simfonijas „Oda priekam” melodiju un devīzi „Vienoti dažādībā”. Karogu oficiālos gadījumos izkar visās Parlamenta ēkās. Ieviešot Parlamenta Reglamentā noteikumus par Eiropas Savienības simbolu izmantošanu Eiropas Parlamentā, Parlaments sūta spēcīgu politisku signālu.

Parlaments 9. maijā svin Eiropas dienu. Es ierosinu Eiropas Parlamentam organizēt ikgadēju sacensību Eiropas dienā jaunajai paaudzei, kurai jāparāda, kā jaunatne redz Eiropas nākotni un ko tā īpaši vēlas darīt, lai šo nākotnes redzējumu padarītu par realitāti.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, Kipras ziemeļu daļā Kirēnas kalnu grēdā var redzēt nevis Eiropas Savienības karogu, bet milzīgu vienu kilometru garu Turcijas karogu. Īstenībā visa Kipras ziemeļu daļa ir pārpilna ar Turcijas, nevis ES karogiem. Tie simbolizē nevis Eiropas vienotību, bet gan sadalījumu, ko Turcijas armija ir uzspiedusi mazai ES dalībvalstij.

Laikā, kad notiek ES un Turcijas pievienošanās sarunas un gatavošanās miera sarunām Kiprā, Eiropas Savienībai jāizdara stingrs spiediens uz Turcijas valdību, lai tā atsauktu savu karaspēku un tā simbolus no Kipras un ļautu mūsu lepnajam ES karogam brīvi plīvot šajā ES nostūrī. ES karogs Kiprā simbolizē vienotību. Turcijas karogs simbolizē pārdalījumu.

Palīdzēsim pacelt ES karogu visā Kipras teritorijā pēc iespējas ātrāk!

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, man šķiet ļoti dīvaini — pat traģiski —, ka šiem simboliem uzbrūk cilvēki, kuri agrāk dzīvoja komunistu valstīs Centrāleiropā un Austrumeiropā. Mēs atceramies, kā pūļi Tallinā, Austrumberlīnē un Budapeštā vicināja mūsu karogus. Mēs atceramies, kā mūsu himnu atskaņoja pie Brandenburgas vārtiem. To neuzspieda un nenoteica Parlamenta Reglaments, bet uz to iedvesmoja pilsoņu sirdis un emocijas. Šie simboli ir mūsu cildināto vērtību — miera un solidaritātes — simboli.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu uzdot jautājumu tiem, kas saka, ka simboli un himnas ir attiecināmi uz valsti.

Pilsētai, kurā es dzīvoju, ir karogs — Madrides karogs, un kopienai, kurā es dzīvoju, proti, Madrides kopienai, ir savs karogs un himna. Vai tas ir tādēļ, ka tās ir valstis? Vai tām ir ambīcijas kļūt par valstīm? Vai tie, kas saka, ka karogi un himnas ir nacionāli simboli, vēlas atcelt vietējos un reģionālos karogus?

Es vēlētos dzirdēt savu kolēģu deputātu atbildes.

Priekšsēdētājs. - Man pašam mājās ir mana regbija kluba karogs!

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos tikai papildināt Méndez de Vigo kunga teikto. Starptautiskajai Olimpiskajai komitejai ir karogs un himna. No tā, ko tikko teica britu konservatīvie, es varu secināt, ka Starptautisko Olimpisko komiteju viņi definē kā valsti.

Carlos Carnero González, referents. - (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos pateikties visiem tiem, kas izteicās šajās debatēs, lai gan es noteikti nepiekrītu dažu izteiktajam viedoklim.

Simboli pārstāv ne tikai valstis. Šajā mūsu attīstības pakāpē simbolos nav ietverta konfrontācija vai cīņas; tie ir līdzeklis ideju izteikšanai un cilvēku apvienošanai, pamatojoties uz mūsu vērtībām. To, lūk, pārstāv mūsu karogs, mūsu himna, mūsu devīze un Eiropas diena.

Daži — pretēji vairākuma gribai — piespieda Starpvaldību konferenci neiekļaut simbolus Līgumā. Šis lielais vairākums atzina, ka drīzāk neatlaidīgi jāvirza uz priekšu Konstitūcijas galvenie jautājumi nekā jāļauj sevi noķert slazdos, ko uzlikuši tie, kas apstrīd ne tikai simbolus, bet arī nepieciešamību virzīties uz politisko savienību. Šī iemesla dēļ 16 valstis, tai skaitā arī manējā, izdeva paziņojumu, ka, viņuprāt, simbolu izmantošana ir dzīves fakts, oficiāls un turklāt apsveicams fakts.

Neviens neapstrīdēja Eiropas Savienības simbolus referendumos, kuros Konstitūcija netika ratificēta. Padomāsim nopietni: vai daudzi Francijas un Nīderlandes iedzīvotāji teica „nē” Konstitūcijai tāpēc, ka tajā bija minēti ES simboli? Es neko tādu neatceros, kaut arī es aktīvi piedalījos kampaņā Francijā. Varbūt bija citi iemesli, kas, iespējams, bija kopēji daudziem cilvēkiem, bet tie nebija simboli.

Es, protams, sevi izjūtu kā spānieti, jo esmu eiropietis, un kā eiropieti, jo esmu spānietis. Tas nozīmē, ka tad, kad es redzu savas valsts karogu blakus 12 zvaigžņu karogam, mana pārliciecība, ka abi karogi ir manas dzīves daļa, kļūst stingrāka. Es jūtu lepnumu arī tad, kad redzu, ka Padomes priekšsēdētājam priekšā nolikts gan Francijas, gan Eiropas Savienības karogs.

Vislielāko prieku es tāpat kā daudzi no jums izjūtu tad, kad man uzgavilē kāds, kurš ir saņēmis humāno palīdzību vai pamanījis mūsu vēlēšanu novērotāju komandu un kurš pazīst mūs pēc karoga un aplaudē tam. Mēs uzvestos mulļīgi, ja noliegtu sevi par to, ko citi draudzīgi un priecīgi atzīst.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), rakstiski. – Nav šaubu, ka Eiropas Savienība atrodas savas attīstības krustcelēs, kad ļoti svarīgi ir atzīt vajadzību virzīties uz priekšu, risinot visus pašreizējos sarežģītos jautājumus, kas potenciāli varētu novest strupceļā Eiropas integrācijas procesa dinamiku. Šajā procesā Eiropas simboli ir izšķirošs vienojošs elements, lai izstrādātu pozitīvu identitāti Eiropas līmenī, kas papildina vispāratzītās valstu identitātes, taču neaizvieto tās.

Eiropas simbolu trūkums noraidītajā Lisabonas līgumā visvairāk bija nožēlojams, ņemot vērā to kritisko demokrātijas deficītu, ar ko šobrīd sastopas Eiropas Savienība. Apgalvojums, ka to iekļaušana Lisabonas līgumā būtu neatbilstīga, izrādījās dziļi nepamatots, jo nav šaubu, ka šie simboli neradītu nekādus draudus tām koncepcijām, uz kuru pamata tika izveidota Eiropas Savienība.

Tādējādi, lai turpmākajos gados palielinātu sabiedrības atbalstu un uzticību Eiropas Savienībai, šie simboliskie elementi obligāti ir jāsaģlabā un jāpielāgo tā, lai tautas faktora atzīšana kļūtu saistoša Eiropas iestādēm, kā arī lēmumu pieņemšanas procesos.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstu mūsu Eiropas karoga, Eiropas himnas „Oda priekam”, Eiropas dienas 9. maijā un moto „Vienotība daudzveidībā” oficiālas atzīšanas iekļaušanu Reglamentā. Šis atbalsts nemazina manas saistības un lojalitāti pret savu valsti, Apvienoto Karalisti, kurā es esmu dzimis, uzaudzis, ieguvis izglītību un kurā es tagad dzīvoju.

Es noraidu viedokli, ka cilvēkam ir jāizvēlas būt lojālam tikai pret vienu reģionu. Es lepojos ar to, ka esmu no Forestdīnas, ka esmu anglis un esmu eiropietis.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Simboli patiesi rada emocionālu piesaisti organizācijai vai valstij, kas mums ir dārga. Skatoties uz karogiem vai moto, klausoties himnas un pat, paņemot rokās monētas, mēs tieši identificējamies ar konkrētu valsti vai organizāciju. Protams, ka arī Eiropas Savienībai ir šāda veida simboli, kas veicina identifikāciju un emocionālu piesaisti.

Zilais karogs ar 12 zelta zvaigznēm, „Oda priekam” no Bēthovena 9. simfonijas, Eiropas Diena, ko svin 9. maijā, un eiro, kas ir 15 dalībvalstu oficiālā valūta, ir izveidoti, pazīstami un vispārēji pieņemti simboli. Sākotnēji tie bija Kopienas simboli, un tagad tie ir kļuvuši par Eiropas Savienības simboliem. Kopā ar Eiropas Savienības lozungu jeb moto, proti, „Vienotība daudzveidībā”, šie simboli ietver Eiropas projekta pašu būtību.

Kā Konventa locekļi man ir ļoti žēl, ka nav īstenoti tie Eiropas Savienības simboli, kas aprakstīti Eiropas Konstitūcijā. Tie tika uztverti kā pseido valsts iezīmes un tādēļ izsvīroti no Lisabonas līguma teksta. Kaut arī tā, es tomēr uzskatu, ka tie nav zaudējuši neko no sava rakstura vai pievilcības Eiropas pilsoņu acīs. Šie simboli turpina būt to vērtību izpausmes līdzekļi, uz kurām ir pamatota Eiropas Savienība. Tie ir tās piederības kopienai izpausme, ko jūt tās pilsoņi.

Līdz ar to ir pareizi, ka iniciatīvai izmantot Eiropas simbolus vajadzēja rasties tieši Eiropas Parlamentā.

4. Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.-2013. gadam (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojums (A6-0350/2008), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā sagatavoja Aļozs Peterle, par Balto grāmatu „Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.-2013. gadam” (2008/2115(INI)).

Aļozs Peterle, referents. – (SL) Šis ziņojums attiecas uz ikvienu – uz slimo un uz veselo. Veselība ir viens no galvenajiem sociālajiem un politiskajiem jautājumiem, no kuriem ir atkarīga Eiropas Savienības nākotne. Veselības nozīme ekonomikā ir skaidri noteikta Lisabonas stratēģijā. Veselība ir viena no vissvarīgākajām cilvēka dzīves vērtībām. Satraucošo tendenču veselības jomā, jo īpaši saslimstības ar vēzi gadījumu, sirds un asinsvadu slimību, diabēta un aptaukošanās pieauguma dēļ, un, neraugoties uz dziedināšanas pasākumu uzlabojumiem, šī vērtība ir arvien vairāk apdraudēta. Turklāt pastāv jauni izaicinājumi, tādi kā iedzīvotāju novecošanās, klimata pārmaiņas, pārtikas cenu kāpums un globalizācija.

Ir runāts par pandēmijām un bioterorismu. No vienas puses, Pasaules Veselības organizācija ir prognozējusi saslimstības ar vēzi gadījumu epidēmisku pieaugumu turpmākajos gados, un, no otras puses, ir aizvien stingrāka prasība, lai pacientiem un medicīnas darbiniekiem būtu pārvietošanās brīvība. Veselības sistēmas un to finansēšana sastopas ar pieaugošu spiedienu. Pēdējos gados medikamentu izmaksas ir augušas straujāk nekā vispārējās veselības izmaksas, izraisot sabiedrībā bažas par veselības aprūpes vienlīdzību un veselības sistēmu ilgtspēju.

Pilsoņi ir satraukušies, ka visiem nebūs pietiekamas veselības aprūpes. Viņus neinteresē debates par kompetencēm; viņus pirmkārt interesē labākais veids, kā būt veseliem. Viņi arī ir nobažījušies par veselības aprūpes vienlīdzību, kas ievērojami atšķiras dažādās dalībvalstīs, tāpat kā pašās valstīs. Attiecībā uz vēzi atšķirības izdzīvošanas rādītājos starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm ir tādas, ka mēs pamatoti varētu runāt par dzelzs priekškaru veselības jomā. Tas viss ir iemesls, lai Eiropas politiskajā darba kārtībā veselībai piešķirtu lielāku nozīmi. Mēs nerunājam par dažādiem jautājumiem, bet par izdzīvošanu. Tādēļ mums ir vajadzīga kopēja stratēģiska pieeja.

2007. gada beigās Eiropas Komisija pieņēma veselības stratēģiju „Kopā par veselību”. Šī stratēģija ir dalībvalstu un Eiropas Savienības apņemšanās produkts, lai ievērotu veselības politikas kopējās vērtības un principus, nodrošinot apstākļus pilsoņu tiesību un pienākumu īstenošanai viņu personīgajā veselības aprūpē visas dzīves garumā, viņu aktīvā iesaistīšanā lēmumu pieņemšanā un veselības aprūpes pielāgošanā pacientu vajadzībām, nevienlīdzības veselības aprūpē samazināšanā starp dažādām sociālajām grupām, dalībvalstīm un to reģioniem, izpratnē, ka ieguldījumi veselības aprūpē ir ekonomiskās attīstības nosacījums, un saskaņotā veselības iekļaušanā politikas jomās visos līmeņos.

Ir skaidrs, ka veselības nozarei patiesi vajadzīga ilgtermiņa stratēģiska un visaptveroša pieeja, kas prasīs, lai visi galvenie dalībnieki dalībvalstīs un Eiropas Savienības līmenī sadarbotos. Ja mēs gribam uzlabot sadarbību, mums jānosaka, kuri starpiestāžu sadarbības veidi var palielināt mūsu kopīgo pūliņu efektivitāti.

Mums ir vajadzīga būtiska stratēģiskā virziena maiņa slimību novēršanas jomā. Lai gan slimību novēršanas nozīme ir uzsvērtā jau daudzus gadus, tikai 3 % dalībvalstu veselības aprūpes nozares budžetu ir veltīti šim nolūkam. Vienlaikus mēs zinām, ka tieši profilakses politika ir tā, kas mums palīdzētu sasniegt daudz labākus rezultātus. Četrdesmit procenti slimību ir saistīti ar neveselīgu dzīvesveidu, un arī trešā daļa vēža slimību ir novēršamas. Viena no galvenajām šī ziņojuma idejām ir aicinājums Komisijai sagatavot vērienīgu profilaktisko pasākumu plānu visam piecu gadu periodam.

Es vēlos pateikties „ēnu” referentiem, Komisijai un visiem, kas palīdzēja sagatavot vienoto atzinumu par to, kas jādara, lai uzlabotu veselību.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es piedalos šajās debatēs sava kolēģa komisāra Vassiliou kunga vārdā.

Es vēlos pateikties referentam *Peterle* kungam par šo ziņojumu un Parlamenta deputātiem par ieinteresētību baltajā grāmatā, kurā izvirzīta ES veselības aprūpes stratēģija.

Es priecājos, ka Parlaments atbalsta šīs baltās grāmatas mērķus un principus.

Komisija atzinīgi vērtē šo ziņojumu un pilnīgi piekrīt galvenajiem jautājumiem, kas tajā izvirzīti, jo īpaši vajadzībai pievērsties veselības aprūpes nevienlīdzībai, koncentrēties uz veselības veicināšanu, sekmējot veselīgu dzīvesveidu, un palīdzēt novērst slimību rašanos.

Man ir prieks sacīt, ka šie jautājumi ir paši pirmie Komisijas veselības aprūpes darba kārtībā.

Veselības aprūpes atšķirības starp dažādiem ES reģioniem un starp dažādām sociāli ekonomiskajām grupām rada pieaugošas bažas, un Komisija plāno nākamgad ierosināt darbību, lai palīdzētu pārvarēt plaису veselības aprūpes jomā Eiropas Savienībā.

Komisija pilnībā piekrīt jūsu uzskatiem par vajadzību veicināt veselīgu dzīvesveidu, jo īpaši attiecībā uz uzturu. Mēs visi piekrītam, ka tas prasa darbību, kas orientēta uz visu vecumu pilsoņiem skolās, darbavietās un citviet.

Šis ir galvenais veselības aprūpes stratēģijas komponents, un turpmākajos pāris gados tiks izstrādātas atbilstīgas iniciatīvas. Vienlaikus mēs aktīvi īstenošim savas stratēģijas attiecībā uz uzturu, lieko svaru un aptaukošanos, kā arī uz alkohola radīto kaitējumu.

Tāpat Komisija pilnīgi piekrīt Parlamentam par nepieciešamību pastiprināt mūsu centienus, lai novērstu slimību rašanos.

Papildus veselīga dzīvesveida veicināšanai mēs piekrītam jūsu viedoklim par vajadzību atbalstīt efektīvu izmeklēšanu slimību, jo īpaši vēža, noteikšanai agrā stadijā un pastiprināt lielāku labākās pieredzes apmaiņu.

Komisija aktīvi atbalsta Padomes rekomendācijas par vēža skrīningu īstenošanu, un nesen ir atjauninājusi ES pamatnostādnes par krūts un dzemdes kakla vēzi. Bet mums ir jādara vēl vairāk, lai palīdzētu veselības aprūpes sistēmām apkarot vēzi.

Es priecājos paziņot, ka Komisija nākamgad plāno izveidot ES platformu rīcībai attiecībā uz vēzi, lai palīdzētu dalībvalstīm apmainīties ar zināšanām un labāko praksi vēža rašanās novēršanā un ārstēšanā.

Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta likto uzsvaru uz to lomu, kādu veselīgs darbaspēks spēlē Lisabonas darba kārtības īstenošanā.

Tagad ļaujiet man pakomentēt dažus papildu jautājumus, kas izvirzīti ziņojumā.

Parlaments aicina izveidot Eiropas uzzīņu centrus. Tie būtu vadošie kompetences centri noteiktos apstākļos, tādos kā retas slimības, kam vajadzīgs tāds kompetences un resursu apvienojums, kāda daudzās dalībvalstīs trūkst.

Komisija pamatosies uz tiem principiem, par ko vienojušās dalībvalstis attiecībā uz šādiem centriem, un turpinās darbu, lai veicinātu šādus centrus saskaņā ar nākamo direktīvu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē.

Tāpat Parlaments uzsver efektīvu pasākumu nepieciešamību, lai risinātu aizvien pieaugošo rezistences pret antibiotikām problēmu. Komisija piekrīt šīm bažām un aktīvi atbalsta dalībvalstis Padomes rekomendācijas par mikrobu rezistences ieviešanā. Nākamajā gadā mēs iesniegsim ziņojumu par šo jautājumu.

Visbeidzot, Komisija atbalsta izteiktos viedokļus par nepieciešamību pēc ciešas sadarbības veselības aprūpes un sociālās politikas jomās. Veselības apsvērumu integrēšana citās politikas jomās patiesi ir mūsu stratēģijas pamatprincips, un pašlaik mēs pētām plaša jautājumu loka sinerģiju starp šīm divām politikas jomām.

Nobeigumā, Komisijai un Parlamentam ir viens redzējums attiecībā uz tiem galvenajiem veselības aprūpes jautājumiem, kas mums jārisina.

Tagad ir pienācis laiks turpināt darbu pie stratēģijas un pārvērst vārdus rīcībā.

Komisija cieši sadarbosies ar Parlamentu, Padomi, dalībvalstīm un pilsonisko sabiedrību procesā, lai stratēģiskos mērķus pārvērstu par labāku veselību visiem visā Eiropas Savienībā.

Tādēļ es pateicos par jūsu atbalstu un gaidu jūsu viedokļus.

Milan Cabrnoc, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma projekta sagatavotājs*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, veselība vienlaikus ar brīvību vairumam no mums ir vissvarīgākā lieta. Veselība ir priekšnoteikums laimīgai dzīvei un veiksmīgai sabiedrībai. Ir nepieciešams pastāvīgi atkārtot un uzsvērt, ka rūpēšanās pašiem par savu veselību un mums tuvo cilvēku veselību ir katra personīga atbildība. Veselība ir mūsu ģenētiskā mantojuma, mūsu dzīvesveida un tās vides, kurā mēs dzīvojam, rezultāts. Mūsu audzināšana, iegūtie paradumi, uzturs, vingrojumi, darba apstākļi un mājokļi – tas viss ietekmē mūsu veselību. Veselības aprūpes ietekme uz veselību šajā sarakstā ir pati pēdējā.

Gluži taisnīgi, ka Kopiena ir atbildīga par sabiedrības veselības aizsardzību. Tomēr veselības aprūpes pakalpojumi un veids, kādā tie ir organizēti, kā arī to finansējums ir pilnīga ES dalībvalstu atbildība. Mūsu kopējais mērķis ir nodrošināt veselības aprūpes kvalitāti, drošību un tās plašu pieejamību visiem, kam tā ir vajadzīga. Katra valsts meklē pati savu veidu, kā nodrošināt iespējami labākos veselības aprūpes pakalpojumus saviem pilsoņiem šajos sarežģītajos apstākļos. Eiropas Savienībai ir pievienotā vērtība: šo neatkarīgo sistēmu dažādība, iespēja dalīties panākumos un izvairīties no kļūdām, ko pieļāvuši mūsu draugi.

Kā uzsvēra tie, kas runāja pirms manis, veselības aprūpe ir ļoti plašs jautājums. Līdz ar to man personīgi ir žēl, ka Eiropas Parlamentā nav skaidrs, kurš no mums patiesi risina veselības un veselības aprūpes jautājumus. Vienā dienā mēs redzam veselības aprūpi kā iekšējā tirgus pakalpojumu, nākamajā dienā kā sociālās drošības jautājumu, un vēl citā gadījumā – kā sabiedrības veselības jautājumu. Es vēlos aicināt priekšsēdētāja kungu un ikvienu no mums tagad, kad mēs apspriežam šo svarīgo dokumentu, apsvērt iespēju nākamajā Parlamenta pilnvaru laikā izveidot Eiropas Parlamenta Veselības komiteju.

Siiri Oviir, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, kolēģi, veselība ir viens no vissvarīgākajiem katras personas resursiem. Eiropas Savienības veselības aprūpes stratēģijai 21. gadsimtam būtu jāgarantē augsts vienotas veselības aizsardzības līmenis, kas pieejams visiem visā Eiropā. Diemžēl šodien dalībvalstu veselības aprūpes sistēmas ir ļoti atšķirīgas, un pilsoņiem visā Eiropā nav garantēta vienota un efektīva rīcība veselības jomā.

Es priecājos apsveikt Eiropas Komisijas balto grāmatu par veselības aprūpes stratēģiju, lai gan, tāpat kā referents, es uzskatu, ka šajā baltajā grāmatā nav izvirzīti konkrēti skaitliski un izmērāmi mērķi, kuru sasniegšana varētu dot jūtamus rezultātus un kam tādi būtu jādod.

Veselības aprūpei ir vajadzīgs efektīvs politisks atbalsts visās jomās un visos līmeņos. Līdz ar to es lūdzu Komisiju turpmāk integrēt sabiedrības veselības jautājumus visās ES politikas jomās, un šajā sakarībā tai nebūtu jāaizmirst par dzimumu vienlīdzības nodrošināšanu paplašinātā veselības aprūpes politikā.

Es pateicos referentam par darbu un jums visiem par uzmanību.

Françoise Grossetête, *PPE-DE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, mēs pašlaik apspriežam šo balto grāmatu par veselību 2008.-2013. gadam, un veselība, bez šaubām, ir mūsu visu pamattiesības.

Mums ir jāsastopas ar virkni izaicinājumu: vēzis, sirds un asinsvadu slimības, aptaukošanās, diabēts un, galvenokārt, sabiedrības novecošanās, nemaz nerunājot par pastāvīgajiem pandēmiju draudiem. Mūsu līdzpilsoņi gaida daudz no mums attiecībā uz šiem veselības jautājumiem: kad mēs runājam par Eiropas Savienības pievienoto vērtību, tieši šīs ir tās jomas, kuras viņus smagi ietekmē un kurās viņu cerības uz mums ir vislielākās!

Diemžēl šī baltā grāmata ir patētiski triviāla un nepiedāvā neko konkrētu. Par laimi, mūsu kolēģis *Peterle* kungs milzīgā mērā ir uzlabojis tās saturu. Droši vien ir jāatkārto: neskaitāmas reizes Parlamentā mēs esam runājuši par šiem veselības jautājumiem, un mēs visi esam par veselību visiem un augsta līmeņa veselības aprūpi integrētas pieejas rezultātā. Svarīgi ir ieguldījumi profilaksē. Mēs to gribam, bet mēs to nedarām, jo mēs pastāvīgi atduramies pret pārmērīgi pieticīgu budžetu, galvenokārt attiecībā uz pētniecību. Mēs vēl neesam sapratuši, ka profilakse izmaksātu daudz mazāk nekā ārstēšana.

Ir būtiski ņemt vērā iedzīvotāju novecošanos un tās ietekmi uz sabiedrību: ekonomisko ietekmi, sociālo ietekmi un ietekmi veselības jomā. Taču mums ir jānodrošina, lai būtu mazāk runu un vairāk darbības: ir būtiski, lai mēs attaisnotu pilsoņu cerības. Ir ļoti skaidri vēstījumi, kam jābūt orientētiem uz labāko praksi: fiziskās aktivitātes nepieciešamību, līdzsvarotu uzturu un, galvenokārt, atbildību: ES dalībvalstu atbildību, taču arī katra Eiropas pilsoņa atbildību.

Glenis Willmott, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, mana politiskā grupa atbalsta Komisijas balto grāmatu par veselības aprūpes stratēģiju. Jo īpaši mēs atbalstām uzsvaru, kas likts uz profilaksi, izglītību un

veselīgāka dzīvesveida veicināšanu. Mūsu pilsoņu aizsardzības pret draudiem veselības jomā un pandēmijām plānošana un cenšanās samazināt veselības aprūpes nevienlīdzību Eiropas Savienībā ir ļoti svarīga.

Mums ir vajadzīgas jaunas pamatnostādnes par vēža skrīningu, direktīva par orgānu ziedošanu, uzlaboti novērošanas mehānismi, lai reaģētu uz draudiem veselības jomā, un uzlabota labākās prakses apmaiņa. Taču attiecībā uz e-veselību man jāizsaka brīdinājums. Šī ir joma, kurā mums jāizstrādā precīzi noteikumi, izveidojot skaidru sistēmu. Jābūt skaidram, ka tai nevajadzētu izslēgt tos, kam nav prasmes rīkoties ar internetu, un tai nevajadzētu aizstāt vizīti, lai konsultētos ar ārstu. To sakot, es spēju saskatīt daudzas priekšrocības, taču mums ir arī jāapzinās iespējamie draudi.

Tomēr veselības aprūpes politikai ir vajadzīga arī tās izvirzīšana uzmanības centrā ES līmenī. Strādājot par „ēnu” referentu pie šī ziņojuma, es skaidri sajutu, ka ir pārāk daudz dažādu darba grupu un darba virzienu, ekspertu grupu un darba grupu, no kurām daudzas ir izveidotas kā prezidentūru lolojuma projekti vai Parlamenta deputātu vai citu interešu grupu spiediena rezultātā.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir daudz vērtības, ko pievienot veselības jomā, taču resursiem ir jābūt pienācīgi koncentrētiem un jānodrošina izmaksu lietderība.

Es mudinu kolēģus balsot par manu 2. grozījumu, kas aicina Komisiju uzsākt pašreizējo darba virzienu pārskatu. Es arī mudinu kolēģus atbalstīt manus grozījumus par mūsu pilsoņu veselības aizsardzību no apdraudējuma darba vietā. Es vēlos lūgt Komisiju atbildēt jo īpaši uz manu 1. un 6. grozījumu attiecībā uz reproduktīvai funkcijai toksisku vielu iedarbību.

Ir būtiski, lai turpmākajos priekšlikumos direktīvas par kancerogēnām vielām pārskatam būtu iekļautas reproduktīvai funkcijai toksiskas vielas. Es saprotu, ka Komisija šajā jautājumā ir izdarījusi pagriezienu par 180°, un būtu pateicīga, ja Komisija paskaidrotu savu nostāju.

Marios Matsakis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ikviens piekrīt, ka veselība ir viena no visaugstākajām mūsu pilsoņu vērtībām, tomēr, kā mēs visi zinām, saskaņā ar Amsterdamas līguma 152. pantu veselība ir vienīgi dalībvalstu kompetencē. Šis acīmredzamais pretstats nav tikai dīvaina īpatnība ES tiesību aktos; praksē tas ir ārkārtīgi traucējošs mūsu pūliņiem panākt optimālus mērķus veselības jomā Eiropas Savienībā, un izbrīnu rada tas, kādēļ šai situācijai bez izmaiņām ir ļauts turpināties tik ilgu laiku. Iemesls, protams, ir finansiālas dabas. Veselības aprūpe ir ļoti dārga, un tās uzlabošana tādā mērā, lai sasniegtu vēlamo vienlīdzību Eiropas Savienībā, dažām ES dalībvalstīm nozīmētu lielu veselības aprūpes izmaksu pieaugumu.

Tādējādi mēs visi varam nākt uz Parlamentu un kritizēt apkaunojošās atšķirības mūža ilgumā, bērnu mirstības rādītājos un mirstībā no vēža starp bagātām un nabadzīgām dalībvalstīm, taču lielākā daļa no mums nenorāda īsto vainu, proti, ES nespēju nodrošināt finansiālas palīdzības sniegšanu nabadzīgākajām dalībvalstīm, lai palīdzētu tām panākt pārējās dalībvalstīs veselības aprūpes līmeņa ziņā, un tādējādi pārtrauktu šo valstu valdību pretošanos iespējai izņemt veselību no pilnīgas valsts kompetences.

Varētu piebilst, ka tas met ēnu uz tām pamatvērtībām, ko mēs praktiski atbalstām ES, jo attiecībā uz pilnvarām mēs lielāku nozīmi piešķiram, piemēram, mūsu uzņēmumu iekšējā tirgus noteikumiem nekā mūsu pilsoņu veselības aprūpei.

Mana nostāja ir tāda, ka pienācis laiks steidzami veikt izmaiņas Amsterdamas līguma 152. pantā, un to var panākt tikai ar Padomes, Komisijas un Parlamenta saskaņotām pūlēm.

Kā parlamentāriešiem mums būtu jādara viss, ko spējam, lai īstenotu vajadzīgās izmaiņas. Turpinot, vissvarīgākais veselības aprūpes stratēģijas aspekts praksē, protams, ir slimību profilakse. Ikviens zina, ka smēķēšana, aptaukošanās, alkohols, narkotikas, liels cukura patēriņš un stresa pilns, neveselīgs dzīvesveids kopumā ir lielākie mūsu veselības ienaidnieki, bet vai mēs darām pietiekami daudz, lai atbrīvotu savus pilsoņus no šī posta? Ne gluži.

Ņemsim par piemēru smēķēšanu. Kā mēs varam apgalvot, ka mēs darām visu, ko spējam, lai novērstu smēķēšanu, ja mēs joprojām subsidējam tabakas audzēšanu Eiropas Savienībā, mēs joprojām pieļaujam cigarešu beznodokļa tirdzniecību lidmašīnās un uz kuģiem, kas ceļo uz ES un no tās, mums joprojām ir salīdzinoši zems nodoklis tabakai, ņemot vērā milzīgās cigarešu smēķētāju veselības izmaksas, mums joprojām ir netiešas tabakas reklāmas televīzijas ekrānos, un mums joprojām ir likumi saistībā ar smēķēšanu, kas nav pilnībā ieviesti Eiropas Savienībā?

Man nav laika, lai pateiktu ko vairāk par profilaksi, bet es domāju, ka galvenais manis teiktā aspekts ir nepieciešamība mainīt kompetences noteikumus saistībā ar veselību.

SĒDI VADA: A. BIELAN*Priekšsēdētāja vietnieks*

Mieczysław Edmund Janowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam par paveikto darbu. Ir pilnīgi pareizi, ka mēs šodien risinām šo svarīgo jautājumu, izskatot stratēģisko dokumentu, ko Komisija sagatavoja pagājušajā gadā.

Ir jāuzsver slimību rašanās novēršanas, pienācīga uztura, gaisa un dzeramā ūdens kvalitātes, veselīga dzīvesveida, slimību noteikšanas agrā stadijā un iespējami ātras šo slimību ārstēšanas nozīme. Jāatzīmē, ka šobrīd attiecībā uz piekļuvi veselības aprūpei pastāv lielas atšķirības starp atsevišķām valstīm un dažādām sociālajām grupām. Tas liecina par skaidru sociālās kohēzijas trūkumu. Šādas atšķirības ir uzskatāmi redzamas arī attiecībā uz izdzīvošanas rādītājiem saslimšanas ar vēzi, sirds un asinsvadu slimību un citu slimību gadījumā. Satraucoši pieaug garīgi slimo personu skaits. Arī attiecībā uz izmantotajām ārstēšanas metodēm varētu vēlēties daudz ko vairāk. Ar to es jo īpaši domāju antibiotiku un steroīdu pārmērīgu izmantošanu.

Bažas rada arī veselības aprūpes sistēmas, jo tās bieži izrādās neatbilstīgas. Mēs visi novērtējam to, cik vērtīga ir mūsu veselība, un zinām, ka mūsu bioloģiskā dzīve ir ierobežota. Šajā sakarībā es vēlos atgādināt Parlamentam, ka poļu dzejnieks *Alexander Fredra* saviem lasītājiem ieteica neizturēties nevērīgi pret savu labklājību, jo tā viņi apdraudētu ne tikai savu veselību, bet arī pašu dzīvību.

Adamos Adamou, GUE/NGL grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man izteikt pateicību *Peterle* kungam par mēģinājumu pievienot Kopienas veselības stratēģijai dažas papildu politikas jomas un darbības. Viņa mērķis ir veicināt vienlīdzīgu piekļuvi integrētai veselības sistēmai kā ikviena pilsoņa neatņemamas pamattiesības.

Tādēļ mums ir smagi jāstrādā, lai liktu politiski iesaistītajām organizācijām saprast principu, ka attiecībā uz veselību finansējums ir līdzvērtīgs ieguldījumam. Šajā saistībā ļaujiet man piebilst, ka es piekritu *Matsakis* kunga nostājam. Mums būtu jākoncentrējas uz slimību rašanās novēršanu, veicinot veselīgu dzīvesveidu un nodrošinot optimālu ārstēšanu, kā arī uz ieguldījumiem jaunās tehnoloģijās un pētniecībā.

Mūsu mērķim ir jābūt starpnozaru politikas saskaņošanai dažādos līmeņos. Tā būs vērsta uz to, lai risinātu galvenās problēmas saistībā ar iedzīvotāju novecošanos, kā arī nevienlīdzību, kas ietekmē dalībvalstu veselības sistēmas.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Runājot par Eiropas Savienības kopējo pieeju veselībai, mūsu pirmajam apsvērumam jābūt veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas standartu vienādošanai. Eiropas Savienības mērķim jābūt vērstam uz to, lai likvidētu atšķirības starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm, kas joprojām ir diezgan ievērojamas.

Tā kā atsevišķām dalībvalstīm ir dažādi mērķi veselības politikas jomā, veselības aizsardzības nozarei visā Eiropas Savienībā ir vajadzīga ilgtermiņa un stratēģiska sadarbība, lai būtu iespējams panākt vienprātību. Tāpat nepieciešams veikt ieguldījumus profilaksē un sabiedrības izglītošanas programmās. Labākus rezultātus var panākt, īstenojot profilakses politiku, un ir ļoti zināms, ka gandrīz puse visu slimību ir saistīta ar neveselīgu dzīvesveidu.

Es piekritu *Peterle* kunga prasībai, lai Komisija izstrādātu profilaktisko pasākumu ilgtermiņa plānu attiecībā uz iepriekš minēto iemeslu. Tas varētu palīdzēt uzlabot Eiropas iedzīvotāju veselības stāvokli. Arī pētniecība medicīnas jomās veicina profilaksi un atvieglo slimību ārstēšanu. Piemēram, Eiropas Savienība neiegulda pietiekami daudz līdzekļu vēža pētniecībā: ES ieguldījumi ir gandrīz piektā daļa no tā, ko iegulda ASV. Visu Eiropas pilsoņu interesēs būtu, lai šī nepilnība tiktu labota.

Pacientu izpratnes palielināšanas ziņā lietderīga doma ir informācijas un konsultāciju centru izveide, lai palīdzētu pacientiem, veselības aprūpes personālam un visai veselības aprūpes nozarei kopumā. Īstenojot šos mērķus, Eiropas Savienība būs daudz tuvāk tam, lai sasniegtu kopēju pieeju veselībai.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es no visas sirds atbalstu *Peterle* kunga ziņojumu, ko viņš sagatavojis Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā, „Kopā veselībai. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam”. Jo īpaši atzinīgi es vērtēju šo ziņojumu tādēļ, ka tajā tiek risināts viens no vissteidzamākajiem uzdevumiem, ar ko sastopas Eiropas Savienība un visa pasaule. Jāuzsver, ka šī ir pirmā stratēģiskā programma, kurā ietverta visaptveroša Eiropas Savienības pieeja veselības politikai. Tajā ir izklāstītas vērtības, ko pieņemusi Kopiena, un mērķi, ko tā izvirza šajā jomā. Tā līdzinās Eiropas Savienības

veselības aprūpes stratēģijai, kas izceļas uz pārējo veselības sistēmu fona, un patiesi varētu kalpot par paraugu šai stratēģijai.

Man ir prieks dzirdēt, ka šī stratēģija ir pozitīvi uzņemta dalībvalstīs. Tāpat es priecājos uzzināt, ka dažas valstis jau ir veikušas darbības, lai izstrādātu vienotu viedokli un iekļautu šo stratēģiju savos valsts veselības plānos. Slovēnija ir tikai viens piemērs. Līdzīga rakstura darbība ir veikta arī Polijā.

Veselības aprūpes pakalpojumu finansēšana ievērojami palielina daudzu Eiropas Savienības valstu budžeta deficītu. Izskatot veselības stratēģiju, ir būtiski ņemt vērā šo faktu. Līdz ar to es uzskatu, ka šīs stratēģiskais plāns būtu jāizskata saistībā ar sabiedrības veselības aprūpes finansēšanas metodēm dalībvalstīs.

Es gribētu arī pieminēt jautājumu, ko mēs iepriekš esam apsprieduši. Es runāju par jaunām informācijas tehnoloģijām un to ietekmi uz bērniem un jauniešiem. Nekontrolējama interneta izmantošana un datorspēļu spēlēšana, atkarība un ar to saistīti apstākļi kļūst par mūsu sabiedrības un civilizācijas aizvien lielākām problēmām. Visvairāk skarti ir bērni un jaunieši. Pašlaik Komisija un Eiropas Padome izstrādā pamatotu sadarbības veselības aprūpes jomā metodi, un būtu pareizi, ja mēs iesaistītos šī projekta īstenošanā.

Anne Ferreira (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, referenta kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu apsveikt referentu ar paveikto darbu, kas ir uzlabojis sākotnējo tekstu.

Šī Baltā grāmata, ko ierosinājusi Komisija, ir pirmais solis skaidru un derīgu mērķu izvirzīšanā veselības jomā, bet, diemžēl, tajā nav dota atbilde kvalitatīvas veselības aprūpes un vienlīdzīgas pieejas problēmām. Ziņojumā, kas šodien atrodas uz galda, nav pārņemti sākotnējie priekšlikumi attiecībā uz pašārstēšanos, un tas ir labi. Manuprāt, trivializēšana vai pat pašārstēšanās veicināšana ir pilnīgi neatbilstīga no tās veselības aprūpes viedokļa, ko mums ir jācenšas panākt. „Kopā veselībai” nedrīkst kļūt par „katrs pats par sevi slimības laikā”.

Idejas par aktīvu pacientu ieviešanu ir satraucoša koncepcija: tā kā nav dota skaidra definīcija, pastāv plašas atšķirīgas interpretācijas iespējas. Nākamie priekšlikumi, pret kuriem jāizturas ļoti uzmanīgi, ir pacientu mudināšana uzņemties atbildību pašiem par savu aprūpi un iedzīvotāju grupu mudināšana pašiem reaģēt uz konkrētām vajadzībām veselības jomā. Mums jāatceras, ka veselība ir ļoti īpaša joma, kam nepieciešams ļoti augsts kompetences līmenis, un ar to saistītās lietas bieži var būt dzīvības un nāves jautājums. Nešķiet, ka priekšlikumi, kas mudina uz pašārstēšanos, kopā ar individuālas atbildības koncepciju atbilstu tam uzdevumam veselības jomā, kurš mums jārisina, turklāt tajos nav ievērota solidaritātes koncepcija.

Ir vēl viens jautājums, kas man jākritizē: medicīnas darbinieku mobilitātes veicināšana. Tas varētu atstāt nopietnas sekas uz medicīnas darbinieku teritoriālo sadalījumu un pasliktināt jau tagad ļoti bīstamo stāvokli dažās dalībvalstīs. Medicīnas darbinieku mobilitātes veicināšanas vietā būtu vēlams likt uzsvāru uz labas veselības prakses apmaiņu starp visām dalībvalstīm. Es atzīstu arī to, ka jāveicina veselības resursi internetā. Šī ir pozitīva un novatoriska iniciatīva, kas tomēr ir pieejama tikai iedzīvotāju mazākumam.

Protams, ka es atbalstu tos grozījumus, ko iesnieguši mani kolēģi attiecībā uz veselību darba vietā. Šis ir izšķirošs jautājums, jo ar darbu saistītas veselības problēmas kļūst aizvien vairāk izplatītas.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst uzmanību trim jautājumiem šajās debatēs. Pirmkārt, pastāv nevienlīdzība veselības jomā starp vecajām un jaunajām dalībvalstīm. Šīs nevienlīdzības kumulatīvās sekas izpaužas ievērojamās mūža ilguma atšķirībās. Mūža ilgums var atšķirties par 9 gadiem sievietēm un pat par 13 gadiem vīriešiem. Mums būtu jācenšas panākt būtisks šo atšķirību samazinājums.

Otrkārt, ir nepieciešams būtisks to ieguldījumu palielinājums, kuru mērķis ir slimību profilakse. Uz šodien šim mērķim tiek piešķirti tik tikko 3 % ieguldījumu. Tomēr ir labi zināms, ka līdz pat 40 % slimību ir saistītas ar neveselīgu dzīvesveidu, un to rašanos varētu efektīvi novērst.

Treškārt, tā kā aptaukošanās kļūst par aizvien nopietnāku mūsu civilizācijas slimību, būtiski ir veicināt veselīgu dzīvesveidu. Būtu jārada arī labvēlīgi apstākļi veselīgai bioloģiskajai pārtikai, ko ražo, neizmantojot mākslīgo mēslojumu un pesticīdus. Tomēr šis lauksaimniecības veids nav īpaši rentabls. Tādēļ tam vajadzīgs lielāks finansiāls atbalsts saskaņā ar kopējo lauksaimniecības sistēmu.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, dokumentā, ko mēs apspriežam, ir izvirzīti daudzi svarīgi jautājumi saistībā ar veselību un veselības aprūpi. Atsevišķu dalībvalstu konstitūcijās ir garantēta vispārēja pieeja veselības aprūpei. Dalībvalstu kompetenču veselības aprūpes jomā un veselības pakalpojumu izvēles brīvības ievērošana ir pozitīva iezīme. Neraugoties uz to, es gribētu vērst uzmanību uz briesmām,

kas apdraud manus līdzpilsoņus saistībā ar Polijas valdības pašreizējiem plāniem pārveidot visas veselības aprūpes struktūras par komerciāliem peļņas iegūšanas uzņēmumiem.

Ierosinātās reformas pārsniedz brīvības pašam izvēlēties veselības aprūpes sistēmu robežas. Tās apdraud cilvēku pamattiesības, tādas kā tiesības uz dzīvību un veselības aprūpi. Šo draudu pakāpe ir tāda, ka Eiropas Komisijas pienākums būtu izstrādāt pamatnostādnes, kas neļautu valsts iestādēm atteikties no to valsts slimnīcu kontroles, kuras ir privatizētas pretēji Polijas sabiedrības un Polijas Republikas prezidenta gribai.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam par labi sagatavoto atbildi Komisijai.

Mēs visi zinām, ka lēmumu pieņemšana par savu veselības pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizāciju un sniegšanu ir katras dalībvalsts atbildība. Tomēr tam nevajadzētu nozīmēt, ka dalībvalstis nevērīgi izturas pret nopietnu sadarbību veselības jomā ES līmenī. Pastāv plašs ar veselību saistītu jautājumu loks, piemēram, pandēmiju izraisīšanās novēršana un pacientu vai medicīnas darbinieku pārvietošanās, kuru risināšanā dalībvalstis nevar efektīvi rīkoties atsevišķi no pārējām dalībvalstīm un kuru risināšanā ir vajadzīga rīcība ES līmenī.

ES rīcība var būt vērtīga, izveidojot Eiropas pieredzes tīklus, kas padara iespējamu labākās prakses apmaiņu tādās jomās kā e-veselība, nanotehnoloģijas, retu slimību ārstēšana vai izcilības centri.

ES sadarbībā ar dalībvalstīm ir panākusi nozīmīgu progresu veselības aizsardzībā, piemēram, likumdošanas par tabakas reklāmu jomā, asins pagatavošanu jomā un, protams, atklājot Eiropas Slimību novēršanas un kontroles centru.

Mums jāpastiprina darbība, lai samazinātu veselības nevienlīdzību visās 27 ES dalībvalstīs, jo īpaši, nodrošinot labākās prakses apmaiņu un labāku sabiedrības informāciju par pilsoņu tiesībām pārrobežu veselības aprūpes jomā. Mums ātri ir jāpieņem tiesību akti šajā jomā, lai EKT spriedumi nav pacientu vienīgais orientieris Eiropā. Mums ir jāreaģē ar piemērotiem tiesību aktiem. Turklāt ir jāveic visaptverošs veselības ietekmes uz visiem tiesību aktiem novērtējums un izvērtējums, lai nodrošinātu platformu saskaņotai domāšanai un radītu iespēju lēmumu pieņēmējiem labāk piekļūt jebkuras politiskās iniciatīvas cilvēka veselības reālajām izmaksām.

Tas būtu jā dara tieši tādā pašā veidā, kā vides ietekmes novērtējumi tagad tiek uzskatīti kā pats par sevi saprotams likumdevēju informēšanas veids un kā tie ir priekšnoteikums lielākās daļas ES politikas jomu formulēšanai. Pat, ņemot vērā šodienas ekonomisko un finansiālo krīzi, veselība ir mūsu galvenais mērķis.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par divām lietām. Pirmkārt, par to, kā risināt jautājumu par pārmērīgu antibiotiku izrakstīšanu, kas ir plaši izklāstīts ziņojumā.

Mums tikai jāpaskatās uz sevi šeit Eiropas Parlamentā, vai arī man tikai jāpaskatās uz sevi. Iespējams, ka es šeit šodien nestāvētu, ja mums nebūtu efektīvu antibiotiku. Es esmu slimojusi daudzas reizes un tāpat kā daudzi no jums šajā Parlamentā esmu pārliecināta, ka mani izglāba antibiotikas. Diemžēl mūsu bērnu izredzes saņemt šāda veida medicīnisko palīdzību nākotnē ir apdraudētas, jo mēs ļaujam ārstiem izrakstīt antibiotikas, kad tās nav vajadzīgas, un pat tirgot antibiotikas bez receptes.

Mums ir nepieciešami kontroles pasākumi un iniciatīvas, lai nepieļautu, ka ārsti tiek ar pacientiem tikai peļņas dēļ, un lai liegtu viņiem iespēju izrakstīt antibiotikas, kad tās nav nepieciešamas. Es uzskatu, ka ES šā jautājuma risināšanā ir ārkārtīgi liela nozīme, popularizējot dažādus veiksmīgus pasākumus, lai cīnītos pret pārmērīgu antibiotiku izrakstīšanu.

Otrs jautājums, par kuru es vēlos runāt un kuru jau minēja vairāki citi runātāji pirms manis, attiecas uz nevienlīdzību veselības aprūpes nozarē. Ar nevienlīdzību veselības aprūpes nozarē ir saistīts vēl viens aspekts. Var runāt ne tikai par nevienlīdzību starp valstīm, bet arī par nevienlīdzību valstīs. PVO izveidoja īpašu komisiju, kas izvērtēja būtiskākās atšķirības veselības aprūpes jomā. Šī komisija pārliecinoši paziņoja, ka „sociālais taisnīgums ir dzīvības un nāves jautājums”, un par šo jautājumu mums atklāti ir jārunā Eiropas Savienībā.

Tas ir absolūti nepieņemami, ka valstīs pastāv šādas būtiskas atšķirības. Ir zināmi pozitīvi piemēri saistībā ar veiksmīgu būtisku atšķirību novēršanu veselības aprūpes jomā, bet ir zināmi arī ļoti negatīvi piemēri. Es esmu ļoti noraizējusies par to, kas notiek manas valsts galvaspilsētā. Negaidot tika īstenota sistēma, kuras rezultātā ārsti pārcēlās no sociāli mazāk attīstītām un nabadzīgākām vietām, kur medicīniskā aprūpe ir visvairāk nepieciešama, uz vietām, kur iedzīvotāji ir veselīgāki un turīgāki.

Es uzskatu, ka ES ir jāapkopo statistikas rādītāji un informācija, lai vēlētajus un arī tos, kuri pieņem lēmumus veselības aprūpes jomā, varētu informēt par pasākumiem, kas uzlabo sociālo taisnīgumu veselības aprūpes jomā, un pasākumiem, kas to neuzlabo.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Lai risinātu Eiropas Savienības veselības aprūpes nozares būtiskās problēmas, mums ir nepieciešami rīcības plāni, kuros būtu jāietver labas veselības popularizēšanas, sabiedrības izglītošanas un slimību novēršanas programmas, jo īpaši attiecībā uz slimībām, kas ir saistītas ar pārtiku, aptaukošanos, alkohola un narkotiku lietošanu, kā arī smēķēšanu.

Agrīna slimību atklāšana un diagnozes noteikšana, kā arī hronisku slimību, it sevišķi vēža, atbilstīga ārstēšana uzlabos dzīves kvalitāti cilvēkiem, kuri cieš no šīm slimībām. Tieši tādēļ labākās prakses apmaiņa visās medicīniskās palīdzības sniegšanas jomās Eiropas Savienībā palīdzēs uzlabot pilsoņu labklājību un veselību. Es uzskatu, ka ir svarīgi popularizēt veselīgu dzīvesveidu ģimenēs, skolās un darbavietās, lai veidotu pamatu veselīga dzīvesveida modelim un veicinātu veselīgu šīs un nākamo paaudžu novecošanu.

Mums ir jāpievērš īpaša uzmanību mūsu bērnu veselībai, izstrādājot noteikumus attiecībā uz grūtniecības, dzemdību un bērna kopšanas atvaļinājumu, ņemot vērā vecāku klātbūtnes ietekmi uz bērna fizisko un garīgo veselību. Tikpat būtiski ir uzlabot medicīniskās aprūpes sistēmu grūtniecēm un informēt viņas par alkohola lietošanas un smēķēšanas sekām.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Es vēlos paust atzinību referentam un norādīt, ka vienīgais veids, kā risināt 21. gadsimta problēmas, ir uzlabot sabiedrības veselību. Vienmēr būs aktuāls teiciens — „Visas pasaules zāles nevar aizstāt fiziskās aktivitātes, bet fiziskās aktivitātes var aizstāt visas pasaules zāles.” Mums nevajadzētu aprobežoties tikai ar veselīga dzīvesveida un uztura popularizēšanu. Ir pienācis laiks dažādos veidos, arī sniedzot finansiālu atbalstu, iedrošināt tos, kuri nevis kaitē savai veselībai, bet gan uzlabo to. Ļoti vērtīgi šai sakarībā būtu Eiropas Komisijas ieteikumi. Aktuāla problēma jaunajās dalībvalstīs ir speciālistu trūkums. Dažās valstīs gandrīz puse ārstu, kas nesen ieguvuši kvalifikāciju, meklē darbu citās ES dalībvalstīs, kur atalgojums ir daudz augstāks. Tādējādi jaunās dalībvalstis atbalsta un uzlabo savu turīgo kaimiņu veselības aprūpes sistēmas. Es neiesaku ierobežot brīvu pilsoņu pārvietošanos. Tomēr ir nepieciešams solidaritātes un kompensāciju fonds, lai mazinātu speciālistu trūkuma sekas.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ar veselību saistītie jautājumi ir dalībvalstu kompetencē. Tomēr tam nevajadzētu būt šķērslim vienotai rīcībai, lai aizsargātu eiropiešu veselību. Būtiskākie mērķi ir noteikti Baltajā grāmatā. To starpā ir veselības veicināšana novecojošajai Eiropai, pilsoņu aizsardzība pret apdraudējumiem viņu veselībai un dinamisku veselības aprūpes sistēmu atbalsts. Šos mērķus nav iespējams sasniegt bez nopietnas vietējo un reģionālo iestāžu iesaistīšanās.

Tādēļ šīm iestādēm ir pilnībā jāiesaistās šīs stratēģijas īstenošanā. Baltajā grāmatā ir minēts svarīgais jautājums par nevienlīdzību veselības aprūpes jomā un veselības aprūpes līmeņu atšķirībām dažādās dalībvalstīs un starp dažādām sociālajām grupām. Nodrošinājums ar noteiktiem veselības aprūpes pakalpojumiem vairumā jauno dalībvalstu ir zems. Šīs atšķirības ir jālikvidē. Tādēļ ir nepieciešams nostiprināt pasākumus nevienlīdzības novēršanai, kā arī noteikt tos par būtiskāko mērķi.

Vēl viens Baltajā grāmatā minētais uzdevums ir saistīts ar nepieciešamību uzsvērt un veicināt to programmu nozīmi, kas ir saistītas ar informētības par veselību, jo īpaši par uzturu, uzlabošanu. Sabalansēts uzturs un veselīgs dzīvesveids var novērst daudzu hronisku slimību attīstību. Tieši tādēļ izglītības programmas par veselīgu uzturu un fiziskajām aktivitātēm no agrīnas bērnības ir tik ļoti būtiskas.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties cienījamajiem deputātiem par viņu darbu un runāšu par dažiem no viņu pieminētajiem jautājumiem.

Oviir kundze un Grossetête kundze minēja, ka Baltā grāmata ir pārāk vispārīga. Bet Baltā grāmata tiek izstrādāta, lai noteiktu vairākus vispārīgus principus un mērķus, uz kuriem turpmākajos gados varētu balstīt Kopienas veiktos pasākumus veselības aprūpes jomā. Būtu ļoti sarežģīti noteikt kvantitatīvus mērķus attiecībā uz šādiem plašiem un vispārīgiem jautājumiem un tik plašu jautājumu klāstu.

Komisija pilnībā piekrīt tam, ka kvantitatīvi mērķi ir labs stimuls pārmaiņām un rezultātu sasniegšanai. Tomēr mēs uzskatām, ka lietderīgāk ir noteikt šādus mērķus attiecībā uz katru politikas iniciatīvu stratēģijā.

Vairāki runātāji, piemēram, Janowski kungs, Adamou kungs, Belohorská kundze, Doyle kundze, Kuźmiuk kungs un Westlund kundze, pieminēja nevienlīdzību veselības aprūpes jomā. Mēs pilnībā piekrītam paustajām bažām un tam, ka šīs atšķirības attiecībā uz veselības aprūpi ir jānovērš. Komisija sniegs paziņojumu nākamgad, bet līdz tam laikam mēs palīdzēsim novirzīt struktūrfondu finansējumu veselības aprūpes nozarei.

Willmott kundze uzdeva vairākus jautājumus. Viņa norādīja, ka darbs veselības aprūpes jomā tiek veikts pārāk daudz virzienos. Bet tieši tādēļ 2007. gadā pieņemtās ES veselības aprūpes stratēģijas mērķis ir saskaņotā sistēmā apvienot visas politikas jomas, kas attiecas uz veselības aprūpi. Komisija izvērtē dažādās struktūras veselības aprūpes jomā, lai nodrošinātu atbilstību starp šīm struktūrām un nodrošinātu efektīvu darbu, izvairoties no dublēšanās.

Willmott kundze uzdeva jautājumu arī par Kancerogēnu direktīvu. Komisija ir apspriedusies ar sociālajiem partneriem par šajā jomā 2004. gadā pieņemtās direktīvas iespējamo pārskatīšanu un uzdevusi veikt pētījumu, kas tiks pabeigts 2010. gada sākumā, par šīs direktīvas iespējamiem grozījumiem. Šā pētījuma rezultāti ļaus Komisijai pieņemt lēmumu attiecībā uz piemērotāko darbības virzienu. ES tiesību akti par drošību un veselības aizsardzību darbā, it sevišķi 1998. gada Direktīva par ķīmiskām vielām, attiecas uz aizsardzību pret risku, kas saistīts ar ķīmisku vielu izmantošanu darbā, arī tādu ķīmisku vielu, kurām ir kaitīga ietekme uz reproduktīvo veselību.

Westlund kundze minēja rezistenci pret antibiotikām. Komisija cieši sadarbojas ar ECDC (Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs). ECDC 2008. gada darba plānā mikrobu rezistence ir viens no prioritārajiem jautājumiem. Turklāt tā plāno katru gadu organizēt ES Informētības par antibiotikām uzlabošanas dienu. Šā pasākuma mērķis ir uzlabot sabiedrības informētību un zināšanas par jautājumiem, kas saistīti ar mikrobu rezistenci. Pirmā Informētības par antibiotikām uzlabošanas diena notiks 2008. gada 18. novembrī. Mēs arī cieši sadarbojamies ar ECDC, gatavojot otro ziņojumu par 2002. gada Padomes ieteikuma īstenošanu dalībvalstīs.

Nobeigumā es vēlos pateikties referentam *Peterle* kungam un visiem deputātiem par atbalstu mūsu izstrādātajai veselības aprūpes stratēģijai.

Alojz Peterle, referents. – (SL) Komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlos sirsnīgi pateikties par šīm saturīgajām un sarežģītajām debatēm. Es esmu gandarīts, ka gandrīz visās runās bija dzirdami trīs būtiskākie vārdi: pirmais no tiem ir „kopā”, otrs ir „nevienlīdzība” un trešais — „novēršana”. „Kopā” nozīmē uzlabot sadarbību dalībvalstu līmenī, kā arī Eiropas Savienības līmenī, veidot partnerattiecības — arī starp reģionālajām un vietējām kopienām — un nodrošināt lielāku papildināmību. Es piekrītu tiem deputātiem, kuri teica, ka dalībvalstu kompetencē atstāts jautājums nevar būt attaisnojums, lai kopā neveiktu to, ko nevar izdarīt dalībvalstis atsevišķi, un šādu kopīgi veicamu pasākumu kļūst arvien vairāk.

Tas, ka tik daudzās jomās pastāv nevienlīdzība, par ko mēs esam brīdinājuši, liecina par zināšanu apmaiņas trūkumu. Ja iespēja izdzīvot pēc saslimšanas ar vēzi kādā reģionā ir par 10 % zemāka nekā citur, tas nozīmē, ka informācija un zināšanas nav sasniegušas šo reģionu, neskatoties uz to, ka tās ir pieejamas citiem, arī kaimiņvalstīm. Šai saistībā mums ir jānodrošina noteikta dinamika, kas ir balstīta uz pieejamām zināšanām. Būtiskākajam aicinājumam un padomam vajadzētu būt, ka mums ir jāizmanto pieejamās zināšanas un jānodrošina labas prakses apmaiņa. Saistībā ar dinamiku es vēlos norādīt, ka slimības izplatās strauji un tieši tādēļ ir jānodrošina arī politiskā dinamika un politiskā inovācija. Attiecībā uz Balto grāmatu es vēlos teikt, ka tā ir ļoti labs pamats mūsu turpmākajai rīcībai. Tās mērķis nav risināt visus specifiskos jautājumus, kas iekļauti citos dokumentos un citās rezolūcijās. Tai ir jāizveido sistēma, un, kā jau šeit tika pieminēts, mūsu rīcībā tagad pirmo reizi ir visaptverošs dokuments, kas ietver vērtības, rādītājus, stratēģijas un pasākumus. Tas ir pamats mūsu virzībai uz priekšu.

Nobeigumā es vēlos minēt problēmu saistībā ar Sociāldemokrātu grupas ierosinātajiem grozījumiem. Šī grupa ierosināja sešus grozījumus, ko noraidīja ENVI komiteja. Man ir grūti ignorēt ENVI komitejas izmantotos argumentus, lai paustu atšķirīgu nostāju. Es patlaban nevaru atbalstīt šos grozījumus, jo šī ir plenārsēde un uz šo jautājumu attiecas citas rezolūcijas. Apstiprinot šos grozījumus, tiks izjaukts dokumentā panāktais līdzsvars, jo citām sabiedrības daļām šāda uzmanība nav pievērsta. Tas attiecas ne tikai uz strādājošajiem, bet arī uz pensionāriem un skolēniem. Es, protams, uzstāju, lai tiktu izmantoti mani ENVI komitejas sanāksmē sniegtie argumenti.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien pulksten 11.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Iles Braghetto (PPE-DE), rakstiski. – (IT) Veselība ir kaut kas tāds, kam var noteikt izmaksas, bet nevar nosaukt cenu. Ieguldījums veselības aprūpē ir efektīvākais un lietderīgākais ieguldījums cilvēku vajadzībām pielāgotā sabiedrībā. Šis ieguldījums ir kopīga atbildība, kas jāuzņemas sabiedrības locekļiem, kuriem ir

jācenšas dzīvot veselīgi, izturoties atbildīgi, veselības aprūpes darbiniekiem, kam ir jāievēro profesionālās ētikas kodekss, un valstu valdībām un pašvaldībām, kurām ir jāpievērš īpaša uzmanība veselības aprūpes sistēmu ilgtspējai.

Turklāt liela uzmanība ir jāpievērš nepieciešamībai pēc integrētām sociālām un veselības aprūpes politikas jomām, kas pielāgotas jaunajām prasībām. Nevienlīdzības novēršana, veselības aprūpes nozares īpašo prasību nodrošināšana, pielāgošanās epidemioloģiskajām pārmaiņām un aktīvākas sadarbības veicināšana starp dalībvalstīm un reģioniem — visi šie jautājumi ir atbilstoši iekļauti *Peterle* kunga ziņojumā, un es vēlos viņam pateikties par lielisko darbu.

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Eiropas Parlamenta pieņemtā rezolūcija par Eiropas Komisijas Balto grāmatu „Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam” mudina uz turpmāku rīcību. Tā ietver noteikumus attiecībā uz stratēģiju veselības aprūpes jomā, bet es pamanīju arī šā dokumenta trūkumu — tajā nav kvantitatīvu mērķu, kas nodrošinātu lielāku efektivitāti.

Es pārstāvu valsti, kuras veselības aprūpes sistēma ir ļoti zemā līmenī, ko atspoguļo iedzīvotāju satraucošais veselības stāvoklis, un tādēļ es vēlos uzsvērt, ka būtiski ir ne tikai īstenot runas praksē, bet arī uzlabot solidaritāti Eiropas Savienības līmenī, lai visiem pilsoņiem nodrošinātu atbilstīgus veselības aprūpes pakalpojumus.

Rumānijā ir ļoti daudz negatīvu piemēru saistībā ar veselības aprūpi. Tā ir ES dalībvalsts ar lielāko tuberkulozes pacientu skaitu, un tā ieņem priekšpēdējo vietu attiecībā uz diabēta ārstēšanas kvalitāti, neskatoties uz to, ka diabēts ir ļoti izplatīta slimība. Viens no desmit rumāņiem slimo ar aknu slimībām. Vienai ceturtdaļai Rumānijas bērnu ir veselības problēmas. Salīdzinājumā ar pārējām ES dalībvalstīm satraucoši ir pieaugusi mirstība no vēža. Mirstība no sirds un asinsvadu slimībām ir 61 % no kopējā nāves gadījumu skaita, lai gan ES šis rādītājs ir 37 %. Rumānija ir Eiropas valstu līderu vidū attiecībā uz izrakstīto recepsu, slimnīcā uzņemto pacientu un ķirurģiskas iejaukšanās skaitu, bet tā ir arī valsts, kuras iedzīvotājiem ir īsākais vidējais mūža ilgums ES.

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – (HU) Alerģija mūsdienās ir endēmiska slimība. Tā pārliecinoši izplatās Eiropā kopš Otrā pasaules kara. Vienai trešdaļai mūsu bērnu ir alerģija, un, ja mēs nerīkosimies, pavisam drīz puse Eiropas iedzīvotāju cietīs no kāda alerģijas veida. Alerģijas iemesli ir ķīmiski apstrādātu produktu lietošana un piesārņota vide. Alerģijas simptomu rašanos veicina ķīmiskas vielas, dabīgas un mākslīgas pārtikas piedevas, garšvielas, ziedputekšņi un citas dabīgas vielas, kā arī dzīvnieku spalvas. Ungārijā īpaši lielas problēmas rada vērmelļlapu ambrozija.

Diemžēl Eiropas Savienībai — kā jau Komisija to apstiprināja, atbildot uz manu jautājumu, — pašlaik nav stratēģijas cīņai pret alerģiju. Pilsoniskās sabiedrības alerģijas slimnieku asociācijas un miljoni šīs slimības skarto Eiropas pilsoņu cer, ka tiks ieviesti tiesību akti alerģijas apkarošanai Eiropas mērogā. Darīsim kaut ko, lai palīdzētu izvairīties no alerģijas, lai likvidētu būtiskākos šīs slimības cēloņus un aizsargātu alerģijas slimniekus. Aktīva iesaistīšanās nostiprinātu mūsu apņemšanos risināt Eiropas Savienības pilsoņu veselības aprūpes jautājumus un viņu ikdienas problēmas.

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlos pievērst uzmanību satraucošajai tendencei Eiropā, ka arvien vairāk jaunu cilvēku skar garīgas problēmas. Daudzi jaunieši Eiropā cieš no stresa; paaugstinās dažādu vielu, it sevišķi alkohola un narkotiku, pārmērīgas lietošanas rādītāji. Šie aspekti gan atsevišķi, gan kopā var veicināt nopietnus garīgus traucējumus.

Nesenās traģēdijas Somijā norāda uz to, ka vairāk nekā jebkad iepriekš dalībvalstīm ir jāpievērš uzmanība jauniem cilvēkiem un jāveic pasākumi, lai nodrošinātu labu veselību, jo īpaši garīgo veselību.

Ārkārtīgi būtiska ir holistiska un proaktīva pieeja, lai novērstu garīgo problēmu un slimību cēloņus. Drošai dzīves videi (novērsta vardarbība ģimenē un dažādu vielu pārmērīga lietošana), stresu izraisošo faktoru mazināšanai skolā un mājās, profilaktiskajiem pasākumiem un informēšanai jābūt galvenajām prioritātēm. Neviena skola nevar aizstāt mīlošu ģimeni, kurā vecāki apzinās savu atbildību iemācīt bērniem sociālās un ētiskās pamatvērtības.

Lai sasniegtu noteiktos mērķus, ir būtiski iesaistīt visu sabiedrību. Dažādas brīvprātīgo un jauniešu organizācijas ir īpaši nozīmīgas, jo veido drošu vidi brīvā laika aktivitātēm un neformālai izglītošanai, kā arī informē par jautājumiem, kas ir saistīti ar garīgo veselību.

Tāpēc es aicinu īstenot holistisku un proaktīvu pieeju, iekļaujot tajā arī mērķi garantēt labāku garīgo veselību un tādējādi labāku nākotni jauniešiem.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju to, ka A. Peterle ziņojumā ir izklāstīta un uzsverta nepieciešamība steidzami veikt pasākumus, lai pieņemtu darbā un piesaistītu veselības aprūpes speciālistus.

Pēc Pasaules Veselības organizācijas sniegtās informācijas, 2 % ārstu, kas emigrējuši no valsts, vajadzētu būt kā brīdinājuma signālam iestādēm. Rumānijā 4 % rumāņu ārstu pieprasīja dokumentus, lai atstātu valsti un strādātu ārvalstīs, un šāds rādītājs tika reģistrēts arī 2007. gadā. Tādējādi Rumānija ne tikai pārsniedza līmeni, kas tiek uzskatīts par brīdinājuma signālu, bet dubultoja to. No 2008. gada sākuma līdz 1. septembrim 957 personas lūdza Rumānijas Ārstu kolēģijai (CMR) morālās integritātes apliecības, kas nepieciešamas, lai strādātu ārvalstīs.

Tas ir acīmredzami, ka veselības aprūpes sistēma nevar darboties bez ārstiem. Es domāju, ka šī ir satraucoša problēma ne tikai Rumānijā, bet visā Eiropā, un kvalificētu speciālistu, kas var ārstēt pacientus Eiropā, trūkumam ir jākļūst par dalībvalstu un Eiropas Savienības svarīgāko risināmo jautājumu.

Péter Olajos (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Vispirms es vēlos teikt, ka esmu ļoti iepriecināts, ka pēdējā laikā mēs redzam arvien vairāk ziņojumu un stratēģiju par veselības aprūpes nozīmi.

Tā kā es piedalījos 2009. gada budžeta plānošanā, esmu centies runāt Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas (ENVI) vārdā. Gan ENVI, gan arī Budžeta komiteja manas iniciatīvas ir uzņēmušas pozitīvi.

Kā jau A. Peterle norādījis, pastāv cieša saikne starp veselības apdraudējumiem un klimata pārmaiņām. 7. oktobrī Budžeta komiteja pieņēma manis ierosināto pētniecības projektu „Visaptverošs pētījums par veselību, vidi un klimata pārmaiņām — iekštelpu un āra gaisa kvalitātes uzlabošana”. Šis 4 miljonu eiro vērtās iniciatīvas īstenošanu vadīs Centrāleiropas un Austrumeiropas Reģionālā vides centra (REC) Ungārijas birojs, un tā ietvers deviņas valstis (Austriju, Bosniju un Hercegovinu, Somiju, Ungāriju, Itāliju, Nīderlandi, Norvēģiju, Serbiju un Slovēniju). Projekta īstenošanas laikā tiks pētīta saikne starp veselību, vides aizsardzību, transportu un klimata pārmaiņām un to ietekmi skolās.

Arī attiecībā uz ECDC ratifikāciju es atbalstu referentu. Lai aģentūra varētu uzņemties papildu atbildību, es iesaku atcelt Komisijas noteiktos ierobežojumus. ENVI vienprātīgi pieņēma šādu lēmumu, un jācer, ka oktobra beigās par to vienosies arī Parlaments.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Laba veselība ir viena no lielākajām svētībām, kas cilvēkam dzīves laikā ir dota. Diemžēl satraucoša tendence, piemēram, saslimstības ar vēzi, sirds un asinsvadu slimībām, aptaukošanos un diabētu gadījumu skaita palielināšanās, liecina par to, cik lielā mērā apdraudēta patlaban ir cilvēka veselība. Mēs saskaramies ar problēmām, kuras radušās saistībā ar klimata pārmaiņām, globalizāciju, sabiedrības novecošanu, kā arī pandēmiju draudiem un bioloģisko terorismu.

Bažas rada arī ievērojamā medikamentu cenu paaugstināšana pēdējos gados. Tas nozīmē, ka daudzi ES pilsoņi vienkārši nevar atļauties iegādāties medikamentus. Turklāt dažu ES dalībvalstu veselības aprūpes sistēmās ir jāveic radikālas reformas, lai novērstu ārkārtīgi lielo nevienlīdzību. Piemēram, dalībvalstīs vidējais mūža ilgums sievietēm atšķiras par 9 gadiem, bet vīriešiem — par 13 gadiem.

Arī ieguldījumiem veselības aprūpes politikas jomās, kas attiecas uz cilvēka pirmajiem mūža gadiem, ir jābūt prioritātei. Tomēr ir būtiski nepieļaut attīstību tādā virzienā, ka bērnu invalīdu vai bērnu ar hroniskām slimībām dzimstības kontrole kļūst vispārpieņemta. Tā vietā ir jāveicina atbalsts slimu bērnu vecākiem.

Turklāt es vēlos uzsvērt, ka ir jāņem vērā dalībvalstu kompetence veselības aprūpes un veselības aprūpes pakalpojumu izvēles jomā.

Ir skaidrs, ka veselības aprūpe rada apgrūtinājumu ekonomikai. Tādēļ ieguldījumus veselības aprūpē vajadzētu uztvert nevis tikai kā izdevumus, bet arī kā būtisku ieguldījuma elementu cilvēku kapitāla kvalitātes uzlabošanai un nozīmīgu sociālo un politisko jautājumu.

Richard Seebler (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Lai nodrošinātu veselības aizsardzību, mums ir jārisina konstatētās problēmas. Atbildība par veselības aprūpes standartu uzturēšanu un veicināšanu galvenokārt ir jāuzņemas dalībvalstīm. Tomēr vairākās jomās, jo īpaši attiecībā uz starptautiskām problēmām, mūsu uzdevums ir nodrošināt dalībvalstīm pēc iespējas lielāku atbalstu, ja tās nespēj efektīvi rīkoties.

Būtiskākā problēma, ar ko mēs saskaramies, ir ārkārtīgi lielās atšķirības, pirmkārt, starp dalībvalstīm un, otrkārt, katrā dalībvalstī. Vidējais mūža ilgums „vecajās” dalībvalstīs ir caurmērā par 10 gadiem ilgāks nekā

„jaunajās” dalībvalstīs. Mūsu uzdevums ir izplatīt dalībvalstīs izmēģinātas un pārbaudītas procedūras, kas ir pierādījušas savu efektivitāti. Atbilstošu pilsoņu informēšanas pasākumu mērķis ir pielāgot un saskaņot standartus.

Veselība ir ārkārtīgi svarīga ikvienam, un tā ir arī nozīmīgs ekonomisks faktors. Tādēļ mums ir jādara vēl vairāk, lai, piemēram, apturētu dramatisko saslimstības ar vēzi pieaugumu. Lai to panāktu, ir būtiski ņemt vērā veselības faktoru visās politikas jomās un veicināt jauno tehnoloģiju un inovāciju attīstību.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – Es gribētu izmantot iespēju, lai paustu īpašu atzinību konkrētiem veselības aprūpes stratēģijas aspektiem, it sevišķi tam, ka stratēģija ir attiecināta arī uz autisma spektra slimībām, kas skar arvien lielāku skaitu bērnu Eiropā, un vēlos pieminēt izcilo pētījumu, kas šai jomā jau ir uzsākts ar Komisijas atbalstu.

Es atzinīgi vērtēju to, ka ir pievērsta uzmanība retām slimībām, Alcheimera slimībai, garīgo saslimšanu pētniecībai un vīriešu veselībai, kā arī to, ka turpinās darbs pie jautājumiem saistībā ar tādām plaši izplatītām slimībām kā sirds un asinsvadu slimības, diabēts un vēzis.

Mani priecē tas, ka ir pieminēti aprūpētāji, jo ir svarīgi atcerēties, ka slimības skar ne tikai slimniekus, bet arī tos, kas viņus mīl un rūpējas par viņiem, un es ceru, ka mēs neaprobežosimies tikai ar pieminēšanu, bet gan nodrošināsim praktisku atbalstu šīs problēmas skartajiem.

Es atbalstu arī konstruktīvo pieeju slimību profilaksei, jo īpaši pasākumiem, kas vērsti pret alkohola un narkotiku lietošanu grūtniecības laikā.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Veselība ir viena no lielākajām vērtībām cilvēka dzīvē. Satraucošais saslimstības ar vēzi, sirds un asinsvadu slimībām, diabētu un aptaukošanos gadījumu skaita pieaugums, kas pašlaik ir vērojams, neskatoties uz panākto progresu šo slimību ārstēšanā, ir būtiska problēma, kura jārisina. Liekā svara un nepareiza uztura, kā arī neatbilstošas diētas radītās problēmas un HIV/AIDS apdraud Eiropas Savienības iedzīvotāju veselību.

Atšķirības „jaunajās” un „vecajās” dalībvalstīs attiecībā uz izdzīvojušo vēža slimnieku skaitu ir tik lielas, ka mēs varam runāt par „dzelzs aizkaru veselības aprūpes nozarē”. Eiropas Savienībai ir jāstiprina pasākumi, lai mazinātu nevienlīdzību starp dalībvalstīm, jo īpaši, apmainoties ar labāko praksi dažādās jomās un veicinot sabiedrības izglītošanu, lai nodrošinātu labāku veselības aprūpi, kā arī, atbalstot inovācijas veselības aprūpes sistēmās, un tai ir arī jāierosina izpildes pasākumi, lai nodrošinātu strukturētu sadarbību starp ES iestādēm.

Mums ir jānosaka veselības aprūpes pamatvērtības, ES veselības rādītāju sistēma un pasākumi veselības aprūpes nozarē pastāvošās nevienlīdzības izskaušanai. Mums ir jāveic ieguldījumi veselības aprūpē, jāpieņem tiesību akti veselības veicināšanai jebkurā cilvēka dzīves posmā, kā arī attiecībā uz tabaku, pārtiku, alkoholu un citiem faktoriem, kas ietekmē veselību.

(Sēdi pārtrauca plkst. 10.35 un atsāka plkst. 11.00.)

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

5. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

6. Piemiņas brīdis

Priekšsēdētājs. - Dāmas un kungi, mūsu priekšsēdētāja Pöttering kunga vārdā man diemžēl jums ir jāpaziņo par bijušā Eiropas komisāra George Thomson, kurš vēlāk kļuva par lordu Thomson no Monifieth, nāvi. Viņš un lords Soames bija divi pirmie komisāri no Apvienotās Karalistes. Bijušais ministrs George Thomson mira pagājušajā nedēļā 87 gadu vecumā.

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsojuma rezultātu un citu informāciju par balsojumu skatīt protokolā.)

*

* *

Alain Hutchinson (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos, bet es neesmu pārliecināts, uz kuru Reglamenta pantu es varu atsaukties, lai uzrunātu Parlamentu, bet es vēlos ziņot prezidentūrai par pašreizējo situāciju Parlamentā — tas kļūst par cirku, un šādā situācijā ir ļoti grūti mierīgi strādāt, risinot būtiskus jautājumus.

(Aplausi)

Pēc manām domām, šī situācija kļūva pilnīgi nekontrolējama vakar vakarā, un es aicinu prezidentūru rīkoties, lai atjaunotu mieru un nopietno gaisotni Parlamentā, kuram vajadzētu būt par paraugu visai pasaulei un vajadzētu būt nopietnam Parlamentam, nevis cirkam.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. - Hutchinson kungs, es saprotu, ka jūs satrauc tas, kas notiek ejās un koridoros. Jūs zināt, ka par šādiem jautājumiem ir atbildīgi kvestori. Mēs, neapšaubāmi, jūsu piezīmes darīsim viņiem zināmas.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlos izteikties par mieru un kārtību mūsu darba laikā. Mūsu sēdi vakardienas pēcpusdienā nopietni traucēja ārkārtīgi intensīvā staigāšana, bet darba kārtības maiņas dēļ runas par tādu būtisku jautājumu kā finanšu krīze tika atlikta vairāk nekā par divām stundām, pilnībā izjaucot runātāju secību. Šāda situācija neveicina netraucētu šā Parlamenta darbu.

Priekšsēdētājs. - Tādā gadījumā es jūsu piezīmes darīšu zināmas nevis kvestoriem, bet Priekšsēdētāju konferencei, kas ir par šādiem jautājumiem atbildīgā struktūra.

*

* *

7.1. Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu (A6-0372/2008, Jo Leinen) (balsošana)

7.2. EK un Šveices Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos (attiecībā uz Bulgārijas un Rumānijas līdzdalību) protokols (A6-0343/2008, Marian-Jean Marinescu) (balsošana)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, vai jūs, lūdzu, varētu izsaukt tehniķi? Šī balsošanas iekārta ir sabojājusies. Tā ir pilnībā izgājusi no ierindas. Es patiešām balsoju par iepriekšējiem jautājumiem, un es lūdzu jūs ņemt to vērā.

7.3. Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveide (A6-0360/2008, Luca Romagnoli) (balsošana)

7.4. Pastiprināta cīņa pret nelikumīgu nodarbinātību (A6-0365/2008, Pier Antonio Panzeri) (balsošana)

7.5. Sociālās integrācijas veicināšana un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošana ES (A6-0364/2008, Gabriele Zimmer) (balsošana)

7.6. EK un Ukrainas nolīgums par to saistību saglabāšanu tirdzniecības un pakalpojumu jomā, kuras paredzētas partnerības un sadarbības nolīgumā (A6-0337/2008, Zbigniew Zaleski) (balsošana)

— Pirms balsošanas.

Zbigniew Zaleski, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tā kā situācija Ukrainā ir diezgan nopietna, es vēlos komentēt šo ziņojumu. Tas ir ekonomisks ziņojums, bet mums ir nepieciešama plašāka stratēģija, kas, ņemot vērā EUROMED piemēru, nodrošina pamatu vēl vienai sadarbības iniciatīvai EURO-NEST, kura tiks īstenota Ļubļinā, Polijā.

Mums ir jāgūst mācība no krīzes Gruzijā un jānodrošina, lai mēs kādu dienu neattaptos politiskā spēles laukuma malā, ļaujot citam spēlētājam ieņemt mūsu vietu.

Nobeigumā es aicinu visus savus kolēģus deputātus atbalstīt šo ziņojumu, lai sūtītu spēcīgu signālu ukraiņiem, kuri ļoti tic Eiropai un kuri ir nonākuši ļoti sarežģītā krīzes situācijā.

7.7. „Starptautisko grāmatvedības standartu komitejas fonda (IASCF) struktūras pārskatīšana – Starptautisko grāmatvedības standartu padomes (IASB) publiskā atbildība un sastāvs – priekšlikumi attiecībā uz izmaiņām” (balsošana)

– Pirms balsošanas.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Es vēlos pievērst uzmanību tam, ka PSE grupas balsošanas sarakstā ir pieļauta drukas kļūda. Es aicinu kolēģus sekot līdzi koordinatoram attiecībā uz to, kā šīs grupas deputāti balso.

– Pēc balsošanas par 5. punktu.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, grupas savā starpā vienojās, ka ALDE grupas iesniegtais 4. grozījums netiek atzīts par spēkā neesošu, pat ja tiek pieņemts 2. grozījums, jo abi šie grozījumi ir saistāmi. Tādēļ mums bija jābalso arī par 4. grozījumu. Šīs izmaiņas ir veiktas, iesniedzot mutisku grozījumu, un, ja kādam ir iebildumi, es varu to saprast, bet grupas savā starpā vienojās, ka arī 4. grozījums ir jāpieņem un par to ir jābalso.

Priekšsēdētājs. – Es nepaziņošu galīgā balsojuma rezultātus, līdz netiks atrisināta šī nelielā problēma. Es vēlos dzirdēt atbildīgās komitejas priekšsēdētājas paskaidrojumu. Saskaņā ar mūsu dienestu sniegto informāciju ir problēma saistībā ar ievaddaļu, jo pirmajā grozījumā ir minēts „pauzē nožēlu”, bet otrajā — „apšaubu”. Vai jūs varat noskaidrot situāciju?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka Kauppi kundze kļūdās, jo Klinz kunga ierosinātais 4. grozījums attiecas uz to pašu punktu, uz kuru attiecas 2. grozījums, ko ierosināja Kauppi kundze. Tā kā Parlaments ir nobalsojis par Kauppi kundzes ierosināto 2. grozījumu, 4. grozījums tiek atzīts par spēkā neesošu.

Priekšsēdētājs. – (FR) Es esmu gandarīts, ka atbildīgās komitejas priekšsēdētāja piekrīt iesaistīto dienestu veiktajai analīzei. Tādēļ man ļoti žēl, Kauppi kundze, bet es nevaru izpildīt jūsu prasību.

7.8. Situācija Baltkrievijā (balsošana)

7.9. PTO Dohas sarunu kārtas pārtraukšana (balsošana)

7.10. Parlamenta izmantotie Eiropas Savienības simboli (A6-0347/2008, Carlos Carnero González) (balsošana)

7.11. Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā (A6-0362/2008, Richard Seeber) (balsošana)

7.12. Arktikas pārvaldība globālajā pasaulē (balsošana)

– Pirms balsošanas par 1. grozījumu.

Satu Hassi (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ierosināt mutisku grozījumu — punkta sākotnējais teksts ir jāpapildina ar tekstu „bioloģiskās daudzveidības aizsardzība”, kas norādīts mūsu grozījumā. Tātad nav nekādu svītrojumu, ir tikai papildinājums.

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu, bet attiecīgi noraidīja grozīto grozījumu.)

– Pirms balsošanas par D apsvērumu.

Diana Wallis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, ir nepieciešama plašāka informācija par šo mutisko grozījumu. Tas ir ierosināts, lai paskaidrotu, kādēļ nepietiek ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, lai risinātu ar Arktiku saistītos jautājumus. Tādēļ ar šo grozījumu tiek papildināts D apsvēruma, nosakot šādi: „un kuras tekstā nav īpaši ņemti vērā pašreizējie apstākļi saistībā ar klimata pārmaiņām un unikālās sekas, ko rada ledus kušana arktiskajās jūrās.”

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu.)

– Pirms balsošanas par F apsvērumu.

Diana Wallis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, tas attiecas uz to pašu tematu, un grozījums ir ierosināts, lai papildinātu F apsvērumu: „tā kā Arktikas reģionā pašlaik netiek piemēroti nekādi īpaši formulēti daudzpusēji normatīvie akti vai noteikumi.”

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu.)

7.13. Sociālo tiesību aktu īstenošana autotransporta jomā (A6-0357/2008, Alejandro Cercas) (balsošana)

7.14. Lamfalussy procesa turpinājums - uzraudzības struktūra nākotnē (A6-0359/2008, Daniel Dăianu) (balsošana)

– Pirms balsošanas par pielikuma 2. punkta c apakšpunktu.

Ieke van den Burg, līdzreferente. – Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā pašreizējos notikumus, mēs esam nostiprinājuši mutisko grozījumu par noguldījumu garantiju sistēmām, un grozījuma teksts skan šādi: „Lamfalussy 3. līmeņa komitejas var pieņemt lēmumus, izmantojot godīgu ..” Atvainojiet, šis nav pareizais teksts.

Šis grozījums attiecas uz kvalificētu balsu vairākumu 3. līmeņa komitejās. Šis teksts ir izstrādāts, ņemot vērā veicamos pasākumus, lai garantētu to, ka uzņēmējas dalībvalstis ir noteicējas attiecībā uz grupu uzraudzību, un grozījuma teksts skan šādi: „Lamfalussy 3. līmeņa komitejas var pieņemt lēmumus, izmantojot godīgu un atbilstošu kvalificēta balsu vairākuma sistēmu, kurā tiek ņemts vērā katras dalībvalsts finanšu sektora un IKP relatīvais izmērs, kā arī finanšu sektora sistēmiskā nozīme dalībvalstī.” Pārējais teksts paliek nemainīgs.

Priekšsēdētājs. - Ieke van den Burg kundze, iespējams, es kļūdos, bet man liekas, ka jūs lasījāt nepareizo tekstu.

Ieke van den Burg, līdzreferente. – Priekšsēdētāja kungs, es runāju par otro tekstu. Tas patiešām attiecas uz noguldījumu garantiju sistēmām. Mēs mēģinājām nostiprināt pašreizējo tekstu, nosakot, ka šie noteikumi Eiropas Savienībā „tiek nekavējoties pārskatīti, lai izvairītos no atšķirībām starp garantiju līmeņiem dalībvalstīs, kas tā vietā, lai paaugstinātu drošību un noguldītāju uzticēšanos, varētu vēl vairāk pastiprināt svārstības un graut finansiālo stabilitāti”. Turpmāk tekstā teikts, ka tiem būtu arī jāgarantē finanšu iestādēm līdzvērtīgi konkurences apstākļi. Es vēlreiz atvainojos.

(Parlaments pieņēma abus mutiskos grozījumus.)

– Pirms balsošanas par 8. grozījumu.

Daniel Dăianu, līdzreferents. – Priekšsēdētāja kungs, atbildot uz ES dalībvalstu izmisīgajiem centieniem glābt banku sistēmu, kas nav pietiekami saskaņoti, mēs uzskatām, ka ir iemesls ierosināt šādu grozījumu. Tas skan šādi: „tā kā banku darbība Eiropā aizvien vairāk iegūst pārrobežu raksturu un pieaug nepieciešamība saskaņoti vērsties pret nelabvēlīgiem triecieniem, kā arī efektīvi risināt jautājumus, kas saistīti ar sistēmiskiem riskiem, ir nepieciešams, lai atšķirības dalībvalstu režīmu starpā tiktu pēc iespējas vairāk samazinātas; tā kā nepieciešams veikt turpmākus pētījumus papildus pētījumiem, ko šajā jomā jau veikusi Komisija, un pēc iespējas drīzāk izdarīt grozījumus Direktīvā 94/19/EK, lai visā Eiropas Savienībā nodrošinātu vienādu banku noguldījumu aizsardzības līmeni, saglabātu finansiālo stabilitāti un noguldītāju uzticību, un izvairītos no konkurences traucējumiem.”

(Parlaments pieņēma mutisko grozījumu.)

7.15. Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam (A6-0350/2008, Alojz Peterle) (balsošana)

– Pirms balsošanas.

Alojz Peterle, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos jūs informēt, kādēļ es kā referents noraidīju septiņus Sociāldemokrātu grupas ierosinātos grozījumus. Es apšaubīju to pamatotību, jo pirms trim nedēļām ENVI komiteja noraidīja sešus no šiem septiņiem grozījumiem. Nevienš nebalsoja pret, un es neredzu jaunus iemeslus tam, lai es par to mainītu savu nostāju.

Vēl viens iemesls ir tas, ka mēs janvārī pieņemām rezolūciju par darba drošību, un es domāju, ka regulējums attiecībā uz šo jautājumu ir pietiekams. Man nav nekādu iebildumu pret grozījumu saturu, bet es uzskatu, ka nav nepieciešams iekļaut vienus un tos pašus elementus dažādās rezolūcijās. Katrā ziņā, lai nodrošinātu atbilstošu teksta struktūru, es vēlos ierosināt šādu ar „ēnu” referentiem saskaņotu mutisku grozījumu. 1., 3. un 4. grozījums ir jāievieto tekstā pēc 32. punkta, 5. grozījums — pēc M apsvēruma, bet 6. grozījums — pēc Q apsvēruma. Tā ir tikai aizstāšana.

Priekšsēdētājs. - Rezumējot iepriekš teikto, mūsu referents neierosina grozīt tekstu. Viņš tikai vēlas, lai pēc balsošanas dienesti maina galīgā teksta struktūru atbilstoši šim viņa ierosinājumam.

8. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

9. Pilnvaru pārbaude (sk. protokolu)

10. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Antonio Panzeri (A6-0365/2008)

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie kolēģi, vispirms es vēlos paust atzinību kolēģim Panzeri par viņa sagatavoto ziņojumu. Es biju PPE-DE grupas „ēnu” referente un balsoju par šo ziņojumu.

Es atbalstīju šo ziņojumu, jo uzskatu, ka, gatavojot kompromisus, mums izdevās ieviest vairākus grozījumus un panākt līdzsvarotāku pieeju attiecībā uz dažiem priekšlikumiem. Tomēr netika apstiprināti mūsu grupas ierosinātie grozījumi, kas padarītu ziņojumu aptverošāku.

Ziņojumā pilnīgi noteikti vajadzēja iekļaut tekstu par pārlieku lielo nodokļu slogu un sociālās nodrošināšanas iemaksām kā būtiskiem iemesliem ēnu ekonomikas pastāvēšanai un pat pieaugumam noteiktās nozarēs. Cīņā pret nelikumīgu nodarbinātību uzņēmējiem ir jābūt mūsu sabiedrotajiem.

Ir jāatbalsta mazie un vidējie uzņēmumi, samazinot administratīvo slogu un vienkāršojot procedūras. Tomēr ir acīmredzams, ka diskusijas un grozījumus nav iespējams ierosināt šajā posmā tāpēc, ka darbs pie ziņojuma sākās laikā, kad spēkā bija vieni noteikumi, bet tas tika pabeigts un balsošana notika laikā, kad spēkā bija citi noteikumi.

Ziņojums: Gabriele Zimmer (A6-0364/2008)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju pret Zimmer kunga ziņojumu, bet tomēr es no visas sirds atbalstu ziņojuma mērķi veicināt sociālo integrāciju un nabadzības, arī bērnu nabadzības, apkarošanu Eiropas Savienībā. Es īpaši atzinīgi vērtēju pieeju, kas paredz atbilstoša minimālā ienākuma sistēmu kā būtisku priekšnoteikumu cienīgai dzīvei. Šis princips ir jāpiemēro gan strādājošajiem, gan arī bezdarbniekiem.

Tomēr es nevaru balsot par ziņojumu, kurā dalībvalstis tiek vairākkārt aicinātas noteikt minimālo darba algu un kurā pausts aicinājums Padomei noteikt ES mērķi attiecībā uz minimālo darba algu. Šāda prasība ir pretrunā subsidiaritātes principam un dalībvalstu pamatkompetencei sociālo tiesību aktu pieņemšanas jomā.

Ziņojumā skaidri ir pausta atzinība Komisijas priekšlikumam horizontālajai direktīvai par visiem diskriminācijas veidiem. Es esmu pret diskrimināciju, bet es uzskatu, ka šī ir nepareiza pieeja.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, paldies par to, ka devāt man iespēju sniegt mana balsojuma skaidrojumu. Tāpat kā iepriekšējā runātāja es nedomāju, ka kāds ir pret ziņojuma mērķiem attiecībā uz sociālās integrācijas veicināšanu un cīņu pret nabadzību.

Bet mums patiešām ir jāapzinās — nevar uzskatīt, ka visu problēmu risinājumi ir rodami ES līmenī. Patiesībā risinājumu bieži vien nav iespējams rast pat valstu līmenī.

Ja mēs patiešām vēlamies izskaust nabadzību, ja mēs patiešām vēlamies veicināt sociālo integrāciju, bieži vien mums ir jāmeklē risinājumi mūsu pārstāvētajās kopienās. Visā Eiropas Savienībā, manā valstī, manis pārstāvētajā pilsētā Londonā — lieliskākajā pilsētā pasaulē — mēs varam redzēt, kā neskaitāmas vietējo kopienu organizācijas cīnās pret nabadzību, veicot konkrētus pasākumus, nevis tikai runājot, un tas tiek darīts bez valsts iejaukšanās. Šīs organizācijas izprot problēmas, un kopienas sadarbojas. Mums ir jārada piemēroti apstākļi, lai vietējās kopienas varētu risināt šīs problēmas; ja jūs vēlaties rast risinājumus, lūdzu, ieskatieties Sociālā taisnīguma centra, kas atrodas manā vēlēšanu apgabalā Londonā, mājaslapā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, nabadzība ir daudzšķautņaina problēma. Tā galvenokārt ir saistīta ar bezdarbu, un it sevišķi ar ilgstošu bezdarbu. Tieši tādēļ nodarbinātība ir efektīvākais risinājums nabadzības novēršanai. Tomēr, kā rāda augstie nabadzības rādītāji strādājošo vidū, nodarbinātība nav vienīgais risinājums tās izskaušanai. Mums ir jāatceras, ka nabadzība apdraud 78 miljonus Eiropas Savienības iedzīvotāju. Tie ir 16 % Eiropas Savienības pilsoņu.

Visu līmeņu valsts iestādēm ir jāsadarbojas ar sociālajiem partneriem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un pilsoņiem. Ir jānodrošina labāka sociālās politikas un nodarbinātības politikas organizēšana, un tām ir jākļūst efektīvākām. Ir nepieciešami pamatoti un visaptveroši pasākumi nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai.

Mums ir arī jāatceras, ka sociālās aizsardzības likumdošanas programmām ir jābūt preventīvām. Tām būtu jāveicina sociālā kohēzija un sociālā integrācija. Viens no būtiskajiem aspektiem šajā ziņojumā attiecas uz bērnu nabadzības izskaušanu. Īpaša uzmanība ir jāpievērš bērniem, kurus audzina vientuļais vecāks vai kuri aug lielās un imigrantu ģimenēs. Ir nepieciešami efektīvi risinājumi, lai šie cilvēki neklūtu sociāli atstumti.

Ziņojums: Antonio Panzeri (A6-0365/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu šo Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas rezolūciju, jo tā ietver manus īpašos priekšlikumus attiecībā uz nelikumīgu nodarbinātību un it sevišķi attiecībā uz nedeklarētu darbu.

Es esmu īpaši gandarīta par atbalstu manam priekšlikumam aicināt Eiropas Komisiju izstrādāt eksperimentālu instrumentu, kas balstīts uz tādiem modeļiem kā Eiropas Sociālā fonda līdzfinansētais un Luksemburgā īstenotais projekts „2 Plus”, kura mērķis ir mazināt nedeklarētu darbu, padarot to nepievilcīgu, ievērojami vienkāršojot administratīvās prasības darba devējiem, bet vienlaikus garantējot sociālo nodrošinājumu strādājošajiem, pievilcīgas nodokļu likmes darba devējiem, starp tām arī samazinātus maksājumus par vietējo nodarbinātību, un tādas darba samaksas atbrīvojumu no nodokļiem, kas ir zemāka par dalībvalstī noteikto līmeni.

Ziņojumā ir arī iekļauts mans priekšlikums attiecībā uz pamatnoteikumiem par laulātajiem vai ģimenes locekļiem, kas palīdz ģimenes uzņēmumā, lai garantētu obligātu viņu dalību sociālās nodrošināšanas sistēmā, un es par to esmu ļoti gandarīta. Es esmu gandarīta arī par to, ka mēs uzsveram, ka ģimene jau pati par sevi ir ģimenes uzņēmums un ir jāizvērtē šāda netipiska ģimenes darba atzīšana un iekļaušana sociālā nodrošinājuma sistēmā. Patiesība ir tāda, ka papildus nodarbinātībai bieži sastopamajos nelegālās nodarbinātības veidos miljoniem eiropiešu, it sevišķi sievietes, strādā ģimenes uzņēmumos un nesaņem sociālā nodrošinājuma pakalpojumus.

Priekšsēdētājs. - Dārgā Astrid, es tikai vēlos norādīt, ka uzstāšanās laiks ir stingri noteikts — viena minūte, nevis divas. Tā pārsniegšana ir tikpat kā nedeklarēts darbs.

Situācija Baltkrievijā (RC B6-0527/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par rezolūciju, jo tā ir nepārprotams aicinājums Baltkrievijas valdībai beidzot sākt ievērot cilvēktiesības.

Ir ļoti žēl, ka septembrī notikušās parlamenta vēlēšanas, kuru rezultāti bija apšaubāmi, lai neteiktu — viltoti, nepiepildīja Baltkrievijas tautas, kam joprojām ir jāpakļaujas pēdējai diktatūrai Eiropā, cerības uz demokrātisku attīstību. Tas pats ir sakāms arī par stratēģiskajām represijām, kas vērstas pret opozīciju un pilsonisko sabiedrību.

Mēs šodien arī aicinājam Padomi un Komisiju turpināt veikt pasākumus, lai veicinātu un nostiprinātu kontaktus starp cilvēkiem un padarītu šo valsti demokrātiskāku, kā arī apsvērt iespēju pazemināt Baltkrievijas pilsoņiem piemēroto maksu par vīzām iebraukšanai Šengenas zonā, kas ir vienīgais veids, kā novērst Baltkrievijas un tās pilsoņu arvien pieaugošo izolētību.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, demokrātijas sakāve Baltkrievijā ir īpaši sāpīga, ņemot vērā Eiropas Savienības jauno līdzsvarošanas politiku attiecībā uz šo valsti, kura pieņemta pēc notikumiem Gruzijā. *Aleksandr Lukashenko* nespēja novērtēt Eiropas rīcību un iespēju izklūt no izolācijas. EDSO ziņojumā minēts, ka vēlēšanas Baltkrievijā neatbilda demokrātijas standartiem. Jaunajā parlamentā atkal būs pēdējā Eiropas diktatora pakalpiņi. Šķiet, ka, neskatoties uz šiem pārkāpumiem, savstarpējo attiecību uzlabošanas politika ir jāturpina. Tomēr ir jāuzsver, ka Eiropas Savienībai nevajadzētu būt vienīgajai, kas piekāpjas. Baltkrievijas prezidentam ir skaidri jāpauž labā griba, ko pierāda atbilstoša rīcība. Ir jāizdara lielāks spiediens uz *Aleksandr Lukashenko*, bet tajā pašā laikā Baltkrievijas tautai ir jādod laiks, lai Eiropas piedāvājums tiktu pieņemts kā izvēle, kas ir labāka par alternatīvo iespēju veidot ciešākas attiecības ar Krieviju.

PTO Dohas sarunu kārtas apturēšana (RC-B6-0521/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Dohas sarunu kārtas sekmīga pabeigšana šķiet arvien mazāk ticama. *Mandelson* kunga atkāpšanās no tirdzniecības komisāra amata ir viens no iemesliem. Sarunas visticamāk atsāksies tikai 2010. gada sākumā. Situāciju vēl vairāk sarežģī tas, ka nākamajos divos gados notiks vēlēšanas ne tikai ASV, bet arī Indijā un Brazīlijā. Tas nozīmē, ka jaunās sarunas risinās citi cilvēki. Pirmo reizi Eiropas Savienība nav atbildīga par sarunu izjukšanu. Par ministru jūlija mēneša sarunu izjukšanu atbildība ir jāuzņemas ASV un Indijai. Tomēr eksperti uzskata, ka galvenais sarunu izjukšanas iemesls bija progresa trūkums sarunās par pakalpojumiem un rūpniecību.

Sarunu atsākšanās gadījumā jānosaka, ka pirmām kārtām jāapspriež jautājums par to, kā palīdzēt visnabadzīgākajām valstīm. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst savas intereses, it sevišķi lauksaimniecības nozarē. Pārmērīga mūsu tirgus liberalizācija radītu nopietnus draudus saimniecību ienākumu stabilitātei. Galu galā varētu bankrotēt daudzas saimniecības. Ja tas notiktu, kā mēs varētu garantēt Eiropas Savienības nodrošinātību ar pārtiku? Nespēja panākt vienošanos tirdzniecības jautājumos ir piemērs tam, cik grūti ir panākt kompromisu svarīgos jautājumos, ja sarunās piedalās tik daudzas valstis ar tik atšķirīgām interesēm.

Cerēsim, ka starptautiskajās sarunās par klimata pārmaiņu ierobežošanu būs pozitīvāku iznākums.

Syed Kamall (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, liels paldies jums par šo iespēju izteikt viedokli par balsojumu saistībā ar Dohas sarunu kārtas apturēšanu.

Es atzinīgi vērtēju to, ka šī Parlamenta vairākums ir apbēdināts par PTO Dohas sarunu kārtas apturēšanu, jo īstenībā bija reāli mērķi, kas bija jāsasniedz pēc tirgus turpmākās liberalizācijas.

Diemžēl tā atkal bija lauksaimniecība, kas mūs aizturēja, un, lai gan ES spēja izvairīties no atbildības, es domāju, ka mums ir jāatzīst, ka mums bija sava iekšpolitika un ka tad, kad komisārs *Mandelson* kungs vēlēās turpināt pārmaiņas lauksaimniecības lietās, viņu atturēja dažas no visprotekcionistiskākajām valstīm Eiropas Savienībā.

Mums ir jāatzīst, ka šeit ir lielāks mērķis, ka pakalpojumu tirgus, kas veido tik lielu mūsu ekonomikas daļu, ir jāatver un jālibalizē. Diemžēl mums ir jāatver lauksaimniecības un preču tirgus, pirms mēs atveram pakalpojumu tirdzniecību.

Mums ir vajadzīga turpmāka tirdzniecības liberalizācija. Mums ir jāpārtrauc aizsargāt nekonkurētspējīgus lauksaimniekus. Mums ir jāveicina jaunattīstības valstu un nabadzīgāko valstu uzņēmēju un lauksaimnieku tirdzniecība ar mums, pārdodot savas preces un pakalpojumus, jo tikai tirdzniecība, nevis plašs atbalsts palīdzēs šiem ļaudīm izklūt no nabadzības.

Ziņojums: Carnero González (A6-0347/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums jau ir guvis Parlamenta vairākuma atzinīgu novērtējumu. Neskatoties uz to, *Duff* kungs, viens no vadošajiem Parlamenta deputātiem, tieši pirms balsojuma

atļāvās paust pārsteigumu par to, ka Austrumeiropas valstis, kas tikai nesen pievienojušās Eiropas Savienībai, nostājas pret karoga un himnas obligātu ieviešanu Eiropas Parlamentā. Man tiešām ir nekavējoties jāizskaidro Duff kungam, ka kampaņas laikā izmantotajam vienkāršajam lozungam, kas vēstīja, ka Briseles vara nav labāka par Maskavas varu, ir pietiekams attaisnojums. Galu galā vieglums, ar kādu Brisele var ieviest un īstenot pārmaiņas, pārkāpjot Eiropas tiesību aktus, krasi kontrastē ar grūtībām, kad jāīsteno solidaritātes, godīguma un diskriminācijas aizlieguma principi. Būtisks piemērs ir enerģētikas politika, kuru īstenojot Polijai tika uzspiesti pasākumi ar likuma spēku, kas ir pretrunā minētajiem principiem un kas sagraus Polijas enerģētikas nozari.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, lai gan es un daudzi mani kolēģi balsoja pret, mēs ar lielu balsu vairākumu tikko pieņēmām ziņojumu, ar ko ievieš ES karogu, himnu, devīzi un oficiālu svinamo dienu — visus reālas valsts simbolus, tās „rotājumus”. Nīderlandē mums ir kabarē mākslinieks *Wim Sonneveld*, kurš labi iederētos šajā Parlamentā un par šeit notiekošo teiktu apmēram tā: „Tas nu iet pāri visām robežām”.

Tomēr es vēlos atgādināt jums, ka vēl nesen, pēc tam, kad Nīderlandē un Francijā tika nepārprotami noraidīta Konstitūcija Eiropai, ļoti apdomīgi no teksta tika izņemti noteikumi par simbolu lietošanu, kas vairs nebija iekļaujami Lisabonas līgumā, jo bija skaidrs, ka sabiedrība tos nevēlas. Tagad Parlaments gatavojas atkal tos pieņemt un rakstiski apstiprināt, ka tie jāiekļauj, lai dotu skaidru politisku signālu pilsoņiem. Kāds cinisks joks! Eiropas privileģēto cilvēku „nomenklatūra” soļo uz priekšu, bet, dāmas un kungi, Eiropas ļaudis jau sen ir pārstājuši iet viņiem līdzi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, debatēs par *Carnero* kunga ziņojumu dažkārt likās, ka mēs it kā runājam par Eiropas simboliem kā tādām, nevis par to iekļaušanu mūsu Reglamentā. Tieši tagad debates nav par simboliem, lai gan es labi varu iedomāties, ka daudziem cilvēkiem ir jautājumi par Eiropas dienu 9. maijā. Tomēr būtība ir tā, ka pirmām kārtām tika solīts, ka Eiropas supervalsts ārējie simboli netiks iekļauti Lisabonas līgumā, kuru ir ratificējušas gandrīz visas dalībvalstis, bet tagad pēkšņi tie tiek iekļauti un nostiprināti Eiropas Parlamenta Reglamentā. Tā ir vienkārši necienīga izturēšanās pret vēlētājiem, Eiropas pilsoņiem. Mēs, kas sēž Briseles zilonkaula torņos, atkal esam pamanījušies atsvešināties no dalībvalstu pilsoņiem vēl vairāk. Tas ir skumji.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, mūs parasti mudina izturēties pret nacionālismu kā pret patvaļīgu, pārejošu un nedaudz diskreditējošu parādību — taču pret eironacionālismu mūsu attieksme kļūst pilnīgi atšķirīga; mūs aicina tiksmīnāties par valstiskuma emblēmām un rotājumiem — karogu, himnu, oficiālu brīvdienu un visu pārējo.

Es īpaši iebilstu pret Bēthovena Devītās simfonijas noteikšanu par Eiropas himnu, kurai skanot, mums būtu jāpieceļas. Man šķiet, ka tā uz mani atstāj tādu pašu ietekmi kā uz *Alex* filmā *A Clockwork Orange*, turklāt to pašu iemeslu dēļ, proti, man tā asociējas ar kaut ko sliktu.

Taču es vēlos pievērst uzmanību citam jautājumam: kad Konstitūciju Eiropai pārveidoja par Lisabonas līgumu, tad vienīgā un samērā simboliskā izmaiņa bija šo Eiropas nacionālo simbolu izņemšana no Konstitūcijas teksta.

Vienpusēji ieliekot tos atpakaļ, šis Parlaments, šis novecojošais un nespēcīgais Parlaments, izrāda necieņu pret vēlētājiem, kas noraidīja šo Konstitūciju Eiropai.

Ja jūs vēlaties, lai šiem simboliem būtu saistošs spēks, esiet tik drosmīgi un izvirziet šo jautājumu tautas nobalsošanai. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Roger Helmer (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo *González* kunga ziņojumu, ar ko šajā Parlamentā cenšas no jauna un vēl plašāk ieviest Eiropas karogu un Eiropas himnu.

Manā valstī cilvēkiem teica, ka Lisabonas līgums ir tik atšķirīgs no Konstitūcijas Eiropai, ka nav pamatoti organizēt referendumu, un tomēr vienīgā būtiskā atšķirība starp Konstitūciju un Lisabonas līgumu, ko es varu atrast, ir tā, ka no Lisabonas līguma ir izņemts teksts par šiem valstiskuma rotājumiem. Tagad Parlaments cenšas tos atkal ieviest.

Tā ir blēdīšanās, uz kuras pamatots viss Eiropas projekts. Tā parāda arī to milzīgo nicinājumu, ar kādu mēs šajā Parlamentā izturamies pret sabiedrisko domu un pret elektorātu, kas mūs šeit ievēlēja. Mums tagad ir jāriko referendums par Lisabonas līgumu kopumā.

Syed Kamall (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, liels paldies jums par iespēju sniegt savu balsojuma skaidrojumu šajā īpaši svarīgajā jautājumā.

Es, tāpat kā iepriekšējie runātāji, pamanīju divkosību, ar ko bieži nodarbojas tie, kas atbalsta Eiropas projektu. Mums, piemēram, stāstīja, ka Lisabonas līgums būs izgāzies, ja kāda valsts balsos pret to. Kad franči un nīderlandieši tiešām nobalsoja „pret”, mums stāstīja, ka patiesībā vairākums valstu līgumu vēlas, tādēļ arī mums jāturpina darbs pie līguma ratificēšanas.

Kad īri to nevis vienkārši pieņēma, bet noraidīja, tā iesizdami pēdējo naglu Lisabonas līguma zārkā, mums stāstīja, ka ir jāmeklē veids, kā likt īriem balsot tik ilgi, kamēr viņi nobalsos pareizi. Lūk, vēl viens piemērs. Mums stāstīja, ka Lisabonas līgums ir kaut kas pilnīgi atšķirīgs no Konstitūcijas. „Skatieties uz pierādījumiem”, viņi saka, „mēs esam mainījuši burtu lielumu, mēs esam atlikuši tā pieņemšanu, tas ir pilnīgi atšķirīgs, un mēs esam izsvītrojuši Eiropas Savienības simbolus”. Mēs brīdinājam, ka tas neturpināsies ilgi. Tie, kas atbalsta projektu, atradīs veidu, kā no jauna ieviest šos simbolus. Tieši tas tagad ir izdarīts.

Tādēļ es lūdzu tos deputātus, kas atbalsta Eiropas projektu, būt godīgiem pret elektorātu un drosmīgi organizēt tautas balsošanu par šiem simboliem.

Ziņojums: R. Seeber (A6-0362/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Varētu likties, ka klimata pārmaiņas Centrāleiropā galvenokārt izpaužas kā krass nokrišņu pārdalījums. Ilgstošam sausuma periodam sekoja lietusgāzes. Sausuma periodi un plūdi var radīt miljardos vērtējamus zaudējumus. Tā ir norāde, ka klimata pārmaiņas tiešām ir sākušās. Eiropas klimata politikai ir jāpievēršas zaudējumu samazināšanai, katastrofu novēršanai un klimata pārmaiņu palēnināšanas metodēm. Mums ir jāveido ūdens uzkrāšanas un apūdeņošanas sistēmas, pilsētās un laukos ir jāuzkrāj nokrišņu ūdens rezerves, lai mums būtu ūdens sausuma periodiem. Tas ir īpaši svarīgi Alfeldes reģionā Ungārijā. Eiropas Savienībai ir jānosaka, ka labāka ūdens resursu apsaimniekošana ir Kopienas politika, un nākamajā budžetā šim nolūkam ir jāparedz nopietns Eiropas Savienības finansējums.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). Priekšsēdētāja kungs, man ir jāsaka, ka es balsoju pret šo ziņojumu, jo tas ir slikts ziņojums. Klimata pārmaiņas ir visaptverošs temats, un ūdens trūkums ir jautājums, kas ietekmē arī zemi un kam vajadzīga visaptveroša pieeja.

Šis dokuments, cik noprotams, apgalvo, ka vienīgais risinājums ir taupīt krāna ūdeni un ūdeni mūsu pilsētu ūdensvados. Tā ir vienkāršota un nesistemātiska pieeja, kas nav ilgtspējīga. Es iebildu pret ziņojumu, lai gan tajā ir daži labi punkti, piemēram, ūdenim ir jābūt pieejamam visiem, resursi mums ir jāizmanto kopīgi un reģioniem ir jābūt solidāriem.

Tomēr es piekrītu Hegyi kungam, ka mums ir jāveic pasākumi attiecībā uz zemi. Jaunā pieeja ietver ūdens saglabāšanu uz zemes ar jaunu dambju palīdzību, jaunu upju regulēšanu, katastrofu novēršanu, jaunas lauksaimniecības stratēģijas, kas paredz svaigu pieeju, un, protams, ūdens novirzīšanu tur, kur tas ir nepieciešams.

Bažas par sociālajiem un ekonomiskajiem jautājumiem ietekmē cilvēku dzīvi, īpaši, ņemot vērā pasaulei draudošo pārtikas trūkumu. Tas būtu jāņem vērā šajā rezolūcijas priekšlikumā.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Seeber kunga ziņojumu, jo tas ir noderīgs. Es pateicos tiem, kas nodrošināja manis ierosināto grozījumu pieņemšanu.

Man tomēr rada bažas viena lieta — tā attiecas uz augsnes un gruntsūdeņu piesārņošanu, izmantojot bīstamus lauksaimniecības piesārņotājus. Tas ir noticis Francijas aizjūras teritorijās, sevišķi Martinikā un Gvadēlupā, izmantojot hlordekonu — vielu, kuras molekulai ir ilgs dzīves laiks. Šo piesārņotāju, kas Eiropā ir aizliegts jau gandrīz 30 gadu, Francijas aizjūras teritorijās turpināja izmantot līdz pat 1997. gadam.

Tagad šis piesārņojums ne tikai var radīt nopietnas sabiedrības veselības problēmas un kavēt ekonomisko attīstību, bet arī neļaus sasniegt Eiropas 2000. gada 23. oktobra Ūdens pamatdirektīvas mērķus, vismaz attiecībā uz Martiniku.

Vai Eiropas Komisija galu galā atzīs, ka dažas dalībvalstis pārkāpj tās direktīvas tādās jutīgās nozarēs kā vide un veselība?

Ziņojums: I. van den Burg, D. Dāianu (A6-0359/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu labot savu balsojumu par van den Burg kunga ziņojuma 3. un 9. grozījumu. Es kļūdains nobalsoju pret tiem, bet es gribēju balsot par tiem. Kādēļ? Man liekas, ka priekšlikumā par kapitāla prasībām varētu noteikt, ka iniciatoriem ir jāiekļauj savā bilanciē

daļa no saviem vērtspapīros pārvērstajiem finanšu produktiem, ka iniciatoriem jāpiemēro kapitāla prasības, kas aprēķinātas no viņiem piederošās aizdevumu daļas, vai jāparedz citi līdzekļi, lai nodrošinātu ieguldītāju un iniciatoru interešu atbilstību. Es arī uzskatu, ka pašregulējuma risinājumi, ko ierosina kredītvērtējumu aģentūras, var izrādīties nepietiekami, ņemot vērā to būtisko nozīmi finanšu sistēmā.

Priekšsēdētājs. – *Astrid*, jums ir četru sekunžu kredīts nākamajai reizei.

Ziņojums: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Paul Rübiger (PPE-DE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs tikko dzirdējām, ka reformas oponenti dzīvo pagātnē. Mēs vēlamies veidot nākotni! Tiem, kas pretojas reformai, vajadzētu palikt mājās savās valstīs un atbalstīt tos, kuri strādā Eiropas labā.

Peterle kungs ir pateicis visu: mēs vēlamies, lai mūsu pilsoņi dzīvotu ilgu un veselīgu dzīvi. Tādēļ mēs Septītajā ES pētniecības pamatprogrammā aktīvi strādājam pie jautājuma par slimībām, kas saistītas ar vecumu. Tagad ir pienācis laiks sniegt spēcīgu atbalstu ārstata darbiniekiem, pašnodarbinātajiem un individuālajiem uzņēmumiem saistībā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu, lai viņi arī varētu aktīvi piedalīties veselības tirgū un piedāvāt pilsoņiem plašāku izvēli šajā tirgū nākotnē, kā arī izvēlēties vislabāko risinājumu gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā ziņā.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: J. Leinen (A6-0372/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – *(FR)* Es balsoju par lēmumu apstiprināt vispārēju sistēmu, kas nosaka galvenos aspektus Komisijas paziņojumā „Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu”. Tā mērķis ir izveidot sistēmu plaša mēroga komunikācijas komponentu stiprināšanai, ietverot tos plašākā struktūrā, kas paredzēta Baltajā grāmatā par Eiropas Savienības komunikācijas politiku, kura aizstāv divvirzienu darbību, ko raksturo pilsoņu aktīva līdzdalība un D plāns („D plāns demokrātijai, dialogam un diskusijām”).

Ir svarīgi atzīt, ka šis paziņojums, ko Komisija pieņēma pēc Konstitūcijas līguma projekta neveiksmes, lai veicinātu diskusijas par attiecībām starp Eiropas Savienības demokrātiskajām iestādēm un tās pilsoņiem, cik noprotams, nav sasniedzis savus mērķus. D plāns ir neveiksme: kā var būt demokrātijai bez dialoga un dialogs bez debatēm? Tādējādi ir skaidrs, ka īpaši mazāka neklūst tā milzīgā plaša, kas ir izveidojusies starp pilsoņiem, kuri vairs nesaprot Eiropas integrācijas nozīmi, un iestādēm, kas kļuvušas pārāk nepārredzamas un neizprotamas. Mēs varam tikai cerēt, ka šis jaunais mēģinājums saskaņot iestāžu nolīgumu ļaus mums virzīties uz priekšu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – *(SV)* Mums nav iebildumu pret dalībvalstu pilsoņu objektīvu un patiesu informēšanu un izglītošanu par ES sadarbību. Tomēr nedrīkst propagandēt vēl lielākas pārvalstiskas kontroles ieviešanu Eiropas Savienībā.

Kopīgajā deklarācijā par informācijas sniegšanu par Eiropu, uz kuru attiecas šis ziņojums, ir minētas arī tādas dažādas ES programmas kā „D plāns” un „Iedzīvotāji Eiropai”, ko asi kritizē politiskā partija *Junilistan*. Deklarācija arī pauž atzīni ES partijām un ar tām saistītajiem politiskajiem fondiem, kas, pēc *Junilistan* uzskata, ir jāveido dalībvalstu partijām no apakšas, nevis ES birokrātijai no augšas.

Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu. Mēs uzskatām, ka kopējo deklarāciju par informācijas sniegšanu par Eiropu vajadzēja veidot citādi un tajā vajadzēja likt uzsvāru uz faktisko informāciju un izglītību, kā arī uz atklātām diskusijām, kurās var piedalīties arī politiskie spēki, kas Eiropā vēlas redzēt starpvaldību sadarbību, nevis Eiropas Savienotās Valstis.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – *(PT)* Vēl viens „tipisks” ziņojums ...

Apgalvojot, ka „komunikācija ir gan reprezentatīvās, gan līdzdalības demokrātijas svarīgs komponents”, ziņojums faktiski ir „noraizējies” — tieši tā to vislabāk var raksturot — par to referendumu rezultātiem, kas noraidīja ierosināto līgumu, ko tagad pazīstam kā Lisabonas līgumu, un it īpaši par Īrijā sarīkoto referendumu.

Tādēļ Parlamenta vairākums ir nolēmis apstiprināt kopējo deklarāciju „Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu”. Tajā trīs no ES iestādēm (Padome, Eiropas Komisija un Parlaments) vienojas par propagandas krusta karu, kas, tas ir jāatzīmē, turpināsies visā nākamajā Eiropas Parlamenta vēlēšanu laikā un būs pamatots uz pieņēmumu, ka, izvirzot noteikumus plašsaziņas līdzekļiem un kontrolējot to darbību, tiks pieveikta

aizvien biežāk vērojamā noraidošā attieksme, šķiras rakstura apzināšanās un atskārsme par nozīmīgākajām interesēm, kas slēpjas aiz ES politikas, ko uzskatāmi parāda šie referendumu.

Faktiski šis darbs ietver mēģinājumu slēpt vai noklusēt ES politikas patieso saturu un lēmumu pieņemšanu, ja tās ir pretrunā darba ņēmēju un citu sociālo slāņu interesēm dažādās ES dalībvalstīs.

Demagoģiski izmantojot vārdus „demokrātija” un „komunikācija”, ziņojums īstenībā tos cenšas apšaubīt.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu konservatīvie kolēģi atbalstām faktiskās informācijas par ES politiku un iestādēm pieejamību sabiedrībai un tās pārredzamības uzlabošanu.

Tomēr pašreizējos ekonomiskajos un finanšu apstākļos mēs uzskatām, ka ir citas aktuālākas un svarīgākas prioritātes, kas ir jārisina Eiropas Savienībai.

Šī iemesla dēļ mēs esam nolēmuši atturēties no balsojuma par šo ziņojumu.

Ziņojums: M. J. Marinescu (A6-0343/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Šis protokols ir „loģisks turpinājums” nolīgumam ar ES 25. Izmantojot tos pašus juridiskos pamatojumus, ko iepriekšējā protokolā (protokols ar ES 10), pašreizējais protokols dod Šveicei tiesības saglabāt kvantitatīvus ierobežojumus darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām no Rumānijas un Bulgārijas, lai pakāpeniski atvieglotu šo divu valstu iedzīvotājiem piekļuvi Šveices darba tirgum, katru gadu pieņemot lielākas grupas.

Manuprāt, šī nolīguma paplašināšana attiecībā uz Rumāniju un Bulgāriju pastiprinās konkurenci Šveices darba tirgū un atvieglos Šveices darba ņēmēju nosūtīšanu uz šīm divām valstīm, kā arī uzlabos Rumānijas un Bulgārijas personāla darbā pieņemšanas iespējas un atvērs nākotnes tirgus Šveices eksportam.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo iniciatīvu, kuras mērķis ir vēlreiz paplašināt 2002. gada jūnija nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos starp Šveici un ES, lai iekļautu Rumāniju un Bulgāriju.

Šī paplašināšana neapšaubāmi pozitīvi ietekmēs jaunas darba un ieguldījumu iespējas, kā arī ekonomisko izaugsmi visās iesaistītajās valstīs, jo īpaši palielinot tirdzniecības apjomu starp tām.

Ir paredzēti īpaši pārejas periodi pat līdz septiņiem gadiem, kuru laikā Šveicei būs tiesības saglabāt kvantitatīvus ierobežojumus darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām no Rumānijas un Bulgārijas, lai pakāpeniski atvieglotu šo divu valstu iedzīvotājiem piekļuvi Šveices darba tirgum un katru gadu palielinātu pieņemamo darba ņēmēju skaitu, ņemot vērā tirgus vajadzības un darba pieejamību Šveicē.

Tādus pašus kvantitatīvos ierobežojumus Rumānija un Bulgārija var piemērot Šveices valstspiederīgajiem tajā pašā laika periodā.

Šī perioda beigās kvotas atkārtoti var ieviest tikai tad, ja ir izpildīti aizsardzības klauzulā ietvertie nosacījumi. To var darīt tikai līdz 2019. gadam.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju ziņojuma pieņemšanu par Padomes lēmumu par protokola parakstīšanu Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā Nolīgumam starp Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz līgumslēdzējām pusēm Bulgārijas Republikai un Rumāniju pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai (9116/2008 – C6-0209/2008 C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC)).

Referents *Marinescu* kungs bez ierunām piekrit nolīguma jomas paplašināšanai. Viņš pareizi norāda, ka tādējādi paveras plašas iespējas gan Šveicei, no vienas puses, gan Rumānijai un Bulgārijai, no otras puses. Tādā veidā arī tiek izplatīta Eiropas Savienības politika, kas pamatota uz ekonomikas izaugsmi un nodarbinātības pieaugumu.

Tomēr, kā norādīja *Marinescu* kungs, tas, ka panāktais risinājums attiecībā uz grafiku atšķiras no sākotnējā līguma, kurā iesaistītas desmit dalībvalstis, rada bažas. Es pilnīgi piekritu, ka dokumentā ietvertā pārejas perioda pagarināšana divām iepriekš minētajām valstīm ir negatīvs pasākums.

Ir svarīgi to visu paturēt prātā un censties panākt ātru ratifikācijas un īstenošanas procesu tūlīt pēc 2009. gada referenduma.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Referendums par brīvas pārvietošanās nolīguma ar Eiropas Savienību paplašināšanu un Rumānijas un Bulgārijas iekļaušanu tiks organizēts Šveicē 2009. gada 8. februārī.

Saskaņā ar dažu Šveices ieinteresēto pušu viedokli referenduma mērķis ir apturēt „plašo nekontrolēto migrāciju” no Rumānijas un Bulgārijas. Šveice organizēja šādu referendumu arī 2005. gada septembrī pēc 2004. gada paplašināšanās. Par laimi šī referenduma rezultāts bija pozitīvs.

Mums nav jāapstrīd katras valsts tiesības organizēt referendumu; tomēr es uzskatu, ka katrai dalībvalstij ir jānodrošina Eiropas Savienības vienotība neatkarīgi no referenduma rezultātiem.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Marinescu* kunga ieteikumu (A 6-0343/2008) šādu iemeslu dēļ:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. pants nosaka, ka „ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā”, bet Romas Līgums 1957. gadā noteica, ka „ir aizliegta jebkāda diskriminācija pilsonības dēļ”.

Ir likumsakarīgi, ka gan Rumānija, gan Bulgārija kā Eiropas Savienības jaunās dalībvalstis piedalās EK un Šveices Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos protokola parakstīšanā, lai gūtu labumu no tā noteikumiem un tādas pašas tiesības kā visas Eiropas valstis.

Pretējā gadījumā mēs nevarētu runāt par reālu „Eiropas pilsonību” saskaņā ar Māstrihtas Līgumu (1993).

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Marinescu* kunga ziņojumu par ES Nolīgumu ar Šveici par personu brīvu pārvietošanos, ietverot Bulgāriju un Rumāniju, kas Eiropas Savienībā iestājās 2007. gada 1. janvārī.

Es piekřītu referentam, ka no šī divpusējā nolīguma paplašināšanas abas iesaistītās puses ekonomiski būtu ieguvējas nodarbinātības paplašināšanas un eksporta tirgu atvēršanas ziņā un līdz ar to arī tirdzniecības un ekonomiskās izaugsmes palielināšanas ziņā, vienlaicīgi saglabājot Šveices tiesības piemērot pārejas pasākumus, kuri jau ir paredzēti iepriekšējā protokolā (EU-10), taču ar nepieciešamajiem pielāgojumiem.

Ziņojums: L. Romagnoli (A6-0360/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Šī priekšlikuma uzdevums ir īstenot principus, kas jau tika noteikti iepriekšējos reglamentējošos instrumentos, tā radot dalībvalstu sodāmības reģistru elektronisku saslēgumu, kura trūkums līdz šim ir sarežģījis Eiropas vienotā sodāmības reģistra darbību. Šis priekšlikums ir paredzēts, lai no tehniskā un informācijas viedokļa papildinātu iepriekšējo reglamentējošo instrumentu izveidoto sistēmu. Taču pamatprincipi nav mainīti: atsauces punkts arī tagad ir tā dalībvalsts, kuras valstspiederība ir notiesātajai personai; informācija tiek uzglabāta katras valsts centrālajā sodāmības reģistrā, un tā nav tieši pieejama citu dalībvalstu reģistriem; dalībvalstis pārzina un atjaunina savas datu bāzes.

Ar šī akta pieņemšanu 27 dalībvalstis, kurām pašlaik ir katrai savi jutīgie juridiskie un sociālie traktējumi, atradīs kopsaucēju.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Komisija kopš 2005. gada ir ierosinājusi vairākas likumdošanas iniciatīvas, kas paredzētas, lai reglamentētu un atvieglotu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņu, tā darot galu gausajai un būtībā neefektīvajai sistēmai, kuras darbības pamatā bija kārtība, kāda noteikta Eiropas Padomes 1959. gada Konvencijā par savstarpēju palīdzību krimināllietās.

Pirmais uzlabojums tika veikts ar Padomes 2005. gada lēmumu par informācijas apmaiņu, ko iegūst no sodāmības reģistra, jo īpaši attiecībā uz datu pārsūtīšanas laika saīsināšanu.

2007. gadā Padome panāca politisku vienošanos par pamatlēmumu, kura mērķis bija nodrošināt, lai katra dalībvalsts varētu sniegt pēc iespējas pilnīgākas un precīzākas atbildes sodāmības reģistriem attiecībā uz informācijas pieprasījumiem par saviem valstspiederīgajiem.

Pašreizējās iniciatīvas mērķis nav mainīt pamatlēmuma pamatprincipus, bet gan tos papildināt. Tās mērķis ir izveidot datorizētu sistēmu informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā par pieņemtajiem spriedumiem, citiem vārdiem sakot, izveidot Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmu (ECRIS).

Joprojām paliks 27 dažādas tiesību sistēmas, katra ar saviem jutīgajiem tiesiskajiem un sociālajiem traktējumiem, taču mērķis ir atrast kopsaucēju, lai šo sistēmu varētu izmantot praktiski.

Šajā sakarā, lai nodrošinātu pietiekamu datu aizsardzību, mēs atkal skaidri redzam, ka ir nepieciešams pieņemt Pamatlēmumu par personas datu aizsardzību trešajā pilārā, ko darīt esmu aicinājis jau vairākkārt.

Gérard Deprez (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par ziņojumu par ECRIS, jo šis mazpazīstamais akronīms ir apzīmējums valstu sodāmības reģistru tīkla galvenajai daļai.

Tikai nepārprotiet: mēs negatavojamies izveidot visaptverošu, centralizētu datu bāzi. Katra dalībvalsts turpinās apkopot informāciju par saviem valstspiederīgajiem, katras valsts centrālā administrācija būs vienīgā struktūra, kurai būs iespēja piekļūt elektroniskajam saslēgumam ar citiem Eiropas Savienības sodāmības reģistriem.

Tādējādi valstu tiesu iestādes nevarēs tieši piekļūt Eiropas sodāmības reģistram: tām būs jānosūta informācijas pieprasījumi savas valsts centrālajam sodāmības reģistram, kas pildīs starpnieka lomu.

Līdz šim Eiropas sodāmības reģistru sistēma nedarbojās efektīvi. Protams, mums bija izmēģinājuma projekts, kas tika sākts 2006. gadā un kurā bija iesaistīta Beļģija, Čehija, Francija, Vācija, Luksemburga un Spānija. Vēlāk, projekta panākumu dēļ, šīm valstīm pievienojās arī citas valstis.

Mums bija arī lēmums par to, kā organizējama un īstenojama no sodāmības reģistra iegūtās informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.

Taču mums nebija dokumenta, kas šo elektronisko saslēgumu organizētu tehniskā līmenī.

Tagad tas mums ir, pateicoties ECRIS sistēmai, kura uzskatāmi parāda, ka jaunās tehnoloģijas ik dienu atvieglo juridiskās sistēmas darbību Eiropas Savienībā.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Romagnoli kunga ziņojums ir pelnījis mūsu atbalstu, jo tas atspoguļo reālo tiesu iestāžu sadarbības attīstību starp dalībvalstīm. Agrāk bija ļoti daudz tādu gadījumu, kad informācija no sodāmības reģistriem par smagiem noziedzniekiem, kuri dzīvo dalībvalstī, kas nav viņu mītnes zeme, netika nodota valsts prokuratūras iestādēm. *Fourniret* lieta Beļģijā ir bēdīgākais piemērs minētajam.

Atbalstāma ir doma iegūt saskaņotu Eiropas sodāmības reģistru sistēmu, protams, ar nosacījumu, ka tiek garantētas ikvienas personas pamattiesības. Šai ziņā varētu rasties problēma saistībā ar izteikšanās brīvību, kas atsevišķās dalībvalstīs ir stingri ierobežota ar likumiem pret rasismu, paredzot sodu ar brīvības atņemšanu. Saukšana pie kriminālatbildības par viedokļa paušanu, piemēram, Beļģijā ir daudz ierastāka nekā tādās valstīs kā Itālija un Apvienotā Karaliste, kur vārda brīvība tiek patiesi ievērota.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī ir apspriežu procedūra, lai vienotos par priekšlikumu izveidot Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmu (ECRIS), kurā būtu iekļauta datorizēta informācijas apmaiņa dalībvalstu starpā.

Komisija apliecina, ka galvenais uzdevums ir „nostiprināt Eiropas drošības un tiesiskuma telpu”, un „informācijai par iepriekšējo sodāmību ir jābūt pieejamai tiesnešiem, prokuroriem, kā arī policijas iestādēm”.

Kā norādīts, „mērķis paredz starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm veikt sistemātisku informācijas apmaiņu, kas iegūta no valstu sodāmības reģistriem, tādā veidā, kas garantētu dalībvalstu kopēju izpratni par šādu informācijas apmaiņu un tās efektivitāti”.

Mēs uzskatām, ka nepieciešamības gadījumā no vienas dalībvalsts pilsoņu sodāmības reģistra iegūtā informācija jāpārsūta citai dalībvalstij uz (divpusējas) ieinteresēto pušu sadarbības pamata. Tomēr citu jautājumu vidū, kuru atbilstība un ietekme vēl jāizvērtē, ziņojumā dalībvalstīm ir noteiktas saistības, kas pēc klasifikācijas atbilst tieslietu un iekšlietu „centralizācijai Kopienas līmenī” un kas pārsniedz to sadarbības līmeni starp dalībvalstīm, ko mēs iesakām.

Mēs, protams, atzīstam, ka ir nepieciešami mehānismi, kas dalībvalstīm dotu iespēju savstarpēji pārsūtīt informāciju, kas iegūta no sodāmības reģistriem, taču katrs gadījums šajā sadarbībā jāvērtē atsevišķi.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Mūsu kolēģa ziņojums nodrošina reālu turpmāko virzību attiecībā uz to, kā organizējama un īstenojama no sodāmības reģistra iegūtās informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.

Nav šaubu, ka tādas personas kā *Fourniret*, pretīgs pedofils, kas paguva terorizēt iedzīvotājus Francijā un vēlāk arī Beļģijā, joprojām eksistē tikai tādēļ, ka viena valsts nenodeva otrai informāciju par viņa sodāmību. Tādi necilvēki, slepkavas, nelieši un zagļi nedrīkst izbēgt no tiesas dažādu valstu datu bāzu nepārredzamības dēļ.

Šī neapstrīdamā iemesla dēļ mēs atbalstām Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas izveidi, jo tā garantēs katra cilvēka pamatbrīvības. Jo īpaši es domāju par nepieciešamo vārda brīvības aizsardzību un

ideoloģisko noziegumu sodīšanu par viedokli, kas netiek uzskatīts par politiski korektu attiecībā uz proeiropeiskajām dogmām un diktatūru.

Sodāmības reģistru elektroniskais saslēgums mums prasīs veikt vēl tādas būtiskus piesardzības pasākumus kā apmaiņā iegūtās informācijas autentiskuma un integritātes garantēšana, kā arī informācijas atjaunināšanas nodrošināšana. Šobrīd mēs esam šī mehānisma sagatavošanas posmā, un tādēļ mums joprojām ir jābūt uzmanīgiem un piesardzīgiem.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveidošanu, piemērojot Pamatlēmuma 2008/XX/JHA (COM (2008) 0332 – C6 – 0216/2008 – 2008/0101 (CNS)) 11. pantu.

Referents *Romagnoli* kungs ir pamatoti uzsvēris, ka minētā priekšlikuma mērķis ir īstenot jau noteiktos principus un nodrošināt to īstenošanas pasākumus, nevis tos atkal aprakstīt galvenajos vilcienos.

Ir ārkārtīgi svarīgi izveidot elektronisko saziņu, lai informācijas pārsūtīšanu Eiropas sodāmības reģistru sistēmā padarītu efektīvāku. Patlaban datu pārsūtīšana aizņem pārāk daudz laika. Taču mūsdienu pasaulē pārsūtīšanas laiks ir ļoti būtisks faktors sekmīgam darbam.

Jāpatur prātā šādas lietas:

- ir jāpieliek visas pūles, lai tiesu iestādēm nodrošinātu instrumentus sekmīgai izmeklēšanas veikšanai;

- *S/TESTA* sistēma, kas garantē tīkla drošību ir būtiski svarīga datu aizsardzībai.

Ir konstatēts, ka ierosinātais tiesiskais pamats nav atbilstošs. Tas rada bažas, tāpēc tas ir jāpārbauda attiecīgajos Līgumos.

Tātad es uzskatu, ka ziņojums ir jāpieņem un jāpieliek visas pūles, lai šie lēmumi dalībvalstīs tiktu īstenoti.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Laikā, kad palielinās pārrobežu noziedzība, sadarbība starp dalībvalstīm kļūst arvien svarīgāka. Mēs nedrīkstam arī aizmirst, ka noziegums, par ko ir paredzēts bargs sods vienā dalībvalstī, var tikt uzskatīts par sīku pārkāpumu citā. To mums nevajadzētu aizmirst. Būtiski ir arī ievērot datu aizsardzības prasības, kā arī vienādi aizstāvēt apsūdzēto un cietušo tiesības. Šķiet, ka šis ziņojums to garantē, tāpēc es to atbalstīju balsojumā.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu tādēļ, ka uzskatu to par būtiski nozīmīgu Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas ieviešanā, kas tiek panākta ar tehniskajiem un praktiskajiem līdzekļiem informācijas apmaiņas nodrošināšanai starp dalībvalstīm.

Tomēr es uzskatu, ka nākotnē tekstu, par kuru mēs balsojam, var pilnveidot (pēc *S-TESTA* administratīvo sakaru tīkla pagaidu izmantošanas), kad sāksim izmantot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla sakaru sistēmu šādu iemeslu dēļ:

- pieņemot *Kaufmann* ziņojumu, Eiropas Parlaments ir atbalstījis mūsdienīga un droša telekomunikāciju tīkla izveidošanu Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam;

- Sodāmības reģistru informācija ir viens no Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla jautājumiem, kas sekmē tiesiskuma ievērošanu dalībvalstīs;

- tiks panākts ievērojams līdzekļu ietaupījums, izmantojot vienotu telekomunikāciju tīklu;

- unikālas juridiska rakstura sakaru sistēmas izmantošana ieinteresētajām pusēm nodrošinās ātru, drošu, integrētu un vienkāršu piekļuvi nepieciešamajai informācijai.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija balsoja pret šo ziņojumu, jo tas pieļauj valsts iestādēm iegūt bez rūpīgas pārbaudes informāciju no sodāmības reģistriem. Mēs joprojām esam par valdību savstarpējo sadarbību krimināltiesību sistēmas jomā, taču ne par automātisku tiesību piešķiršanu, lai piekļūtu šādiem datiem.

Ziņojums: Pier Antonio Panzeri (A6-0365/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, šodien nolēmām atbalstīt ziņojumu par cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību (A6-0365/2008). Ziņojumā ir iekļauti vairāki svarīgi priekšlikumi, starp tiem arī priekšlikumi attiecībā uz galvenā darbuzņēmēja

atbildību par apakšuzņēmēju pieļautajiem pārkāpumiem. Ziņojumā arī izteikts protests pret Kopienas Tiesas pēdējā laika tendenci attiecībā uz direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā interpretāciju.

Kopumā ziņojums ir labs, taču mēs vēlamies darīt zināmu, ka, mūsaprāt, nodokļu politika un vēl jo vairāk nodokļu līmeņa izvēle ir jautājums, par ko lemj dalībvalstis. Tomēr balsot par ziņojuma atsevišķām daļām nebija iespējams.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par mana itāļu kolēģa *Pier Antonio Panzeri* patstāvīgo ziņojumu par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību, kas tika sagatavots, pamatojoties uz Eiropas Komisijas paziņojumu. Tajā ieteikts pastiprināt cīņu pret ēnu ekonomiku, kura apdraud ekonomiku kopumā, atņem darba ņēmējiem jebkādu aizsardzību, kaitē patērētājiem un samazina nodokļu ieņēmumus, kas izraisa negodīgu konkurenci uzņēmumu starpā.

Ir svarīgi skaidri nodalīt noziedzīgas vai nelikumīgas darbības no likumīgas, bet nedeklarēta darba, t. i., tāda darba, kas neatbilst dažādiem regulējuma ierobežojumiem, proti, sociālās apdrošināšanas maksājumu un nodokļu maksājumu prasībām. Protams, ir jāpastiprina kontroles pasākumi. Tomēr mums arī turpmāk ir jāsamazina darbaspēkam uzlikto nodokļu slogs atbilstoši katras valsts situācijai, uzlabojot valsts finanšu kvalitāti. Ir svarīgi samazināt administratīvos sarežģījumus nodokļu un sociālās labklājības sistēmās, kas var veicināt nedeklarētu nodarbinātību, jo īpaši pašnodarbināto un mazo uzņēmumu vidū.

Mums steidzami jāvēlās izveidot Eiropas platforma darbavieta pārbaudes inspektoru un citu attiecīgu struktūru sadarbībai, kas ir atbildīgas par pārkāpumu uzraudzību un apkarošanu.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija atbalsta pasākumus, lai palielinātu cīņu pret nedeklarētu nodarbinātību, jo īpaši atsevišķus pasākumus, kas minēti šajā ziņojumā, piemēram, tos, kas mudina dalībvalstis samazināt darbaspēkam uzlikto nodokļu slogu un palielina likumīgās nodarbinātības priekšrocības.

Tomēr šī ziņojuma atsevišķus punktus mēs nevaram atbalstīt.

Tādi ir, piemēram, Kopienas līmeņa platformas izveidošana darba inspekciju rīcības koordinēšanai, kā arī Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā pārskatīšana. Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija uzskata, ka direktīvas īstenošanā ir nepieciešami uzlabojumi, taču tai nav nepieciešami juridiski grozījumi, kas varētu izraisīt darba devēju un darba ņēmēju apjukumu. Tādēļ Konservatīvā partija no balsošanas atturējās.

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par cīņu pret nedeklarētu nodarbinātību, jo šī parādība ir nopietna problēma visā Kopienā. Melnā darba tirgus izplatīšanās galvenokārt ir nodokļu un birokrātijas pieauguma sekas, kas noved pie būtiskas nodokļu ieņēmumu samazināšanās, kam seko budžeta deficīts.

Turklāt, darba ņēmēji, neievērojot nepieciešamās formalitātes, veicina arī negodīgu konkurenci. Šajā kontekstā līdztekus palielinātajai uzmanībai, kura iestādēm jāpievērš nodokļu samazināšanai darba tirgū un birokrātijas samazināšanai, es vēlos uzsvērt vajadzību sekmēt jaunu darba vietu radīšanu un ieviest elastīgus noteikumus pagaidu darbam un īslaicīgam darbam.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Labi funkcionējošam darba tirgum ir vajadzīgi gan labi tiesību akti, gan arī efektīva koordinācija sociālo partneru un attiecīgo iestāžu starpā. Nedeklarēta nodarbinātība ir tikai viena no daudzajām nopietnajām problēmām, kuras jārisina sociālajiem partneriem.

Panzeri kunga ziņojums ir pārpilns ar labo gribu, un dažos gadījumos ir doti dāsni padomi par to, kā atsevišķām dalībvalstīm organizēt savu darba tirgu kopumā un kā konkrēti risināt nedeklarētas nodarbinātības problēmu. Cita starpā referents aicina dalībvalstīm turpināt nodokļu un sociālās apdrošināšanas sistēmas reformas un saskaņoti rīkoties, lai apkarotu nedeklarētu darbu. Referents arī ierosina, ka ir jānosaka kopēja pieeja imigrācijai ES un ka „jebkāda dalībvalstu ekonomiskās politikas, nodokļu un sociālās aizsardzības sistēmu reformai ir jābūt integrētai un jāņem vērā nedeklarētas nodarbinātības galvenie iemesli”.

Junilistan partija uzskata, ka darba tirgus politika ir jautājums, kas ir valsts kompetencē, un tādēļ mēs esam ļoti nobažījušies par to, ka ES neatlaidīgi mēģina palielināt savu ietekmi attiecībā uz šiem jautājumiem, tādējādi samazinot dalībvalstu pašnoteikšanās tiesības. Tādēļ *Junilistan* nolēma balsot pret šo ziņojumu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Nedeklarēta nodarbinātība ir sarežģīta un daudzpusīga parādība. Tā ietver ekonomiskos, sociālos, institucionālos un pat kultūras aspektus, un tā kaitē daudzām organizācijām. Valsts budžetā samazinās ieņēmumi, kas tam ir nepieciešami, lai segtu visus savus izdevumus. Kas attiecas uz pašiem ēnu ekonomikā nodarbinātajiem strādniekiem, bieži vien viņiem ir atņemtas tās tiesības, kas ir paredzētas darba ņēmējiem. Turklāt šie darba ņēmēji ir pakļauti dažādiem riskiem saistībā ar veselību un drošību, un viņiem ir maz iespēju profesionālajai attīstībai.

Nedeklarēts darbs rada problēmas arī iekšējā tirgū. Tas kaitē tā darbībai. Dalībvalstīs nedeklarētas nodarbinātības iemesli ir dažādi, tādēļ dažādiem ir arī jābūt tās apkarošanas pasākumiem. Es piekrītu ziņojumā apskatītajiem pamatjautājumiem, jo šīs parādības novēršanas līdzekļi ir jāpastiprina. Tādēļ es atbalstīju Panzeri kunga ziņojumu.

Tomēr es nepārprotami skaidri gribu norādīt, ka es neuzskatu, ka ar ierosināto direktīvas noteikumu pārskatīšanu Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumu kontekstā mēs varēsim efektīvi apkarot nedeklarētu nodarbinātību. Es joprojām iebilstu pret aicinājumiem grozīt direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā noteikumus.

Es uzskatu, ka nedeklarētas nodarbinātības apkarošanai nepieciešama norīkoto darba ņēmēju iesaistīšana, sadarbības pastiprināšana pārvaldes jomā un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Mēs uzskatām, ka ir jāpieņem efektīvi pasākumi nedeklarētas nodarbinātības apkarošanai.

Tomēr mēs nepiekrītam, ka, piemēram, nedeklarētas nodarbinātību problēmu varētu risināt saistībā ar kopējo imigrācijas politiku. Tāpēc mēs atturējamies galīgajā balsojumā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Nedeklarēta nodarbinātība ir parādība, kas ietekmē visas ES dalībvalstis. Nedeklarēta nodarbinātība visbiežāk ir sastopama darbietilpīgajos un nereti zemi atalgotajos darbos, un tajos iesaistītie darba ņēmēji netiek iepazīstināti ar darba drošības noteikumiem un nesaņem sociālos pabalstus, un darba devēji neievēro viņu tiesības. ES un dalībvalstīm ir jārīkojas, lai samazinātu nedeklarētas nodarbinātības līmeni, un tādēļ es balsoju par Panzeri kunga ziņojumu.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Ir svarīgi apkarot nelikumīgo nodarbinātību jo īpaši tāpēc, ka šīs ekonomikas posts pieņemams spēkā, traucējot mūsu izaugsmei un kropļojot konkurenci iekšējā tirgū ar sociālo dempingu. Šīs ēnu ekonomikas pirmie upuri ir likumīgie darba ņēmēji — dalībvalstu pilsoņi, kuru likumīgās ekonomiskās un sociālās tiesības ir apdraudētas.

Šī iemesla dēļ mums būtu atzinīgi jāvērtē šis ziņojums. Diemžēl šiem nelokāmajiem proeiropeiskās idejas atbalstītājiem šī ir vēl viena izdevība kā sociālo sviru izmantot plaša mēroga ekonomiskās imigrācijas iespēju: viņuprāt, sagrautajai Eiropas ekonomikai un iedzīvotājiem ir vajadzīga piespiedu imigrācija. Šis aicinājums aizstāt imigrantu nelegālu darbu ar legālo imigrāciju ir nepamatota liekulība. Turklāt, tas nenostiprina ne ekonomisko, ne sociālo, nedz arī sabiedrisko apziņu.

Francijai un Eiropai nav jāatver vēl vairāk „legālās imigrācijas kanālu”, ja tās nevar apturēt pat nelegālo imigrāciju. Lai veicinātu izaugsmi un atgūtu kontroli iekšējā tirgū, mums ir jāatjauno pilsoņu uzticība, īstenojot politiku, kas orientēta uz ģimeni un dzimstības veicināšanu, nodrošinot labāku apmācību un profesionālo orientāciju jauniešiem un bezdarbniekiem un, visbeidzot, nodrošinot Kopienas priekšrocības un aizsardzību.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Es atturējos balsojumā par Panzeri kunga ziņojumu par „pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību”. Lai arī ziņojumā ir atsevišķi noderīgi jautājumi, es uzskatu, ka ziņojums atkal ieteiks ātri ieviest elastīguma un sociālās drošības principus Eiropas darba tirgū. Elastīguma un sociālās drošības princips piešķirs vairāk elastīguma darba devējiem un mazāk drošības darba ņēmējiem. Es nevaru tam piekrist.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Ziņojumā ir minētas vairākas problēmas, starp tām arī netipisku darba līgumu slēgšanas veicināšana un elastīguma un sociālās drošības veicināšana, kas apdraud uz noteiktu laiku slēgtus līgumus. Problēmu rada arī apstāklis, ka šis ziņojums ir izstrādāts spēcīgi iedragātās Lisabonas stratēģijas kontekstā.

Šķiet, ka pretrunas attiecībā uz darbā norīkotajiem darba ņēmējiem ir atrodamas arī dažādajās valodu versijās.

Taču, neraugoties uz šiem sarežģījumiem, ziņojumā ir pietiekami daudz pozitīvu aspektu, kas man deva iespēju ziņojumu tomēr atbalstīt.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Aptuveni 20 % darba Eiropā netiek deklarēts. Tas grauj mūsu sociālās apdrošināšanas sistēmu. Šajā ziņojumā tiek atzīts, ka tirgus zināmā mērā ir korumpēts, kas izraisa negodīgu konkurenci. Mēs atbalstām rīcību, kuras mērķis ir samazināt nedeklarētu darbu, taču mums nācās atturēties balsojumā, jo priekšlikumā ir nopietni trūkumi. Diemžēl tā pamatā ir neoliberāla ideja, kas darba ņēmējus savā starpā sanaido. Cīņa pret nedeklarētu nodarbinātību tiek izmantota kā iegansts, lai veicinātu darba elastīguma palielināšanu. Tas darba tirgū nostāda neizdevīgākā pozīcijā eiropiešus, jo viņiem nākas konkurēt ar lēto darbaspēku, kas var ieplūst no jebkuras vietas.

ES paplašināšanai 2004. un 2007. gadā ir tālejošas sekas. Labklājības līmeņa atšķirības ES ir krietni palielinājušās, jo daudzās jaunajās dalībvalstīs, kur veiksmīgi darbojas rūpniecība, tagad tā ir sagrauta. Tagad šīs valstis preces galvenokārt importē, bet darbaspēku galvenokārt eksportē. Cilvēki no Polijas un Rumānijas dodas strādāt uz citām valstīm nepieņemamos apstākļos par tādu atalgojumu, kāds patiesībā nav atļauts. Izmantot ārzemju darbaspēku ir izdevīgi, jo samazinās pārējo darba ņēmēju atalgojums. Eiropas integrācija nevar turpināties, ja ES valstīs ir tik atšķirīgi ienākumu līmeņi, un šīs atšķirības tiek izmantotas konkurencē.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājs kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par *Panzeri* kunga ziņojumu par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību.

Es uzskatu, ka tagad svarīgāk nekā jebkad agrāk ir cīnīties pret šīs parādības tālāku izplatību, kas konkurenci starp uzņēmumiem un dažādiem reģioniem padara negodīgu, rada administratīvus sarežģījumus un ārkārtīgi nelabvēlīgi ietekmē likumīgos darba ņēmējus. Es piekrītu, ka ir vajadzīga nopietna un saskaņota rīcība, lai šo parādību apkarotu, veicot gan profilakses pasākumus, gan paredzot darba samaksas premiālo sistēmu, gan arī paaugstinot atbildības sajūtu, kā arī pieņemot represīvus pasākumus efektīvas uzraudzības un piemērotu sankciju veidā.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Mums jādara vairāk, lai palīdzētu tiem darba ņēmējiem, kuri tiek izmantoti saistībā ar nedeklarētu nodarbinātību. Viņu drošību un veselību apdraud negodīgi darba devēji.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mēs balsojam pret ziņojumu, jo tā galvenais mērķis ir darba ņēmēju nežēlīgās ekspluatācijas nostiprināšana uz visiem laikiem. Tajā nedeklarētas nodarbinātības problēma netiek aplūkota no darba ņēmēju interešu aizsardzības viedokļa. Gluži pretēji: tā pamats ir Lisabonas stratēģijā noteiktā nepieciešamība saglabāt kapitāla ienesīgumu un pastiprināt ES monopolu konkurētspēju. Šī iemesla dēļ tādu pasākumu vietā kā pārbaužu un soda sankciju piemērošanu darba devējiem, ziņojums ierosina premiālo sistēmu darba devējiem, proti, samazināt izmaksas, kuras neattiecas uz algu. Tādējādi tiek mazināts vai pavisam atcelts pienākums maksāt apdrošināšanas iemaksas. Tādā veidā uzņēmumiem tiek samazināti nodokļu atbrīvojumi un finansiālais slogs, un tiek ieviesti neoficiāli darba līgumi.

Šādi pasākumi ne vien nerisina nedeklarētas nodarbinātības problēmu, bet arī nodrošina kapitāla neierobežotu visatļautību. Tādā veidā šāda veida nodarbinātība tikai pieaugs, darba un sociālās tiesības, kā arī tiesības uz apdrošināšanu tiks pārkāptas, un strādnieku šķira tiks ekspluatēta vēl vairāk.

Strādnieku šķira no ES, Eiropas Parlamenta vai plutokrātiskā politiskā personāla nevar cerēt ne uz kādu risinājumu tās labā.

Darba ņēmēju mērķis, piedaloties strādnieku kustībā, ir iznīcināt ES un dalībvalstu buržuāzisko valdību nepopulāro politiku. Tas radīs radikālas varas pārmaiņas un garantēs to, ka darba ņēmēju radītās bagātības tiks izmantotas iedzīvotāju labā.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Nedeklarēts darbs Eiropas Savienībā izplatās arvien plašāk. Piemēram, Dānijā līdz pat 18 % iedzīvotāji ir bijuši iesaistīti vai arī ir saskārušies ar šo nodarbinātības veidu.

Ļoti bieži par šāda veida nodarbinātību darba ņēmēji nesaņem nekādu sodu. Visbiežāk sodu saņem darba devējs. Labākajā gadījumā darba ņēmējs ir spiests samaksāt sodu, kas jebkurā gadījumā ir mazāks nekā sods, ko piemēro darba devējam. Nedeklarēta darba veikšana teorētiski nav pamats personas izsūtīšanai uz tās izcelsmes valsti. Tomēr dažas valstis, piemēram, Beļģija un Dānija, norāda, ka atsevišķos gadījumos to var darīt (piemēram, tad, ja minētā persona ir iesaistīta rupjos un pastāvīgos likumu pārkāpumos).

Eiropas Savienībai ir jāpieliek visas pūles, lai panāktu pozitīvu rezultātu cīņā pret šo parādību. Visefektīvākā pieeja ir nodokļu samazināšana un administratīvo šķēršļu novēršana likumīgā darba tirgū, lai nedeklarēta nodarbinātība kļūtu neizdevīga abām pusēm.

Ziņojums: Zimmer (A6-0364/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, esam nobalsojuši par šo ziņojumu par būtisko cīņu, lai izskaustu sociālo atstumtību. Tomēr mēs vēlamies skaidri paust savu nostāju jautājumos saistībā ar minimālajām algām. Mēs piekrītam viedoklim, ka Eiropā ir jāsamazina maznodrošināto skaits. Visiem darba ņēmējiem Eiropā ir jātiek garantētiem pieņemamiem ienākumiem. Dalībvalstīm, kas vēlas to īstenot, nosakot minimālās algas, ir tiesības šādi rīkoties. Ir arī skaidrs, ka dalībvalstīm, kuras algu noteikšanu ir atstājušas sociālo partneru ziņā, ir jāturpina šādi rīkoties.

Lisabonas stratēģijā ir salīdzināti dažādi darba tirgus modeļi un veidi, kādos tie darba ņēmējiem garantē pieņemamas algas. Ir būtiski, lai starp dalībvalstīm notiktu šāda pieredzes apmaiņa.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par manas vācu kolēģes *Gabriele Zimmer* ziņojumu par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu Eiropas Savienībā. Liela daļa no Savienības iedzīvotājiem joprojām ir sociāli atstumti: 16 % no iedzīvotājiem finansiālā situācija ir apdraudēta, vienam no pieciem iedzīvotājiem ir neapmierinoši mājokļa apstākļi, 10 % dzīvo mājāsaimniecībās, kurās nav neviena strādājošā, ilgtermiņa bezdarba līmenis ir gandrīz 4 %, un skolu nepabeigušo jauniešu ir vairāk nekā 15 %. Aizvien būtiskāks kļūst vēl viens sociālās atstumtības aspekts, proti, cilvēkiem nav piekļuves informācijas tehnoloģijām.

Līdzīgi kā lielākā daļa no maniem kolēģiem es atzinīgi vērtēju Komisijas aktīvās sociālās integrācijas pieeju, kurai jāveicina iedzīvotāju iespēju dzīvot cilvēku cienīgu dzīvi un piedalīties sabiedrībā un darba tirgū. Es aicinu dalībvalstis definēt minimālo ienākumu shēmas, lai veicinātu sociālo integrāciju, un atbalsta shēmas, kuru mērķis ir atbrīvot cilvēkus no nabadzības un sniegt viņiem iespēju dzīvot cilvēku cienīgu dzīvi.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LV) Nabadzības un sociālās atstumtības izskausana ir galvenais jautājums Eiropas Savienības un dalībvalstu darba kārtībā. 2000. gada martā, kad tika uzsākta Lisabonas stratēģijas īstenošana, Padome deva dalībvalstīm un Eiropas Komisijai rīkojumu veikt pasākumus, lai radikāli samazinātu nabadzību līdz pat pilnīgai tās izskausana līdz 2010. gadam. Dalībvalstis ir izrādījušas savu apņēmību, veicot virkni pasākumu gan Eiropas Savienības, gan valstu līmenī. Tomēr nabadzības izskausana un centieni atjaunoti integrēt cilvēkus, kuri tikuši izstumti no darba tirgus, paplašinātajai Eiropas Savienībai joprojām ir apjomīgs uzdevums. Mēs nespēsim sasniegt grozītās Lisabonas stratēģijas mērķus, ja turpināsim izšķiest cilvēkkapitālu, kas ir mūsu vērtīgākais resurss.

Vairums no dalībvalstīm nodarbojas ar labklājības politiku, kā arī aktivizēšanas politiku, tiecoties atjaunoti integrēt tos cilvēkus, kas tikuši izstumti no darba tirgus. Tomēr joprojām ir liela grupa iedzīvotāju, kuriem ir ļoti neliela iespēja rast darbu un kuri tādēļ ir pakļauti riskam tikt sociāli atstumtiem un dzīvot zem nabadzības robežas. Tiem, kuri ir visvairāk izstumti no darba tirgus, minimālo ienākumu shēmas ir vienīgais veids, kā izvairīties no dziļas nabadzības. Tomēr, pildot šīs vitāli būtiskās funkcijas, minimālo ienākumu shēmām būtu jārosina integrēties darba tirgū tos, kuri ir spējīgi strādāt. Tādēļ galvenais uzdevums ir nodrošināt, lai labklājības politika palīdzētu efektīvi garantēt strādāt spējīgo mobilizēšanu, kā arī īstenot ilgtermiņa mērķi – nodrošināt pieņemamu dzīvesveidu tiem, kas atrodas un turpinās būt ārpus darba tirgus.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), rakstiski. – Lielbritānijas Konservatīvā partija atbalsta sociālās integrācijas veicināšanu un cīņu pret nabadzību. Kaut arī ziņojums satur atsevišķus pozitīvus aspektus, kas uzsvēr nožēlojamo stāvokli, kādā atrodas noteiktas sabiedrības grupas, mēs nevaram atbalstīt citus punktus, kas saistīti, piemēram, ar minimālās algas noteikšanu visā ES. Daudzās ES dalībvalstīs ir noteikta minimālā alga, tomēr britu Konservatīvā partija uzskata, ka šis jautājums ir katras dalībvalsts kompetencē.

Ziņojums satur arī dažas negatīvas atsauksmes par nepilnas slodzes darbu, kuras, kā uzskata delegācija, nekādā veidā neatspoguļo situāciju Apvienotajā Karalistē. Šī iemesla dēļ Konservatīvā partija atturējās no balsojuma par šo ziņojumu.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark and Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs izvēlējamies nobalsot pret ziņojumu par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES, jo daudzi no priekšlikumiem skar jomas, kas ir risināmas valstu līmenī. Veselības aprūpes saturs un būtībā arī darba tirgus politikas specifiskais saturs primāri ir valstu kompetencē.

Šajās divās jomās problēmas vislabāk atrisināt iespējams valstu līmenī, esot tuvāk iedzīvotājiem. Tādi pasākumi kā minimālā alga arī ir pretrunā ar ziņojuma mērķi, jo rada daudzus šķēršļus cīņai pret sociālo atstumtību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs zinām, ka trūcīgo darba ņēmēju procentuālā īpatsvara pieauguma iemesls ir apšaubāmu un zemi apmaksātu darbvieta pieaugums. Tādēļ šim jautājumam ir jābūt vienam no galvenajiem, ko izskata Eiropas Savienības atbildīgās amatpersonas. Vispārējam atalgojumam un īpaši minimālajām algām, neatkarīgi no tā, vai tās ir noteiktas ar likumu vai ar koplīgumu, ir jānodrošina cienījamās dzīves standartus.

Ir būtiska nozīme tam, ka šis ziņojums ir pieņemts, tomēr ir pauzama nožēla par to, ka vairums liedza to apspriest plenārsēdē. Sociālās integrēšanas veicināšana un nabadzības - īpaši bērnu nabadzības - izskaušana ES ietvaros ir nepatīkami jautājumi, ņemot vērā to, ka mums nepatīk tikt konfrontētiem ar faktiem. Ir norādīts, ka 20 miljoni no ES iedzīvotājiem, vairumā gadījumu sievietes, jeb aptuveni 6 % no visiem iedzīvotājiem ir trūcīgie darba ņēmēji un 36 % no aktīvi strādājošajiem iedzīvotājiem ir pakļauti riskam nokļūt trūcīgo darba ņēmēju kategorijā. Līdz ar dažādiem ieteikumiem, kas minēti ziņojumā, Eiropas Parlaments mudina dalībvalstis līdz 2012. gadam samazināt bērnu nabadzību par 50 % un uzņemties ES līmeņa apņemšanos līdz 2015. gadam izskaust ielu bērnu fenomenu.

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es apsveicu referenti ar ziņojumu, kurā veiksmīgi ietverti aktīva sociālās integrācijas procesa faktori, un šī iemesla dēļ es nobalsoju par apspriesto materiālu. Lai padarītu šo integrāciju vēl efektīvāku, es vēlētos jums atgādināt dažus jautājumus, ko uzskatīju par atbilstošiem, vērtējot no mācību procesa perspektīvas, jo, manuprāt, jauniešiem ir jāsaņem ļoti stabila apmācība, izmantojot organizētas un saskanīgas sociālās un profesionālās attīstības metodes.

Es uzskatu, ka mums ir nepieciešama vienota pieeja izglītības sistēmām visās 27 ES dalībvalstīs, tomēr mums ir arī jākoncentrējas uz diplomu un profesionālās kompetences sertifikātu atzīšanu un valodu apmācību, lai Eiropas ietvaros nojauktu komunikācijas barjeras. Es atzinīgi vērtētu arī saskanīgas uzraudzības metodes ieviešanu nākamajiem absolventiem un viņu praktiskajai apmācībai, lai iekļautu viņus darba tirgū, izmantojot apmaiņu ar informāciju par darba tirgu, kas organizēta, balstoties ne tikai uz reģionāliem, bet arī valsts līmeņa kritērijiem, ar mērķi veicināt labāku nodarbinātības dinamiku ES ietvaros.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums par nabadzību Eiropā ir skaidrs pierādījums tam, cik ļoti neveiksmīgas bija Eiropas Savienības līdz šim īstenotās politikas, un ir papildu atspoguļojums tam, ka Parlamentā iztrūkst realitātes apziņa.

Citējot ziņojumā izmantoto terminoloģiju, vairāk kā 80 miljoni iedzīvotāju atrodas uz „nabadzības sliekšņa”; vairāk kā 100 miljonu eiropiešu dzīvo neapmierinošos mājokļa apstākļos; un vairāk kā 30 miljoniem darbinieku saņem ļoti zemas algas, turklāt šie rādītāji patiesībā ir vēl augstāki, jo tikai Francijā vien 7 miljoni darba ņēmēju tiek uzskatīti par nabadzīgiem.

Es vēlētos pievērst galveno uzmanību pēdējam aspektam. Lai novērstu sociālo atstumtību, referente ierosina noteikt minimālās algas un atbilstošu ienākumu līmeni, tomēr, kāda jēga ir šādiem pasākumiem, ja tajā pat laikā Eiropa veicina liela mēroga imigrāciju un lētu darbaspēku? Kādā jēga ir īstenot šādus pasākumus Eiropā, kas pieļauj, ka starp dalībvalstīm tiek īstenots sociālais dempings, kā to skaidri pierādīja EKT nolēmumi *Viking* un *Laval* lietās? Kādā jēga tos īstenot Eiropā, kas upurē tās darba ņēmējus starptautiskās brīvās tirdzniecības režīma labā? Vai mērķis ir papildināt apkaunojoši zemo algu virkni un pieļaut, ka tās turpina pastāvēt, izmantojot valsts līdzekļus?

Jau atkal ir redzamas mums 50 gadu garumā piemērotās sistēmas robežas. Ir pienācis laiks pārmaiņām!

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Sašutumu izraisa fakts, ka 21. gadsimta Eiropā joprojām ir aktuāls jautājums par bērnu nabadzību. Manā valstī, Skotijā, kas ir bagāta ar dabas resursiem, ir apkaunojoši augsts bērnu nabadzības līmenis. Tajā pat laikā Apvienotās Karalistes valdība Londonā joprojām turpina tādus izšķērdīgus un nehumānus projektus kā "Trident" raķešu sistēmas atjaunošana. Par laimi Skotijas valdība ir apņēmusies izmantot tās rīcībā šobrīd esošās pilnvaras, lai risinātu bērnu nabadzības jautājumus. Pašreizējā ekonomiskajā situācijā atzinīgi vērtējams ir Skotijas izglītības ministra pagājušajā nedēļā paustais paziņojums par shēmu, ar kuras palīdzību bērniem pirmos trīs mācību gadus nodrošinās ēdienreizes par brīvu. Šis pasākums palīdzēs izskaust bērnu nabadzību. Taču vēl vairāk padarīts tiks tad, kad neatkarīgā Skotija pilnībā kontrolēs valsts finanses.

Thomas Mann (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par *Zimmer* kundzes ziņojumu par nabadzības izskaušanu. Politikājiem ir jāveic konkrēti pasākumi, lai mazinātu nabadzību un izskaustu sociālo atstumtību.

Cilvēkiem, kuri izdzīvo no neadekvātiem sociālās labklājības pabalstiem, strādā apšaubāmu darba attiecību ietvaros vai uzaug ģimenē, kura jau vairākas paaudzes dzīvo nabadzībā, nepietiek ar skaistiem vārdiem. Šajā jomā vitāli būtiska nozīme ir sociālajai aizsardzībai, individuālajai izglītībai un apmācībai jau agrīnā stadijā, kā arī motivācijai izkļūt no nabadzības spirāles.

Tādēļ ir ļoti žēl, ka vairs nav iespējams plenārsēdēs iesniegt pašiniciatīvas ziņojumu grozījumus. PPE-DE grupa noraida 5. punktu un 10. līdz 17. punktu, kuros izskatīts jautājums par minimālajām algām. Mēs esam pret noteikumiem, kas piemērojami visā ES: kopīgumu slēgšanas procesā partneriem ir jābūt iespējai pieņemt lēmumus neatkarīgi. Protams, ka mēs nevēlamies, lai būtu trūcīgi darba ņēmēji vai, citiem vārdiem sakot, cilvēki, kuri smagi strādā, saņemot ļoti zemu atalgojumu. Sociālās tirgus ekonomikas pamatelements ir tiesiskums, un godīgumam ir jābūt spēkā arī atalgojuma jautājumos. Tomēr mēs nevaram atbalstīt tiesības uz minimālo algu, kas pamatotas ar iepriekš minētajiem argumentiem.

Atkārtoti ir ierosināta horizontāla direktīva par nediskrimināciju, ko mana grupa vienprātīgi ir noraidījusi. Turklāt mēs būtu vēlējušies saņemt kodolīgāku ziņojumu. Tomēr, ņemot vērā to, ka mērķi un pasākumi ir atbilstoši, proti, nabadzības izskaušana visā ES, vairums no manas grupas balso par ziņojumu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Jebkuras demokrātiskas sabiedrības, kuras pamats ir cilvēku cieņa un visu pilsoņu līdzdalība sabiedrības attīstībā, prioritāte ir nabadzības izskaušana. Uz šo brīdi pieņemtie pasākumi nav sasnieguši vēlamos rezultātus saistībā ar sociālās atstumtības un nabadzības ievērojamu samazināšanu. Mums iztrūkst globāla pieeja šai globālā mēroga problēmai, kuras sarežģītība nopietni ietekmē sabiedrību sociālajā un ekonomikas jomā.

Lai varētu veicināt ekonomisko izaugsmi kā galveno mērķi pārtikušai, taisnīgai un ekoloģiski ilgtspējīgai Eiropas nākotnei, ir nepieciešams ieņēmumu atbalsts, lai novērstu sociālu atstumtību, saikne ar integrētiem darba tirgiem, labāka pieeja kvalitatīviem pakalpojumiem un aktīva visu pilsoņu līdzdalība. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka 16 % no Eiropas iedzīvotājiem ir pakļauti nabadzības riskam vai ka katrs piektais eiropietis dzīvo neapmierinošos mājokļa apstākļos, vai ka katrs desmitais eiropietis dzīvo ģimenē, kurā nav neviena strādājoša. Tie ir mūsu pastāvīgās cīņas pret nabadzību cēloņi, postu, kas apdraud ikvienu un kavē mūsu sabiedrību veselīgu izaugsmi nākotnē.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es nobalsoju par *Zimmer* kundzes ziņojumu par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu Eiropas Savienībā.

Ir skaidrs, ka Eiropas Savienības ietvaros joprojām ir nepieciešams daudz paveikt, lai tik bieži pārrunātā integrācija kļūtu īstenība un būtu efektīva. Kā to ziņojumā norādījusi *Zimmer* kundze, ir acīmredzams, ka mērķim izskaust nabadzību, attīstīt darba tirgus, kas veicina sociālu integrāciju, un garantēt visiem iedzīvotājiem pieeju augstas kvalitātes pakalpojumiem un atbilstošus ienākumus, lai nodrošinātu apmierinošu dzīvesveidu, ir nepieciešams atbalsts un pilnīga mūsu uzmanība.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) *Gabriele Zimmer* ziņojums ir tipisks piemērs tam, kas notiek, ja nav pietiekami labi definēts izvēlētais temats. Tajā ir paustas daudz un dažādas gudras idejas saistībā ar saprātīga fiskālā spiediena nozīmi un vienlaikus divaini paziņojumi par to, kāda nozīme ir iedzīvotāju algām un minimālajām algām, kas noteiktas ES līmenī. Neatkarīgi no tā, ko domājat par saturu, un saistībā ar pēdējiem diviem jautājumiem mans viedoklis ir visai negatīvs, jūs varat redzēt, ka šīs divas jomas nav tās, kas ietilptu vai kurām būtu jāietilpst ES kompetencē. Tādēļ, ka ne politiskais saturs, ne arī politiskais līmenis neatbilst manai pamata kā liberālim un kā Zviedrijas liberālās partijas, *Folkpartiet*, loceklim pārliecībai. Šī iemesla dēļ es nobalsoju pret šo ziņojumu, kaut arī tas satur virkni novērojumu, kurus ir vērts izskatīt.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Nabadzības izskaušana ES ietvaros ir būtiska, lai īstenotu vienlīdzīgāku sabiedrību. ES katrs piektais bērns dzīvo uz nabadzības robežas, un šobrīd mēs esam viena no bagātākajām vietām pasaulē. Mums ir nepieciešams sadarboties, lai ES izskaustu bērnu nabadzību.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) 2006. gadā 19 % bērnu atradās uz nabadzības robežas, salīdzinot ar 16 % no kopējā iedzīvotāju skaita. Šobrīd 19 no 78 miljoniem mūsu kontinenta iedzīvotāju, kas dzīvo nabadzībā, ir bērni.

Es vēlos minēt tikai dažus no daudzajiem nabadzības piemēriem. Tie ietver neatbilstošus ienākumus, neadekvātu pieeju pamata pakalpojumiem, ierobežotas iespējas attīstīties un atšķirību starp vispārīgu un mērķtiecīgu politiku efektivitāti.

Ģimeņu ar bērniem atbalstīšanas politika veicina nabadzības un sociālās atstumtības, kas skar vientuļos vecākus, izskaušanu. Tai būtu jāapkaro arī apdraudējumu, ko izraisa iepriekš minētās problēmas. Tādēļ uzskatu, ka Savienībai nevajadzētu taupīt savus spēkus šajā jomā.

Ziņojums: Zaleski (A6-0337/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par mana cienījamā poļu kolēģa un drauga *Zbigniew Zaleski* ziņojumu, kura mērķis ir apstiprināt priekšlikumu Padomes lēmumam par Nolīguma noslēgšanu vēstulju apmaiņas veidā starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par to saistību saglabāšanu tirdzniecības un pakalpojumu jomā, kuras paredzētas partnerības un sadarbības nolīgumā, ko 1994. gadā noslēdza Luksemburgā un kas stājās spēkā 1998. gada 1. martā. Šie pakalpojumi ietilpst Ukrainas saistībās, ko tā uzņēmusies, iestājoties Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO), izņemot starptautisko jūras transportu, kas joprojām ir divpusējā nolīguma priekšmets.

Es piekritu referentam, ka pakalpojumu joma ir būtiska ES un Ukrainas ekonomikai. Es atzinīgi vērtēju visus Eiropas Savienības centienus atbalstīt Ukrainu, lai tā kļūtu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas locekli.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) *Junilistan* atbalsta tirdzniecības pieaugumu un attiecību ar Ukrainu padziļināšanu ekonomikas jomā. Iepriekš mēs nobalsojām par sadarbības nolīguma ar Ukrainu izveidošanu (*E. Brok* ziņojums A6-0023/2004).

Zaleski kunga ziņojums ir balstīts uz Komisijas priekšlikumu, kura vienīgais mērķis ir atjaunot dažus sadarbības līgumus ar Ukrainu pēc tās pievienošanās PTO. Tomēr ziņojumu iezīmē interventa ambīcijas un tālejoši priekšlikumi saistībā ar veidiem, kādos ES varētu kontrolēt attīstību virknē Ukrainas politiku jomās, ieskaitot enerģētikas politiku, telekomunikāciju, ūdens transportu, tūrismu un izglītību.

Ņemot vērā to, ka *Junilistan* ir pilnībā pret ES ārpolitikas ambīcijām, mēs nolēmām nobalsot pret šo ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojuma paskaidrojumā ļoti labi ir atspoguļots, kas patiesībā ir likts uz spēles, un tādēļ pamatoja mūsu balsojumu pret šo ziņojumu.

Referents apliecina, ka Ukrainas pievienošanās PTO bruģētu „ceļu uz visaptverošu ES/ Ukrainas brīvās tirdzniecības zonu, ietverot papildus saistības tirdzniecības un pakalpojumu jomā” un ka šī mērķa sasniegšanai „Ukrainai ir nepieciešams veikt iekšzemes reformas un jāturpina uzturēt ar ES ambiciozas sarunas”.

Pamatojoties uz šiem priekšnosacījumiem, referents norāda dažus piemērus:

- “paātrināt turpmāko Ukrainas transporta infrastruktūras integrāciju Eiropas transporta tīklā, īpaši ostu un ūdensceļu integrāciju”;
- “pilnībā iekļaut Ukrainu “vienotajā Eiropas gaisa telpā”, kas varētu nozīmēt atsevišķu ar aviāciju saistītu darbību, kas attiecas uz lidostām, liberalizāciju”;
- “neatļaidīgi apgalvo, ka pilnīgai Ukrainas integrēšanai ES enerģētikas sistēmā nepieciešamie priekšnosacījumi ir atbilstoši funkcionējošs enerģijas tirgus un efektīva naftas un gāzes tranzīta politika”;
- “Noslēgtie BTZ nolīgumi palīdz likvidēt ne tikai kapitāla aprites ierobežojumus, bet arī finanšu pakalpojumu ierobežojumus”.

Vai šajā sakarā ir nepieciešams vēl ko piebilst ...

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es nobalsoju par *Zaleski* kunga ziņojumu par EK un Ukrainas nolīgums par to saistību saglabāšanu tirdzniecības un pakalpojumu jomā, kuras paredzētas partnerības un sadarbības nolīgumā un saistītas ar brīvību sniegt starptautiskā jūras transporta pakalpojumus iekšzemes ūdensceļu ietvaros.

Es piekritu *Zaleski* kunga viedoklim, ka tirdzniecībai starp ES un Ukrainu ir liels izaugsmes potenciāls, īpaši saistībā ar pakalpojumu tirdzniecību. Es uzskatu, ka šis ziņojums pilnībā atbilst Eiropas kaimiņattiecību politikai, kurā kopš 2004. gada tika iekļauta Ukraina, un ka pakalpojumu joma ir viena no tām, kurā šī politika varētu gūt vislabākos rezultātus, sniedzot ekonomiskas priekšrocības abām pusēm.

IASCF: struktūras pārskatīšana – Starptautisko grāmatvedības standartu padomes (IASB) publiskā atbildība un sastāvs - priekšlikumi attiecībā uz izmaiņām (B6-0450/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par Ekonomikas un monetāro lietu komitejas iesniegto rezolūciju par Starptautisko grāmatvedības standartu padomes (IASB) reformu, kas tika apspriesta debatēs saistībā ar mutisko jautājumu, ko iesniedza apspriešanas ar Starptautisko grāmatvedības standartu komitejas fondu (IASCF) procedūras ietvaros.

Ir būtiski atcerēties, ka, izmantojot komitejas procedūru, Eiropas Savienība Kopienas tiesību aktu ietvaros pārvērš starptautiskos grāmatvedības standartus, ko sastādījusi IASB. Neskatoties uz šo Kopienas pieņemšanas procedūru, ir būtiski nodrošināt atbilstošu IASB darbību, un šajā sakarā pozitīvs solis ir Uzraudzības grupas izveidošana. Šai Uzraudzības grupai ir jāatspoguļo pasaules būtiskāko valūtas zonu bilanci, kultūras daudzveidību un attīstīto un jauno tirgus ekonomikas valstu un starptautisku institūciju intereses, kurām ir piemērotas valsts iestāžu pārskatatbildības prasības.

Uzraudzības grupai ir jāpilda nozīmīga funkcija finanšu pārskatu pārredzamības un kapitāla tirgu attīstības un efektīvas darbības veicināšanā, kā arī cikliskumu veicinošu apstākļu novēršanā un finanšu tirgu stabilitātes nodrošināšanā un sistemātisku risku novēršanā.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Es nobalsoju par šo ziņojumu, kas ir atbilstoši apspriests komitejā un šajā zālē.

Ir ļoti būtiski, lai mums būtu stipra uzraudzības struktūra, kas veidota no institūcijām, kas ir atbildīgas vēlēto struktūru priekšā.

Es ceru, ka tagad lēmumu pārredzamību uzskatīs par tikpat būtisku kā pašus lēmumus.

Situācija Baltkrievijā (RC B6-0527/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūciju, ko iesniedza sešas politiskās grupas, ieskaitot PPE-DE, par situāciju Baltkrievijā pēc parlamentārajām vēlēšanām 2008. gada 28. septembrī. Prezidenta Aleksandra Lukašenko paziņojumi deva mums nelielas cerības: 2008. gada 10. jūlijā viņš publiski aicināja īstenot atklātas un demokrātiskas vēlēšanas un 2008. gada 29. augustā atkārtoja šo aicinājumu televīzijā, apsolot, ka vēlēšanas tiesiskuma ziņā noritēs bez precedentiem. Nav pieņemami, ka, neskatoties uz dažiem, nelieliem uzlabojumiem, 2008. gada 28. septembra vēlēšanas neatbilda starptautiski atzītajiem demokrātiskajiem standartiem, kā to apliecināja EDSO Starptautiskā vēlēšanu novērošanas misija. Baidoties no demokrātijas Eiropā pēdējais diktators zaudēja iespēju pievienoties lieliskajai un izcilajai vēsturiskajai attīstībai, ko pieredzējām kopš Berlīnes mūra krišanas 1989. gadā un komunisma sabrukuma.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) *Junilistan* uzskata, ka ES ir savienība, kas balstīta uz kopējam vērtībām, un tādēļ tai ir būtiska loma demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanā tās kaimiņvalstīs. Tajā skaitā arī Baltkrievijā.

Septembrī Baltkrievijā notikušās parlamentārās vēlēšanas nevar uzskatīt par atbilstošām starptautiskajiem standartiem, ko uzsvēra arī starptautiskie novērotāji. Gan Baltkrievijas, gan reģiona un Eiropas dēļ ir jēl, ka šīs vēlēšanas nenoritēja pārredzamā un demokrātiskā veidā.

Tomēr rezolūcija satur dažus noteikumus, ko nevajadzētu iekļaut. Piemēram, Eiropas Parlaments aicina Baltkrieviju atcelt pirmstermiņa vēlēšanu procedūru. Iespējams dažas nelikumības vēlēšanu laikā rodas tieši šāda veida vēlēšanu dēļ, tomēr mēs joprojām uzskatām, ka katrai suverēnai valstij ir tiesības brīvi izvēlēties, kā īstenot vēlēšanas, ja vien tās ir demokrātiskas. Rezolūcijā ir minētas arī dažas idejas par vīzām, kas, kā mēs uzskatām, ir konkrētās valsts kompetence. Tā ir katras suverēnas valsts kompetence lemt par to, kam ir atļauts uzturēties tās teritorijā.

Neskatoties uz iepriekš minētajiem iebildumiem, mēs nobalsojām par šo rezolūciju, jo uzskatām, ka ir būtiski uzsvērt to, ka Baltkrievijai ir jākļūst demokrātiskai.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Jau kuru reizi atgādināšu, lai negaidāt no mums, ka attaisnosim jūsu liekulīgos centienus un nekaunīgo iejaukšanos.

Līdz ar citiem pieminēšanas vērtiem aspektiem vairums šajā Parlamentā konkrētajā rezolūcijā ir centies aplinkus apšaubīt faktus, ko nav apšaubījusi EDSO Starptautiskā vēlēšanu novērošanas misija (piemēram,

ievēlētā parlamenta demokrātisko leģitimitāti), un mudināt izmantot ES finanšu resursus ieviešanā pasākumiem.

Tomēr pamata jautājums skar Parlamenta morāli, pamatojoties uz kuru dažādās valstīs notikušās vēlēšanas vērtē, balstoties uz ES lielvaru ģeostatēģiskajām, politiskajām un ekonomiskajām interesēm. Es vēlētos jums atgādināt Palestīnas vēlēšanu rezultātu neatzišanu ... Es vēlētos atgādināt pārliecināšanu saistībā ar Gruzijas vēlēšanu rezultātiem ... Tas ir visīstākais cinisms.

Kāda veida morāles principus ievēro Parlaments, kas uzstāj, lai tiek pieņemts ierosinātais Līgums, ko 2005. gadā noraidīja Francijas un Nīderlandes, bet 2008. gadā Īrijas iedzīvotāji, pilnībā neņemot vērā šo cilvēku demokrātiski un suverēni pausto gribu?

Kāda veida morāles principus ievēro Parlaments, kas šajā sēdē ir pieņēmis ziņojumu, kura mērķis ir uzspiest tā dēvētos "Savienības simbolus", ja patiesībā juridiski šī Savienība nepastāv un šie simboli ir izņemti no ierosinātā Līguma teksta?

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es nobalsoju par rezolūciju par Baltkrieviju. Šī rezolūcija ir gan samērīga, gan nepieciešama. Tā atspoguļo centienus uzlabot situāciju Baltkrievijā: Ir skaidrs, ka mēs visi vēlamies, lai Baltkrievija taptu par brīvu un demokrātisku valsti, kura atzītu Eiropas vērtības un standartus. Es uzskatu, ka situāciju ir iespējams uzlabot. Uzlabojumu *sine qua non* ir atbilstoša scenārija rašana un tā noteikumu īstenošana. Es ticu, ka, pieņemot rezolūciju, mēs nonāksim tuvāk risinājumam.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Situācija Baltkrievijā ir acīmredzams izaicinājums Eiropas Savienības mērķim veicināt demokrātiju pasaulē un it īpaši tās kaimiņvalstīs.

Šī jautājuma teorētiskajā apspriešanā mēs piekrītam uzskatam, ka demokrātijas veicināšana ir vienlīdz likumīga un vērtīga pati par sevi, kā arī aizsargājot savas intereses. Šī iemesla dēļ uzskatu, ka papildus tādiem pašreiz svarīgiem jautājumiem kā, piemēram, politiskā atbrīvošana vai kaut neliela vēlēšanu procesa uzlabošana, ir būtiski atbildēt uz jautājumu - ko Eiropas Savienība var darīt, lai veicinātu demokrātiju tās kaimiņvalstīs? Kādi mehānismi ir Eiropas Savienības rīcībā, lai realizētu šo mērķi, un, būtiskākais, kādi tam būtu nepieciešami? Ja mēs patiesi vēlamies būt demokrātiski kaimiņi, bet mēs nevaram būt labi ikvienam, kuru ceļu izvēlēties?

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par situāciju Baltkrievijā pēc 2008. gada 28. septembra parlamenta vēlēšanām.

Neskatoties uz nozīmīgām atvērtības pazīmēm no Baltkrievijas varas iestāžu puses, piemēram, politiskā atbrīvošana un atteikšanās atzīt viļņusēdīgu pasludināto Dienvidosetijas un Abhāzijas neatkarību, es uzskatu, ka neseno vēlēšanu demokrātiskā likumība ir vismaz apšaubāma.

Šī situācija ir rezultāts Baltkrievijas iekšpolitikai, kura, saglabājot nāvēssoda piemērošanu un piemērojot atsevišķus Kriminālkodeksa pantus kā represiju instrumentus, nekādā veidā nesaskan ar Eiropas Savienības politiku. Tādēļ Baltkrievijas valdībai nākotnē jāspēr soļi, lai nodrošinātu pilnībā demokrātiskas vēlēšanas saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu Konservatīvās partijas kolēģi šodien balsojam par kopīgo priekšlikumu par situāciju Baltkrievijā. Mēs pilnībā atbalstām Baltkrievijas demokrātiskos opozīcijas spēkus un piekrītam visiem galvenajiem jautājumiem par jaunā parlamenta apšaubāmo demokrātisko likumību.

Atsaucoties uz rezolūcijas 19. punktu mēs vēlamies skaidri uzsvērt, ka jautājums par nāvēssodu tradicionāli ir Eiropas Parlamentā pārstāvēto britu Konservatīvās partijas deputātu sirdsapziņas jautājums.

PTO Dohas sarunu kārtas pārtraukšana (RC-B6-0521/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par un parakstīju mana grieķu drauga un bijušā ministra *Georgios Papastamkos* piedāvāto PPE rezolūciju par Dohas sarunu kārtas pārtraukšanu. Šīs sarunas nonāca strupceļā 2008. gada jūlijā, un izsaku nožēlu, ka *Pascal Lamy* spītīgi uzstāja uz pārāk ambiciozās vienošanās panākšanu par katru cenu, aizmirstot, ka Dohas sarunas pirmām kārtām ir domātas, lai palīdzētu vismazāk attīstītajām valstīm un jaunattīstības valstīm.

Šī neveiksme veicina jau tā pastāvošo pasaules mēroga ekonomisko nestabilitāti un apšaubu PTO uzticamību, tādējādi veicinot reģionālo un divpusējo tirdzniecības līgumu slēgšanu. Es pilnībā atbalstu daudzpusēju

tirdzniecības politiku un PTO, kura spēj garantēt visaptverošu un sabalansētu starptautisko tirgu, pilnībā ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Tūkstošgades attīstības mērķus.

Man ir žēl, ka Komisārs *Peter Mandelson* astāja posteni Eiropas Komisijā, bet vienlaikus atzīstu, ka Lielbritānijas valdībai steidzami bija nepieciešams deputāts, kurš kritiski izvērtētu Eiropas pieeju, it īpaši finanšu krīzes risināšanā.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstīju šo kopējo rezolūciju, kura izsaka Parlamenta nožēlu un vilšanos par Dohas sarunu kārtas pārtraukšanu. Tik tuvu un tomēr tik tālu. Realitāte ir tāda, ka pateicoties novembrī paredzamajām vēlēšanām ASV un tām sekojošai jaunās administrācijas ienākšanai Vašingtonā, ASV sarunvedējs tirdzniecības jautājumos līdz nākamā gada vasarai nebūs pieejams. Tajā brīdī Eiropa kļūs par politisko centru. Doha ir ļoti nepieciešama, bet mēs pie tās varēsim atgriezties ne ātrāk kā 2010. gadā. Pa to laiku Eiropas Savienībai jāturpina pārrunas par starpreģionālajiem brīvās tirdzniecības līgumiem ar Korejas Republiku, Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (ASEAN) valstīm un Indiju.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) *Junilistan* partija piekrīt, ka Eiropas Savienība ieņem centrālo pozīciju tirdzniecības politikā. Labas attiecības un attīstīta pasaules mēroga tirdzniecība ir galvenās prasības, lai veicinātu ekonomisko uzplaukumu visās pasaules valstīs, ne tikai pašās nabadzīgākajās.

Tādēļ *Junilistan* atbalsta daudzus rezolūcijas priekšlikumus. Mēs atbalstām attīstītajām valstīm un ekonomiski spēcīgākajām jaunattīstības valstīm izteikto aicinājumu nodrošināt vismazāk attīstīto valstu piekļuvi Kopienas tirgiem, tai skaitā iekšējam tirgum, tās pilnībā atbrīvojot no nodokļiem un kvotām. Mēs atbalstām arī priekšlikumu reformēt Pasaules Tirdzniecības organizāciju, lai veicinātu tās efektivitāti un pārredzamību un uzlabotu tās demokrātisko likumību, tiklīdz ir beigusies Dohas sarunu kārtā.

No otras puses, mēs izsakām nožēlu, ka rezolūcija atsaucas uz Lisabonas līgumu. Piedāvātā līguma stāšanās spēkā jāuztver kā ļoti nenoteikta, it īpaši ņemot vērā, ka Īrijas iedzīvotāji līgumu šogad noraidīja. Tādēļ joprojām esošās atsauces uz Lisabonas līgumu iezīmē nespēju pieņemt demokrātiskas sistēmas noteikumus.

Tomēr kopumā rezolūcijas priekšlikumi balstās veselīgā izpratnē par pasaules mēroga tirdzniecības nozīmi attīstības un uzplaukuma veicināšanā. Tādēļ *Junilistan* izvēlējās balsot par rezolūciju kopumā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis gadījums ir kā parunā par strausu, kurš ieracis galvu smiltīs...

Kad viedokļu atšķirības dēļ starp Eiropas Savienību un ASV, no vienas puses, un lielākajām jaunattīstības valstīm, no otras puses, izjuka 2008. gada jūlija PTO sarunas, kurās piedalījās tikai septiņi tās locekļi, vairākumam šī Parlamenta deputātu atkal jau, apstākļu spiestiem, bija jāierobežo savi izteikumi, lai mēģinātu glābt pasaules mēroga tirdzniecības liberalizācijas programmu un tās mērķus pašreizējā sarunu kārtā.

Īsi sakot, neskatoties uz eifēmisko terminu „Dohas Attīstības programma” un citām verbālām banalitātēm, šī Parlamenta deputātu vairākums neapšaubā mēģināja – pašreizējo sarunu risināšanas pilnvarojumu, kuru Padome tiem piešķīra pirms septiņiem gadiem un kuru Eiropas Komisija tagad izmisīgi cenšas formalizēt.

Tomēr, neskatoties uz pastāvīgajiem pūliņiem, Eiropas Savienības nozīmīgāko finanšu un ekonomisko grupu virzītā ekonomiskās kontroles programma pašreiz ir pretstatā pieaugošajām pretrunām un jaunattīstības valstu interesēm.

Eiropas Savienības patiesos nodomus atklāj divpusējo „brīvās tirdzniecības” līgumu saturs, kuru tā cenšas uzspiest Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm (ACP), kā arī Latīņamerikas un Āzijas valstīm.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Tā kā sarunas cieta neveiksmi, kļūva skaidrs, ka Eiropas Savienība mazināja lauksaimniecības ietekmi „attīstības” vārdā, bet ieguvēji no šīs „attīstības” bija drīzāk attīstīto valstu pakalpojumu sniedzēji un pasaules mēroga pārtikas korporācijas, nevis jaunattīstības valstu iedzīvotāji.

P. Mandelson priekšlikums nekavējoties jāizņem no darba kārtības.

Pašreizējā situācijā, kad starptautisko finanšu regulēšanas trūkuma sekas ir acīmredzamas, nodrošinātībai ar pārtiku jābūt par prioritāti, lai ieguvēji no tās būtu gan jaunattīstības, gan attīstītās valstis. Tas attaisno mehānismus, kas nav tirgus mehānismi, lai atbalstītu lauksaimniecības nozari. Tas ir īpaši svarīgi pašreizējā situācijā, kad starptautisko finanšu kontroles trūkuma sekas ir pārāk acīmredzamas.

PTO Dohas sarunu kārtā ir pilnībā jāpārorientē, lai radītu bezzaudējumu situāciju gan Eiropas Savienībai, gan jaunattīstības valstīm.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski – (RO) Būdami sociāldemokrāti, mēs uztraucamies, ka Pasaules Tirdzniecības organizācijas Dohas sarunu kārtas pārtraukšana var negatīvi ietekmēt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu.

Pašreizējās ekonomiskās, finanšu un pārtikas krīzes kontekstā ir svarīgi atbalstīt daudzpusēju sistēmu, kas nodrošinātu uzticamu un taisnīgu tirdzniecību. Tādēļ ir būtiski, lai Eiropas Parlaments aktīvi piedalās starptautiskajās tirdzniecības sarunās, ievērojot Lisabonas līguma principus.

Rumānija atbalsta sarunu kārtas noslēgumu gan par visas paketes, gan katras nozares, piemēram, lauksaimniecības un rūpniecības preču nozares, sabalansētību.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Dohas sarunu kārtas vairākkārtēja nonākšana strupceļā ir sliktas ziņas pasaulei. Ekonomiskie jautājumi jārisina pasaules mērogā neatkarīgi no tā, vai valstu valdības to vēlas vai nē. Tādēļ jautājums ir, vai valstu varas iestādes vēlas regulēt šo globalizāciju, vai tās vēlas iedrošināt un stimulēt šī pasaules mēroga labklājības radīšanas procesa panākumu mehānismus. Ja atbilde ir apstiprinoša – kā mēs argumentējam – mums jāveicina tirdzniecības pieaugums, lielāka pārredzamība un lielāka skaidrība un paredzamība tiesību aktos. Ne attīstītās valstis, ne jaunattīstības valstis nebūs ieguvējas no Dohas sarunu kārtas nonākšanas strupceļā. Tas neveicinās labklājību vai uzticēšanās pieaugumu brīdī, kad pasaules ekonomika piedzīvo satricinājumu. Šo iemeslu dēļ apņemšanās turpināt procesu, kurš ir veicinājis starptautiskās tirdzniecības pieaugumu, pelna mūsu atbalstu. Fakts, ka Eiropas Parlaments joprojām atbalsta tirdzniecības veicināšanu, ir laba zīme.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par PTO Dohas sarunu kārtas pārtraukšanu.

Es ļoti labi apzinos grūtības sasniegt skaidru un viennozīmīgu sarunu rezultātu. Uzskatu, ka grūtības, kas saistītas ar Dohas sarunu kārtu, atklāj nepieciešamību pēc iekšējām reformām PTO, lai nodrošinātu pārredzamību un efektivitāti, kura līdz šim trūkusi. Papildus es vairākkārt uzsvērtu nepieciešamību pēc tehniskās palīdzības jaunattīstības valstīm Dohas attīstības programmas sarunu kārtas ietvaros. Visbeidzot, esmu pārliecināts, ka pašreizējos apstākļos Dohas sarunu kārtas pozitīvs noslēgums varētu kalpot par stabilitātes faktoru visas pasaules ekonomikai.

Ziņojums: Carnero González (A6-0347/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, zviedru sociāldemokrāti, balsojam pret *Carlos Carnero González* ziņojumu par Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem (A6-0347/2008).

Šie simboli jau pastāv un tiek izmantoti, un nav nepieciešams to izmantošanu regulēt šādā veidā.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par mana spāņu kolēģa *Carlos Carnero González* ziņojumu par jauna 202. a panta iekļaušanu Parlamenta Reglamentā, kas attiecas uz Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem. Trīs simboli (karogs ar 12 zelta zvaigznēm uz zila fona, himna, kas ir fragments no "Odas priekam" no Ludviga van Bēthovena Devītās simfonijas, un devīze "Vienoti dažādībā") palīdz pietuvināt Eiropas Savienībai tās iedzīvotājus un veidot Eiropas identitāti, kas papildinātu mūsu valstiskās identitātes.

Jau vairāk nekā 30 gadus šos simbolus izmanto visas Eiropas iestādes, un oficiāli tie tika pieņemti Eiropadomē 1985. gadā. Esmu priecīgs, ka par Eiropas dienu izvēlējas 9. maiju, tādējādi pieminot 1950. gada 9. maiju, kad Francijas Ārlietu ministrs *Robert Schuman* savā runā *Quai d'Orsay* ēkas *Salon de l'Horloge* publiski iezīmēja aprises *Jean Monnet* idejai apvienot ogļu un tērauda rūpniecību zem vienota pārnacionālas Augstās iestādes jumta, lai apvienotu munīcijas ražošanai nepieciešamos resursus. Tajā laikā viņa mērķis bija izvairīties no vēl viena kara starp Franciju un Vāciju, piesaistot Vāciju Rietumu nometnei aukstā kara sākumā.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu. Eiropas Savienība nav valsts, tādēļ tai nevajadzētu rotāties ar tādiem valstiskiem vai nacionāliem simboliem kā himna, karogs un citiem. Tāds bija arī Lisabonas līguma un tā kopijas, tā sauktās Eiropas Konstitūcijas nodoms, pret kuru nobalsoja Īrijas, Francijas un Nīderlandes iedzīvotāji. Ja Eiropa vēlas iegūt demokrātisku likumību, tai vajadzētu izrādīt kaut nelielu cieņu tās iedzīvotāju demokrātiskajai gribai. Karogi un himnas ir domātas valstīm, nevis starpvalstu ekonomiskās sadarbības asociācijām.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Šis ziņojums par Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem nav ziņojums, bet gan „konstitucionālās ticības” akts, kredo ar reliģisku pieskaņu!

Eiropas Savienības simboli – karogs, himna un devīze – no juridiskā viedokļa vairs nepastāv, jo divas Eiropas valstis 2005. gadā noraidīja Eiropas Konstitūciju. Tie neparādās arī Lisabonas līgumā, kurš kopš Īrijas balsojuma arī vairs nepastāv. Nav tādas Eiropas supervalsts!

Cenšanās panākt tās pastāvēšanu ar šo simbolu izmantošanas palīdzību var šķist smieklīga, ja vien tā neatspoguļotu jūsu dziļi sakņoto necieņu pret demokrātiskajām izpausmēm un vēlmi par katru cenu uzspiest pārnacionālu eirokrātisku valsti.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), *rakstiski*. – (SV) Mēs redzam izmisīgus mēģinājumus izveidot Eiropas valsti ar tās valstisko identitāti. Pieredze gan rāda, ka vienotu identitāti nevar izveidot mākslīgi. Tam ir daudz piemēru, ieskaitot Beļģijas valsti, kuru izveidoja gandrīz pirms 180 gadiem, apvienojot Flandriju un Valoniju. Neskatoties uz kopēju karalisko ģimeni, karogu, himnu un valūtu, Beļģija turpina šķelties.

Eiropas Savienības karogs, himna un Eiropas diena var šķist simboliski jautājumi bez īpašas nozīmes. Tomēr tie ir daļa no Eiropas Parlamenta pārlikajām ambīcijām, vēloties izveidot Eiropas Savienotās Valstis. Sākotnējā Eiropas Konstitūcija, kuru sakāva referendumi Francijā un Nīderlandē, cita starpā atsaucās arī uz Eiropas Savienības himnu un karogu. Šīs atsauces tika svītrotas, un Eiropas Savienības dalībvalstu vadītāji izvirzīja „jaunu” līgumu – tā saukto Lisabonas līgumu. Tagad Eiropas Parlaments mēģina atspēlēties, pielavoties Eiropas Savienības simbolu izmantošanas jautājumiem pa aizmugures durvīm.

Uzskatām, ka Eiropas Savienības ideju sagaida tāds pats liktenis kā esperanto projektu – mākslīgu valodu, kas nekad nekļuva par pasaules valodu un ir jau lielā mērā zudusi. Identitāti un vienotību veido cilvēki, nevis elite.

Tādēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Ar šī ziņojuma pieņemšanu – ar 503 balsīm par, 96 balsīm pret un 15 atturoties – Parlamenta deputātu vairākums izrādīja pilnīgu necieņu tautu demokrātijai un suverenitātei.

Tas ir mēģinājums uzspiest tā sauktos „Savienības simbolus”, šoreiz tos iekļaujot Parlamenta Reglamentā un nosakot, ka „karogu izkar visās Parlamenta telpās un oficiālos gadījumos”, ka to „izmanto visās Parlamenta sanāksmju telpās”, ka „himnu atskaņo katras Parlamenta sesijas atklāšanā un citās svinīgās sēdēs” un ka „devīzi „Vienoti daudzveidībā” atveido uz Parlamenta oficiālajiem dokumentiem”.

Notiek atsaukšanās uz „simbolu nozīmi, lai apvienotu Eiropas Savienības pilsoņus un veidotu Eiropas identitāti, kas papildina dalībvalstu valstisko identitāti”.

Vai šī „apvienošana” ietver arī nevērību un mēģinājumu apiet demokrātiski un suverēni izteikto to cilvēku gribu, kuri noraidīja pirmo priekšlikumu „konstitucionālajam” līgumam un vēlāk arī Lisabonas līgumu? Kāda liekulība...

Vai šī „apvienošana” ietver „Savienības simbolu” uzspiešanu, ja šāda Savienība likumīgi nepastāv un šie simboli ir izņemti no piedāvātā līguma teksta? Kāds cinisms...

Īsi sakot, tas vienkārši ir vēl viens mēģinājums atdzīvīnāt divreiz noraidīto līgumu.

Anna Hedh (PSE), *rakstiski*. – (SV) Es balsoju pret *Carlos Carnero González* ziņojumu par Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem, jo neuzskatu, ka simbolu izmantošana jānosaka līgumā vai reglamentā. Tie jau pastāv jebkurā gadījumā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es nevarēju balsot par *Carlos Carnero González* ziņojumu, lai arī nevēlējos atbalstīt eiroskeptiķus. Es pilnībā atbalstu Eiropas Savienību. Partija, kuras priekšsēdētājs esmu, tika dibināta ar ideju par Skotiju kā neatkarīgu valsti, un mēs uzskatām, ka šo neatkarīgo valsti ir jāuzņem kā brīvu Eiropas Savienības dalībvalsti. Tomēr neuzskatu, ka Eiropas tautas vēlas, lai Eiropas Savienība dižotos kā supervalsts. Eiropas Savienības simbolus iekļāva Eiropas Savienības Konstitūcijā, bet Francija un Nīderlande to noraidīja. Tad simbolus izņēma no Lisabonas līguma, kuru savukārt noraidīja Īrija. Ja Eiropa vēlas atgūt saikni ar tās pilsoņiem, tai jāpiedāvā politika, kas cilvēkiem ir svarīga, nevis jāspēlējas ar nenožīmīgiem simboliem bez satura.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Eiropas iedzīvotāji un lielākais vairums deputātu ir ārkārtīgi norūpējušies par ekonomisko stāvokli un acīmredzamo banku sektora ievainojamību. Kā mēs varam būt droši par mūsu darbavietām, iekrājumiem un pensijām? Eiropas pilsoņi ir tālu no devīzē minētās „vienotības dažādībā” – tā vietā viņi ir iebiedēti un šo balsojumu uzlūkos skeptiski.

Ar šo ziņojumu Parlaments iesaistās neauglīgā diskusijā un iznieko mūsu visu paveikto labo darbu. Parlaments ir pastāvīgā neizpratnē, kādēļ Eiropas pilsoņi nenovērtē tā veikumu. Izskatās, ka tas ir nolēmis risināt šo problēmu ar simbolu un himnu palīdzību.

Uzskatu, ka, ja daži deputāti mazāk uzmanības veltītu paklājiem un Ludvigam van Bēthovenam, bet vairāk Parlamenta reālā darba veikšanai, mums nevajadzētu lūgt balsotāju uzticību.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Eiropa vēlas rotāties ar valsts regālijām. Tā vēlas savu himnu, karogu, dienu, valūtu un devīzi. Savukārt mēs nevēlamies šo supervalsti, šo uzspiesto federālismu.

2005. gadā Francijas un Nīderlandes iedzīvotāji referendumos noraidīja piedāvāto Eiropas Konstitūciju, kura ietvēra arī šos simbolus. 2008. gada jūnijā Īrijas iedzīvotāji noraidīja Lisabonas līgumu, tādējādi atkal noraidot šīs supervalsts simbolus.

Ir absolūti skandalozi atkal mēģināt tos slepus iedibināt, piedāvājot veikt izmaiņas Eiropas Parlamenta Reglamentā.

Eiropas iedzīvotājiem ir viedoklis šajā jautājumā, un to vajag respektēt. Savukārt viņiem ir pienākums atcerēties. Pieaugot sabiedrības un tautsaimniecības globalizācijai, mēs vairāk kā jebkad nedrīkstam aizmirst, kas mēs esam, no kurienes nākam un kas ir mūsu vērtības un identitāte.

Eiropu nevarēs izveidot, noliedzot tās iedzīvotāju un valstu vēsturi un iestājoties pret valstisko realitāti.

Jean-Marie Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Viena no nedaudzajām atšķirībām starp Eiropas Konstitūciju un Lisabonas līgumu, kuru parakstīja 25 valstu vadītāji vai valdības, bija tieši šie Eiropas Savienības simboli – karogs, himna, devīze un Eiropas diena – un kurus 2007. gada 13. decembrī vienbalsīgi noraidīja. Bija svarīgi atstāt labu iespaidu un Eiropas pilsoņiem neradīt priekšstatu par federālas valsts struktūras iezīmēm.

Atkārtoti mēģinot ieviest šos simbolus, Eiropas Parlaments atkal pārkāpj likuma robežas un apzināti pārkāpj Eiropas līgumus.

Nav šaubu, ka Eiropas iestādes to ir mēģinājušas jau iepriekš. Skandaloza veids, kādā tās mēģina panākt atkārtotu referendumu Īrijā, ir idejas par demokrātiju kariķēta versija. Jebkas, kas ir pretrunā ar Eiropas integrāciju, ir jāaptur ar jebkuriem līdzekļiem, ieskaitot likumīgus līdzekļus.

Kā mēs varam uzticēties Eiropai, kura rupji neievēro principus, kam būtu mūs jāaizsargā, un kura sāk atgādināt bijušo Padomju Savienību, kur uzskatu un vārda brīvība gan bija iestrādāta Konstitūcijā, bet nekad netika pieļauta?

Dāmas un kungi, nav kopējas izpratnes ne par demokrātiju, ne par totalitārismu. Šodien tas ir pārāk acīmredzami.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Referents *Carlos Carnero González* apšaubā, ka karoga atzīšana būtu šķērslis Lisabonas līguma ratificēšanai. Tādējādi viņš apšaubā arī Nīderlandes premjerministra *Jan Peter Balkenende* viedokli. 2007. gada 23. maijā Strasbūrā *Jan Peter Balkenende* izteica viedokli, ka Eiropas Savienības simbolus nevajadzētu iekļaut konstitucionālajā līgumā.

Galvenais iemesls tam bija iespējamā Nīderlandes Valsts padomes prasība par jaunu referendumu Nīderlandē. Tagad *Carlos Carnero González* piedāvā Eiropas Savienības karogu, himnu un devīzi iekļaut Eiropas Parlamenta Reglamentā. Viņš argumentē, ka šie simboli politiski signalizēs Eiropas vērtības. Viņš uzskata, ka Eiropai pasaulē jāsimbolizē brīvība, attīstība un vienotība. Tomēr Eiropu tikpat lielā mērā raksturo nekontrolētas ambīcijas, kaitinoša iejaukšanās, bīstams spiediens uz ekonomisko brīvību un spēka militāra izrādīšana.

Būtu labāk, ja Eiropa savu identitāti iegūtu „uzklausot balsotājus”. Šī simbolu politika neko nemainīs. Zilais karogs jau ir uz visām banknotēm un automašīnu numuru zīmēm. Mēs rīkojamies tā, it kā Lisabonas līgums būtu dzīvotspējīgs, lai arī to noraidīja saskaņā ar paša noteikumiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Simbolu nozīmi nedrīkst nenovērtēt. Tie var deklarēt nemateriālās vērtības un veidot identitāti. Tomēr simboliem var būt arī negatīvas blakus nozīmes, piemēram, cilvēka DNS

simbols ir kļuvis par ģenētisko manipulāciju simbolu. Ar vārdu „manipulatīvs” es raksturotu arī Eiropas Savienības pašreizējo pieeju.

2005. gada referendumos Francijas un Nīderlandes iedzīvotāji noraidīja Eiropas Savienības Konstitūciju, bet Eiropas Savienība stūrgalvīgi mēģina šo projektu piedāvāt atkārtoti, atsakoties no Eiropas simboliem un nodēvējot šo neveiksmi cietušo, gandrīz identisko projektu par Lisabonas līgumu. Ja Eiropas Savienība turpinās mēģinājumus atdzīvināt sākotnējo līgumu, ieviešot tikai vienas reālas izmaiņas – atsakoties no Eiropas Savienības simboliem – Eiropas Savienība zaudēs uzticību pilnībā. Tas ir kliezdošs mēģinājums maldināt mūsu pilsoņus, tādēļ es noraidu šo ziņojumu.

Cristiana Muscardini (UEN), rakstiski. – (IT) Es apsveicu referentu ar Savienības simbolu iedibināšanu Reglamentā pēc tam, kad tos pārsteidzošā kārtā izslēdza no līguma. Kā Eiropas Konventa pārstāve es vienmēr esmu uzskatījusi, ka Savienībai ir nepieciešama dvēsele, kuras kopīgās vērtības tuvinātu to Eiropas pilsoņiem.

Simbolu izslēgšana no līguma pilnībā nošķir Eiropas iestādes no tās pilsoņiem. Patiešām, kā pilsoņi var sevi identificēt ar Savienību, ja Savienība kļūst arvien neidentificējamāka, atsakoties no pamatsimboliem, kam vajadzētu simbolizēt Savienību gan dalībvalstīs, gan starptautiskajās attiecībās?

Ja ikviens atzīs Savienības simbolus, tas būs pirmais solis, lai īstenotu kopīgo vēlmi izveidot kopējās Eiropas mājas, kas Eiropas pilsoņiem sniegs atbildes ne tikai uz politiskiem jautājumiem, bet arī ļaus atgūt politikai to nozīmīgo vietu, ko tā pelna mūsu apziņā, kā arī „sabiedriskā labuma” pārvaldīšanai.

Tādēļ es vēlreiz apsveicu referentu cerībā, ka šo Eiropas Parlamenta iniciatīvu turpinās arī citas Eiropas iestādes, un pārliecībā, kas tas stiprinās parlamentāro iestādi, kurai piederam.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Kopš saviem pirmsākumiem Eiropas Kopienas un vēlāk Eiropas Savienība ir mēģinājušas izveidot simbolus, kurus sabiedrība varētu viegli atpazīt. Konstitucionālā līguma ratifikācijas process neizdevās dēļ neveiksmīgajiem referendumu rezultātiem Francijā un Nīderlandē. Pēc dažu dalībvalstu izdarītā spiediena šie simboli netika pieņemti Lisabonas līgumā, kas radās kompromisa rezultātā un nomainīja Konstitucionālā līguma tekstu.

Sabiedrība ir pieradusi, ka katrai organizācijai ir savs logotips. Karogi, emblēmas, himnas, devīzes, krāsas un citi simbolu veidi emocionāli attēlo organizācijas pārstāvētās vērtības.

Šāda pieredze mūsu valstīs, reģionos, konfesijās, partijās, pilsoniskajās organizācijās u.c. neatšķiras un ir tāda pati arī ES līmenī. Mani arvien apbur karogs ar divpadsmit zelta zvaigžņu apli uz tumši zila fona. Kad ierodos Slovēnijā un redzu karogu plīvojam pie ēkām, es jūtos laimīga, jo Slovēnija pieder pie Eiropas Kopienas. Būtu grūti atrast citu pazīstamu mūzikas un dzejas sacerējumu, kas vēl labāk spētu simbolizēt Eiropas vienotības ideju, kā Eiropas Savienības himna no Ludviga van Bēthovena Devītās simfonijas.

Lai gan vienoto valūtu vēl nelieto visās dalībvalstīs, īpaši trešās valstis sāk saistīt Eiropas Savienību ar eiro glūzi tāpat kā ASV ar dolāru. Uzskatu, ka devīze „Vienoti dažādībā” ir nevainojama ES būtības definīcija. Es piekřitu Eiropas Savienības simbolu lietojumam, tādēļ balsoju par *Carnero González* ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es vēlos pievienot protokolam savu balsojumu par *Carnero González* ziņojumu par jauna panta iekļaušanu, kas attiecas uz Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem.

Labi zināms, ka simboli rada lielāku iespaidu nekā jebkura devīze vai vārdi. Tiem ir būtiska nozīme jebkurā saziņas procesā, jo īpaši saistībā ar identifikācijas procesu sociālā grupā vai organizācijā. Karogi, attēli un himnas ir nepieciešami, lai sabiedrība varētu atpazīt organizāciju kā tādu.

Tādēļ es atzīstu mūsu kolēģu iniciatīvu palīdzēt iedzīvotājiem vairāk iesaistīties un būt saskarē ar Eiropas Savienību, tādējādi veicinot tās likumību.

Daniel Stroj (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Attiecībā uz ziņojumu par Eiropas Savienības izmantotajiem simboliem, es varu vien sacīt, ka šis ir vēl viens piemērs tam, kā Eiropas Savienībā tiek apietas demokrātiskos procesus. Pirms kāda ES simboli cieta neveiksmi, kad tika noraidīts tā sauktais priekšlikums par Eiropas konstitūciju. Ar Lisabonas līgumu Konstitūcija jeb vismaz tās galvenais konteksts faktiski tiku „atdzīvināts”, un tagad Eiropas Parlaments cenšas atdzīvināt ES simbolus. Man jājautā – kā Eiropas institūcijas rīkosies tad, ja šie simboli tiks izmantoti ļaunprātīgi? Nesen, piemēram, visa pasaule redzēja attēlus ar Gruzijas prezidentu, kura birojā, uzsākot nesaskaņas ar Krieviju, blakus Gruzijas karogam atradās arī ES karogs. Tas, protams, ir nepieņemami.

Konrad Szymański (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret to, ka Eiropas Parlaments juridiski atzīst ES simbolus, šādu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, juridiskās atzīšanas priekšstats rada izaicinājumu Eiropas Padomes lēmumiem. Nesen visas dalībvalstis nolēma svītrot Eiropas Savienības simbolus no Reformu līguma, ar kuru aizstāja Konstitucionālā līguma projektu.

Otrkārt, Parlaments ar savu lēmumu mēģina simbolus ieviest negodīgā ceļā, pretēji dalībvalstu vēlmēm. Ķeroties pie tādiem juridiskiem gājieniem, Parlaments izrāda nevis savu spēku, bet gan vājumu.

Treškārt, šādi pasākumi izraisa pamatotu neuzticību Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotājos, kuri nevēlas, lai to valsts nacionālos simbolus piešķirtu tādai starptautiskai organizācijai kā Eiropas Savienība.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Šis ierosinātais aicinājums Eiropas Parlamentam vairāk līdzdarboties ES simbolu atbalstīšanā un plašākā izmantošanā aizkaitina Eiropas tautas. Ar Parlamenta iniciatīvu tiek mēģināts „atdzīvot” Eiropas konstitūciju nevis tās uzlabotajā variantā – Lisabonas Līgumā, kuru nesen noraidīja Īrijas iedzīvotāji, bet gan tā sākotnējā veidā – Konstitucionālajā līgumā, kuru noraidīja arī Francijas un Nīderlandes iedzīvotāji.

Ieņemot šo nostāju, Eiropas Parlaments kārtējo reizi parāda sevi kā ES reakcionāro reformu galvenais atbalstītājs un radītājs. Tas demonstrē rupju nicinājumu pret Francijas, Nīderlandes un Īrijas iedzīvotāju pieņemto lēmumu, kā arī noslieci rīkoties tāpat ar citiem ES iedzīvotājiem, kurus nesaista Eiropas plutokrātiskā politika, institūcijas, vērtības, tēli un simboli, kas ir tik raksturīgi Eiropas Savienības neiecienītajai reputācijai.

ES iedzīvotājiem ir jāpastiprina cīņa, lai pilnībā noraidītu reakcionāro Eiropas Konstitūciju. Viņiem jācīnās, lai imperiālistiskajā ES grautu nabadzību, netaisnību, karu un apspiestību. Iedzīvotāji nojauš tās sabrukumu un tiecas izveidot varu, ieviešot jaunas institūcijas un simbolus, kas atbilst viņu pašu vajadzībām un vērtībām.

Ziņojums: Richard Seeber (A6-0362/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, piekrītam, ka patērētāju rīcībai ir liela nozīme, cenšoties panākt ūdens resursu ilgtspējīgu izmantošanu ES. Tomēr mēs uzskatām, ka informācijas un izglītošanas pasākumus vispirms vajadzētu rīkot vietējā un reģionālā līmenī, nevis pēc ES pieprasījuma.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par lielisko pašiniciatīvas ziņojumu, ko mans Austrijas kolēģis *Richard Seeber* sagatavoja, atbildot uz Eiropas Komisijas paziņojumu „Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā”.

Arī es nožēloju, ka Eiropas Komisijas centieniem trūkst starptautiska mēroga atbalsta, un piekrītu referenta ieteikumiem, ka ūdens trūkuma un sausuma problēmas īpašā rakstura dēļ nepieciešama saskaņota rīcība ES un dalībvalstu līmenī, kā arī reģionālās un vietējās varas līmenī. Ūdens trūkums ir skāris vismaz 11 % iedzīvotāju un 17 % teritorijas Eiropas Savienībā, bet jaunākie notikumi ir pierādījuši, ka ūdens trūkums Eiropā, iespējams, kļūs vēl lielāks.

Eiropas Savienībā ir steidzami nepieciešams ieviest ūdens resursu politiku, ar kuras palīdzību mēs Eiropas iedzīvotājiem, uzņēmumiem, valsts iestādēm, augu un dzīvnieku valstij u.c. varētu nodrošināt viņu vajadzībām atbilstošas kvalitātes ūdeni pietiekamā daudzumā.

Liam Aylward (UEN), rakstiski. – Ūdens trūkums ir problēma, kas skar Eiropas un vispasaules iedzīvotājus. Šis ziņojums liek apzināties, ka ES nelietderīgi iztērē 20 % ūdens nepietiekamas efektivitātes dēļ; sabiedrībai trūkst izpratnes par pasākumiem, kas aicina taupīt ūdens resursus, un 17 % ES reģionu cieš no izteikta ūdens trūkuma. Eiropas Savienībai ir jāsteno holistiska pieeja ar konkrētiem pasākumiem labākai ūdens resursu apsaimniekošanai un piegādei.

Ir skaidrs, ka ūdens resursus iespējams ievērojami ietaupīt (līdz pat 40 %), veicot uzlabojumus tehnoloģijā, mainot cilvēku izturēšanos un ražošanas sistēmu, kas aizvieto pašreizējo krīžu pārvaldības mehānismu. Ūdens resursu taupīšanas tehnoloģijas, kā arī rūpniecības un lauksaimniecības nozaru apūdeņošanas sistēmu apsaimniekošana palīdzētu samazināt pārmērīgu patēriņu par gandrīz 43 %, bet ar pasākumiem, lai uzlabotu efektīvu ūdens patēriņu, ūdens izniekošanu varētu samazināt līdz pat trešdaļai. No kopējiem ūdens resursiem lauksaimniecībā patlaban tiek izlietoti 64 %, enerģētikas jomā – 20 %, sabiedrība patērē 12 %, rūpniecība – 4 %. Turklāt sausumu arvien vairāk ietekmē klimata pārmaiņas, kas izraisa vidi postošos mežu ugunsgrēkus.

ES mērķis ir veicināt notekūdeņu otrreizēju pārstrādi un attīstīt ūdens atsāļošanu, uzlabot ūdens apsaimniekošanas politiku, kas balstīta uz principu „maksā piesārņotājs”, ieviest marķēšanas sistēmas, pētniecības un apsekošanas pasākumus, lai apturētu pārtuksnešanos, uzlabot augsekas sistēmu un sekmēt efektīvāku ūdens resursu izmantošanu sabiedrībā.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Pāris smalkas frāzes nenoslēpj izteikto priekšlikumu nepopularitāti šajā ziņojumā, kura pamatā ir reakcionārā ideja – pieprasījums pēc ūdens apsaimniekošanas. Ziņojuma noslēgumā izteikta virkne pasākumu, kas pamatā saistīti ar ūdens cenu palielināšanu un izdevumiem par tā piegādi. Ļaužu masai, kā arī maza un vidēja vēriena lauksaimniekiem tiek uzspiesti kārtējie apgrūtināšie nodokļi, jo ūdeni pilnībā pārvērš par peļņas avotu. Tātad mērķis ir palielināt monopola uzņēmumu grupu ienākumus.

Lēmums neizceļ atšķirību starp sausumu un ūdens trūkumu, kas ir divas dažādas parādības, uz kurām atšķirīgi jāreaģē. Nekur nav pieminēts arī princips par izmantojamo ūdens krājumu proporcijas saglabāšanu un palielināšanu attiecībā pret pieejamā ūdens krājumiem un nokrišņu daudzuma koeficientu.

Ziņojumā noniecināta mežu pozitīvā loma, kas ir efektīvs faktors, lai mazinātu tādu dabas parādību kā sausums un cīnītos pret ūdens trūkumu. Tādējādi ziņojumā ne vien trūkst priekšlikuma par apmežošanas pasākumiem, bet tiek uzsvērts, ka „mežu platību paplašināšana” jāusāk tikai „kur tas ir būtiski nepieciešams”.

Ziņojumā par zemu novērtēts plūdu risks un nepieciešamība veikt pasākumus aizsardzībai pret plūdiem. Gluži pretēji – tas uzsver, ka „jāizvairās radīt aizsprostojumus upju dabiskajam plūdam”, un jāizturas iecietīgi pret panikas celšanu par problēmām, kuras izraisa upju virziena maiņa.

Strādnieki cīnās par piemērotu tīra, droša ūdens piegādi. Viņi pretojas, ka par ienākuma avotu tiek pārvērsts tas, kas vēl aizvien ir sabiedrības labums, bet kļuvis par peļņu tīkojošo monopola uzņēmumu upuri.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs nepiekrītam idejas pamatloģikai, ka ūdens apsaimniekošana ir jāpakļauj tirgus principiem un ka cena (tarifi) kā tāda ir jānosaka par galveno patēriņa kontroles līdzekli. Ziņojumā minēta nepieciešamība pēc ienākuma no ieguldījumiem, it kā tas būtu pilnīgs vai daļējs risinājums sausuma izraisītajai problēmai. Tā gluži vienkārši nav taisnība.

Nepārprotami, ūdens resursu zaudējums, upju baseinu plānošana, notekūdens atkārtota izmantošana, sadarbība ar valstīm un pakāpeniska observatorijas izveidošana ir bažas vai priekšlikumi, kas neapšaubāmi izteikti ar labu nodomu. Tomēr tie nav saskatāmi Ūdens pamatdirektīvā ietvertajā shēmā, kurā aicināts ekonomisko un finanšu principu piemērot ūdens apsaimniekošanai, nenodrošinot galvenos noteikumus – tiesību saglabāšanu uz ūdeni un tā demokrātisku apsaimniekošanu.

Ir jāņem vērā izteiktās bažas, kaut arī tās apšaubā ES politiku. Ziņojumā konstatēta saistība starp mežsaimniecības un lauksaimniecības politikām, neierobežotu pilsētu attīstību un pārtuksnešanos. Taču tādās valstīs kā, piemēram, Portugāle KLP nekādā gadījumā netiek uzskatīta par galveno pārtuksnešanās iemeslu.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es kā Skotijas pārstāvis uzskatu, ka daudzas no *Richard Seeber* ziņojumā aplūkotajām problēmām manos vēlētajos izraisa ierobežotu interesi. Tomēr augstas kvalitātes ūdens resursu nodrošināšana ir ļoti būtiska visām ES ģeogrāfiskajām zonām, un tādi jautājumi kā ūdens zaudējumi tā neefektīvas izmantošanas dēļ un ūdens trūkums skar mūs visus. Skotiju ar ūdeni apgādā valsts uzņēmums, kas atbildīgs Skotijas parlamenta priekšā, un Skotijas valdība cer, ka uzņēmums *Scottish Water* kļūs par labu piemēru tam, kā nodrošināt ūdens apgādes pakalpojumus. Es pilnībā atbalstu šo redzējumu un iesaku arī Parlamentam.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), rakstiski. – (IT) Ūdens trūkuma un sausuma problēmas, kas ir tieši saistītas, it īpaši ietekmē lielu Eiropas dienvidu daļu, radot postošas sekas apkārtējai videi un vietējiem iedzīvotājiem.

Reģions, no kura es esmu, Sicīlija, katru gadu cieš no ūdens trūkuma, kā rezultātā lauksaimniecībai tiek radīts liels kaitējums. Tā ir satraucoša problēma, kuru daļēji iespējams atrisināt, sākot enerģiski darboties vismaz divās frontēs. Pirmā skar infrastruktūru: Sicīlijas salā liela daļa ūdens – aprēķini liecina, ka gandrīz 30 % – tiek zaudēti nepietiekamas ūdensvadu tehniskās apkopes dēļ. Otrā skar profilaksi: es pilnībā piekritu referentam, kurš konstatē, ka apmācība un izglītošana, rīkojot informācijas kampaņas, sākot ar skolām, ir sevišķi svarīgas, lai radītu izmaiņas uzvedībā un izveidotu ūdens taupīšanas un tā efektīvas izmantošanas kultūru.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es atturējos no balsošanas par *Richard Seeber* ziņojumu. Tas ir pārāk izplūdis, un daži ieteikumi atkārtojas. Lielākā problēma ir tā, ka viss ziņojums pamatots uz veciem ūdens apgādes piemēriem un tikai vienā gadījumā, 48. punktā, tiek minēts jauns piemērs – nepieciešamība sekmēt lietus ūdeņu savākšanu.

Citi ieteikumi un priekšlikumi ir pārāk jucekli, un to praktiskā piemērošana kā tāda nebūs veiksmīga. Ziņojumā nav ievērota saskaņota pieeja, tas koncentrēts uz ūdensvadu ūdens taupīšanu. Tas ir ļoti strukturēts un tādēļ nedod iespēju viennozīmīgai traktēšanai.

Beigu beigās tas būs ES ūdens pamatdirektīvas sižeta atkārtojums. Šīs direktīvas mērķis bija veicināt ūdensteču saskaņotu pārvaldību ūdens sateces laukumos. Tā nokļuva tikai līdz specifiskām politikām. Apliecinājums tam ir pagājušajā gadā pieņemtā jaunā direktīva – Direktīva par plūdiem. Par „saskaņotu” sauc to, kas aplūkojams kā kopums, nevis pa druskai. Diemžēl mērķi netika saskaņoti, un ūdens pārvaldībā strādājošie ūdens pamatdirektīvu izmanto kā noplēšamo kalendāru. Vienā brīdī viņi risina plūdu jautājumu, bet nākamajā – sausuma.

Līdzīga situācija Slovēnijā bija sociālisma periodā, it īpaši Slovēnijas austrumu zemienē. Vispirms mēs centāmies atrisināt kanalizācijas, bet pēc tam, otrajā posmā, apūdeņošanas jautājumu. Mūsdienās Slovēnijas austrumu zemiene ir kā karsts šķīvis, dzenot mākoņus uz vēsajiem Karpatiem, kur rodas milzīgi plūdi.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Richard Seeber* ziņojumu, kurā uzrunāta ūdens trūkuma un sausuma nopietnā problēma Eiropas Savienībā.

Ūdens ir ierobežots resurss. Mūsu ekosistēmas aizsardzības atslēga ir ūdens resursi, dzeramais ūdens un peldūdeņi. Tieši tādēļ vienota rīcība Eiropas līmenī nodrošinās šī vērtīgā resursa vislabāko apsaimniekošanu.

Turklāt es vēlos apsveikt *Richard Seeber* ar paveikto darbu. Viņš ir pievērsis uzmanību galvenajām problēmām, ar kurām konfrontēt ES: ekstsivam ūdens patēriņam un tā rezultātā izraisītajai ūdens izšķērdēšana, zināšanu un izpratnes nepietiekamībai par problēmu, kā arī kopīgu Eiropas mērķu trūkumam.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Ūdens trūkuma un sausuma problēma patlaban ir kritiska, tāpat kā ar tiem saistītā globālā sasīšana. Pēdējos gadu desmitos dramatiski palielināties ārkārtēju sausuma un ūdens trūkuma gadījumu daudzums. Tas galvenokārt ir radies dēļ neefektīvas ūdens apsaimniekošanas un pārāk liela ūdens daudzuma izmantošanas lauksaimniecības vajadzībām.

Eiropas Savienība saskaras ar nopietniem draudiem, kas izveidojušies klimata pārmaiņu un cilvēku darbības rezultātā. Vairāk kā trešdaļa Eiropas iedzīvotāju jau tagad dzīvo apgabalos, kurus skāris ūdens trūkums. Mums jāsaprot, ka nākotnē no ūdens trūkuma cietīs vēl vairāk cilvēku, ja vien tūlīt neuzsāksim atbilstoši rīkoties, lai nodrošinātu saprātīgāku un ilgtspējīgu ūdens izmantošanu. Turklāt prognozētais iedzīvotāju kopskaita pieaugums līdz 2050. gadam no sešiem līdz deviņiem miljardiem radīs vēl lielāku pieprasījumu pēc ūdens.

Daži eksperti ūdeni sāk salīdzināt ar naftu. Lēta un salīdzinoši viegli pieejama ūdens laikmets ir beidzies. Lai cīnītos pret ūdens trūkumu lauksaimniecības nozarē, ir jāierīko ūdens saglabāšanas iekārtas un uzlabotas apūdeņošanas sistēmas. Piedevām ir jāattīsta atbildīga ūdens taupīšanas kultūra, izmantojot aktīvu izpratnes veidošanas politiku.

Ikvienam no mums vajadzētu sākt taupīt ūdeni un lietot to uzmanīgi. Tāpat ir būtiski ieviest tehnoloģiju, ar kuras palīdzību novērst ūdens izšķērdēšanu, un veicināt sabiedrības izpratni par šo problēmu. Ir nepieciešama arī saskaņotāka pieeja problēmām, kas saistītas ar ūdeni un sausumu.

Arktikas pārvaldība globālajā pasaulē (RC-B6-0523/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Arktikas pārvaldību globālajā pasaulē, kuru iesniedza piecas politiskās grupas, tai skaitā arī PPE-DE. Gaisa temperatūra Arktikas reģionā 20. gadsimtā ir paaugstinājusies par apmēram 5°C, tādējādi paaugstinoties desmit reizes ātrāk nekā reģistrētā vidējā virsmas temperatūra pasaulē. Bet nākamajos simts gados Arktikas reģionā tiek prognozēta turpmāka temperatūras paaugstināšanās par apmēram 4–7°C.

Es pilnībā atbalstu nostādni, ka diagnožu laiks ir pagājis un jāsāk rīkoties. Turklāt trīs no dalībvalstīm ir Arktikas reģiona valstis, bet divas ES kaimiņvalstis, ar kurām Eiropas Savienībai ir ciešas attiecības un kuras piedalās iekšējā tirgū saskaņā ar Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līgumu, ir arktiskās zonas valstis, tādējādi Eiropas Savienība un tās asociētās valstis veido vairāk nekā pusi no Arktikas padomes locekļiem.

Šim reģionam ir vadošā loma līdzsvara saglabāšanā uz mūsu planētas, un es sveicu rezolūcijas izveidotāju sbrīdi, kad svinam Starptautisko polāro gadu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par Eiropas Sociālistu partijas ieteikto grozījumu Nr. 6, kas aicina padarīt Arktikas reģionu par demilitarizētu un no kodolieročiem brīvu zonu. Man zināms, ka Apvienotās Karalistes zemūdenes šajos ūdeņos veic operācijas, bet tas nav iemesls, lai neatbalstītu priekšlikumu par tāda starptautiska nolīguma izstrādi, kas nākotnē apturētu kodolieroču ieviešanu un militāro aktivitāšu beigšanu šajā zonā. Esmu vīlies, ka to neīstenoja, taču atbalstu norādi uz ANO Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS) un nepieciešamību, lai jaunais ASV Senāts to ratificē.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs negatīvi uztveram to ierosināto grozījumu noraidīšanu rezolūcijai, kuri uzsvēra „riskus, kas saistīti ar iespējamu Arktikas reģiona izmantošanu stratēģiskiem vai militāriem mērķiem, un nepieciešamību padarīt Ziemeļu Ledus okeānu par demilitarizētu un no kodolieročiem brīvu zonu,” un kuri norādīja, ka mēs joprojām esam īpaši noraizējušies „par vēl aizvien notiekošo sāncensību par Arktikas reģiona resursiem, kuru rezultātā var rasties draudi (...) starptautiskai drošībai kā tādai”.

Tādējādi rezolūcijā, neraugoties uz dažiem punktiem, kurus uzskatām par pozitīviem, tiek pieļauts, ka cilvēce šajā kontinentā turpinās meklēt dabas resursus, īpaši izteikumā par „Tālo Ziemeļu iekļaušanu ES Ziemeļu dimensijas politikā” un kad „pauž pārliecību, ka jāturpina veicināt izpratni par Arktikas reģiona nozīmi pasaules mērogā, izveidojot atsevišķu ES politiku Arktikas reģionā”.

Tajā izteikts arī aicinājums Komisijai „savā darba kārtībā iekļaut enerģētikas un drošības politiku Arktikas reģionā” un „aktīvi darboties Arktikas reģionā, vismaz kā pirmo soli pieņemot novērotāja statusu Arktikas padomē”.

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen un Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – Mūs nomāc tās pašas bažas, kas izteiktas rezolūcijā – klimata pārmaiņu ietekme uz Arktikas reģiona iedzīvotāju dzīvi un dabisko vidi, un mēs apzināmies, ka Arktikas reģions ietekmē pasaules klimatu un līdz ar to Arktikas reģions ir mūsu kopējā problēma.

Tomēr mēs nevaram atbalstīt rezolūciju, jo tās galvenais mērķis vispirms ir pielāgots ES interesēm. Mēs uzskatām, ka ir nelikumīgi stingri noteikt politiku, kas neatbilst arktiskās zonas iedzīvotāju interesēm. Mēs uzskatām, ka visu ar arktisko zonu saistīto sarunu un iniciatīvu sākumpunktam ir jābūt cieņai pret Arktikas reģiona valstu suverēno teritoriju un arktiskās zonas iedzīvotāju kā vienlīdzīgu līdzdalībnieku iesaistīšana.

Nobeigumā, balsošanas laikā vairākums deputātu noraidīja grozījumu, kurā uzsvērtā nepieciešamība padarīt Arktikas reģionu par demilitarizētu un no kodolieročiem brīvu zonu, tādējādi signalizējot Arktikas reģiona politikai, ka ar šo rezolūciju pieprasīta arktiskās zonas militarizācija un kodolieroču izvietošana tajā. To mēs nekādā ziņā nevaram atbalstīt.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Arktikas pārvaldību mūsu globālajā pasaulē.

Uzskatu, ka nepieciešams aptvert Arktikas reģiona iespējas globālā kontekstā. Šī iemesla dēļ ES vajadzīga specifiska politika reģionam, kas pielāgota vietējo iedzīvotāju interesēm un apkārtējai videi. Es atbalstu mūsu kolēģu iniciatīvu, kurā īpaša nozīme pievērsta tematam par apkārtējo vidi – ir jāizveido pārrobežu politiska vai juridiska struktūra, kas varētu uzņemties starpniecību gadījumos, ja rodas politiskas domstarpības par dabas resursiem.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – Mūs nomāc tās pašas bažas, kas izteiktas rezolūcijā – klimata pārmaiņu ietekme uz Arktikas reģiona iedzīvotāju dzīvi un dabisko vidi, un mēs apzināmies, ka Arktikas reģions ietekmē pasaules klimatu un līdz ar to Arktikas reģions ir mūsu kopējā problēma.

Tomēr mēs nevaram atbalstīt rezolūciju, jo tās galvenais mērķis vispirms ir pielāgots ES interesēm. Mēs uzskatām, ka ir nelikumīgi stingri noteikt politiku, kas neatbilst arktiskās zonas iedzīvotāju interesēm. Mēs uzskatām, ka visu ar arktisko zonu saistīto sarunu un iniciatīvu sākumpunktam ir jābūt cieņai pret Arktikas reģiona valstu suverēno teritoriju un arktiskās zonas iedzīvotāju kā vienlīdzīgu līdzdalībnieku iesaistīšana.

Nobeigumā, balsošanas laikā vairākums deputātu noraidīja grozījumu, kurā uzsvērtā nepieciešamība padarīt Arktikas reģionu par demilitarizētu un no kodolieročiem brīvu zonu, tādējādi signalizējot Arktikas reģiona politikai, ka ar šo rezolūciju pieprasīta arktiskās zonas militarizācija un kodolieroču izvietošana tajā. To mēs nekādā ziņā nevaram atbalstīt.

Ziņojums: Alejandro Cercas (A6-0357/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par mana Spānijas kolēģa *Alejandro Cercas* (PSE, ES) pašiniciatīvas ziņojumu par sociālo tiesību aktu īstenošanu autotransporta jomā. Es piekrītu tam, ka diemžēl Regulas (EEK) Nr. 3820/85, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, piemērošanā un īstenošanā joprojām vērojama liela dažādība.

Mums ir jāmudina dalībvalstis palielināt centienus, lai garantētu, ka uzlabotie sociālie noteikumi tiek īstenoti efektīvi un vienveidīgi, un transponēt Direktīvu 2002/15/EC par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkopes locekļi, lai nodrošinātu iedzīvotāju satiksmes drošību, kā arī autovadītāju veselību un drošību un ieviestu nepārprotamus nosacījumus godīgai konkurencei.

Eiropas Komisijai ir jāizrāda visstingrākā nostāja, ja dalībvalstis pārkāpj Eiropas tiesību aktu transporta jomā sociālos aspektus, noteikumu neievērošanas gadījumā jānodrošina piespiedu pasākumi un jārikojas preventīvi, nepieciešamības gadījumā piemērojot tiesu praksi, lai nodrošinātu stingru Eiropas Kopienas tiesību aktu ievērošanu. Tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu godīgu un neizkropļotu konkurenci.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu tādēļ, ka dalībvalstīm steidzami jātransponē sociālie tiesību akti un ir jānodrošina to likumīga īstenošana. Transportlīdzekļu vadītāju, kas veic preču pārvadājumus, veselība un labklājība un citu ceļu satiksmes dalībnieku drošība ir atkarīga no skaidriem noteikumiem attiecībā uz jautājumiem par darba laiku, transportlīdzekļu vadīšanas un atpūtas periodu, kā arī no efektīvas satiksmes inspekcijas un sodiem par neatbilstību.

Tādēļ ir nepieciešams, lai dalībvalstis paātrinātu Direktīvas 2002/15/EC transponēšanu un Eiropas Parlaments atbalstītu, ka likumdošana par darba laika samazināšanu tiek piemērota nozarei kopumā un visiem ceļu satiksmes līdzekļu vadītājiem neatkarīgi no viņu nodarbinātības statusa. Es neredzu iemeslu, kādēļ pašnodarbinātus autovadītājus vajadzētu atbrīvot no pasākumiem, kas sekmē satiksmes drošību.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs ar lielu svārstīšanos nolēmām balsot par šo ziņojumu. Tomēr autotransporta nozare ir pārrobežu jautājums, un nosacījumi par pašnodarbinātajiem autovadītājiem ir daļa no šī jautājuma.

Mēs neatbalstām dažas ziņojuma iedaļas, piemēram, jautājumu par drošām un apsargātām atpūtas vietām profesionāliem autovadītājiem, jo domājam, ka šis jautājums attiecas uz dalībvalstīm. Turklāt mēs uzskatām, ka jautājumi par darba laiku vispār attiecas uz dalībvalstīm.

Ian Hudgton (Verts/ALE), rakstiski. – ES sociālās jomas tiesību aktiem saistībā ar autotransportu ir svarīga nozīme. Autotransportam ir būtiska loma visā Eiropas Savienībā. Taču ir arī svarīgi, ka sociālos tiesību aktus piemēro tā, lai tiktu aizsargāti gan autovadītāji, gan sabiedrība kopumā. Pašreizējos tiesību aktos ir neatbilstības, un pastāv nepilnības šo tiesību aktu transponēšanā dalībvalstīs. Tādēļ es balsoju par *Alejandro Cercas* ziņojumu.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Autotransports ir viena no tām ekonomikas nozarēm, kam ir ļoti svarīga nozīme Eiropas iekšējā tirgū. Sevišķi nozīmīga šī joma ir nodarbinātības aspektā, jo ES transporta nozarē strādā vairāk nekā 3 miljoni cilvēku. Lai gan Eiropas Savienībā netrūkst tiesību aktu, kuru mērķis ir garantēt satiksmes drošību Eiropas iedzīvotājiem un nodrošināt pasažieru un kravas pārvadājumu autovadītāju veselību un drošību, dalībvalstīs pieaug pārkāpumu skaits attiecībā uz atpūtas laikposmu un pārtraukumu noteikumiem.

Divi galvenie šīs situācijas iemesli ir autotransporta tiesību aktu netransponēšana vai nepilnīga transponēšana dalībvalstu tiesību aktos. Tās veselības un drošības prasības, ko attiecina uz autovadītājiem, kuriem ir darba līgums, atšķiras no prasībām, kas jāievēro pašnodarbinātiem autovadītājiem. Pašreizējā situācija, kad darba laika noteikumus piemēro tikai personām ar darba līgumu, nevis pašnodarbinātām personām, draud izkropļot konkurenci transporta nozarē. Pašnodarbinātiem autovadītājiem nav jāievēro tik stingras prasības attiecībā uz veselību un drošību, tāpēc palielinās fiktīvu pašnodarbināto autovadītāju skaits. Šāda situācija ne tikai veicina negodīgu konkurenci, bet apdraud arī autovadītāju un citu ceļu satiksmes dalībnieku veselību un drošību. Eiropas Komisija cenšas panākt, lai uz pašnodarbinātiem autovadītājiem attiecinātu tādus pašus noteikumus, kādi paredzēti attiecīgajos tiesību aktos.

Šie pasākumi ļautu mums panākt daudz augstāku satiksmes drošības līmeni un nodrošināt gan pienācīgus veselības un drošības nosacījumus autovadītājiem, gan godīgu konkurenci autotransporta jomā.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Šis priekšlikums ir mēģinājums nopietni pievērsties agrākajiem lēmumiem, uzlabojot kontroli un informētību, nodrošinot drošas stāvvietas pie autoceļiem un no 2009. gada 23. marta atceļot izņēmumus pašnodarbinātām personām. Autotransporta jomas sociālo tiesību aktu īstenošana un transponēšana valstu tiesību aktos ir bezcerīgi atpalikusi.

Kamēr atklāti netiek nosauktas tās četras dalībvalstis, kuru darbība šajā ziņā nav pietiekama, šīs dalībvalstis tiek pasargātas. Tās neregulē darba laiku un transportlīdzekļa vadīšanas laiku, kā arī atpūtas laikposmus, un tas kaitē satiksmes drošībai un profesionālo autovadītāju labklājībai. Mana partija, SP, uzskata, ka šajā jomā ir jāsāk rīkoties, lai gan agrākos balsojumos ir noraidīti arī labāki priekšlikumi. Mēs to darām tāpēc, jo uzskatām, ka atbilstība sociālajiem tiesību aktiem ir svarīga un šī direktīva ir jāattiecina arī uz pašnodarbinātajiem autovadītājiem. Tādējādi tiks pārtraukta to darba devēju ļaunprātīgā rīcība, kuri savus darbiniekus spiež kļūt par pašnodarbinātajiem, nevis ir ieinteresēti nodarbināt viņus uz darba līguma pamata.

Būdami nepatiesi klasificēti kā pašnodarbinātie, viņi iegūst sliktākus darba apstākļus un ir spiesti uzņemties neadekvātu komercdarbības risku. Konkurence šajā jomā ir sīva. Runas par noteikumu ieviešanu ir jāpārvērš darbos. Tikai tādā gadījumā autovadītāji spēs nopelnīt pietiekami, lai nodrošinātu sev iztiku.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es vēlos, lai tiktu protokolēts mans balsojums par labu *Cercas* kunga ziņojumam par sociālo tiesību aktu īstenošanu autotransporta jomā.

Tik svarīgā jautājumā Eiropas Parlaments nedrīkst klusēt. Tikai šādā veidā mēs varam palielināt gan satiksmes drošību, gan autovadītāju un pasažieru drošību un turklāt panākt godīgu konkurenci kopīgajā Eiropas telpā.

Ļoti atzinīgi es vērtēju arī mūsu kolēģa iniciatīvu, jo skaidri noteikumi un uzraudzības procedūras ir ārkārtīgi svarīgas, lai varētu pareizi organizēt nozarē strādājošo personu darba laiku.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Tiesiskais regulējums, kam pievērsies *Alejandro Cercas*, ir pretrunīgs. Manuprāt, ikviens piekritīs, ka gan kravas automašīnu vadītāju, gan visas sabiedrības interesēs ir, lai smagos transportlīdzekļus nevadītu cilvēki, kas cieš no ilgstošas neizgulēšanās. Ir skaidrs, ka šajā jomā ir vajadzīgi noteikumi. Tomēr mums jāsaprot, ka smago automašīnu vadītāju streiks, kas 2007. gada novembrī notika uz Ēresuna (*Oresund*) tilta, neizcēlās bez iemesla. Darba laika noteikumus, ko ES ir ieviesusi vairākās šīs profesijas nozarēs, bieži ir kritizējuši gan darba devēji, gan darba ņēmēji. Tāpēc pareizāk būtu nevis aicināt pastiprināt tiesiskā regulējuma īstenošanu, bet gan lūgt Komisiju veikt ietekmes novērtējumu, izpētīt šī regulējuma iedarbību un to, kā tas ir ticis uzņemts. Šāda veida tiesību aktiem ir jābūt pietiekami elastīgiem, lai tie būtu efektīvi gan Rumānijā, gan, piemēram, Dānijā. Tāpēc es atturējos balsojumā.

Ziņojums: Ieke van den Burg un Daniel Dćianu (A6-0359/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Nīderlandes kolēģes *Ieke van den Burg* un Rumānijas kolēģa *Daniel Dćianu* patstāvīgo ziņojumu ar ieteikumiem Komisijai par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar finanšu uzraudzības struktūru nākotnē.

Es atbalstu oficiālu pieprasījumu Komisijai iesniegt likumdošanas priekšlikumus ES finanšu pakalpojumu tiesiskā regulējuma uzlabošanai, — ne tikai finanšu krīzes dēļ, bet arī tāpēc, ka bez Eiropas regulējuma politikas mēs neizveidosim Eiropas iekšējo tirgu. Žēl, ka ziņojumā Komisija nav aicināta piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 105. panta 6. punktu, kas tai ļauj ierosināt Padomei noteikt Eiropas Centrālajai bankai konkrētus uzdevumus saistībā ar politiku, kura attiecas uz kredītiestāžu konsultatīvo uzraudzību.

Es stingri atbalstu regulējumu, kas nostiprinās un precizēs *Lamfalussy* 3. līmeņa komiteju statusu un atbildību (EVRK attiecībā uz vērtspapīriem, EAFPUK attiecībā uz apdrošināšanu un pensijām un EBUK attiecībā uz bankām), piešķirot tām tādu juridisko statusu, kas atbilst to pienākumiem.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Deputāti no Portugāles Sociāldemokrātu (PSD) partijas atbalsta šo ziņojumu, kas starptautiskās finanšu krīzes situācijā ir īpaši lietderīgs. Ir jāgarantē finanšu stabilitāte, un ilgtermiņā mums ir jāizstrādā pasākumi sistēmisku draudu novēršanai.

Globālām problēmām vajadzīgi saskaņoti globāla mēroga risinājumi. Lai nodrošinātu un atjaunotu uzticību tirgos, ārkārtīgi svarīga ir starptautiskā sadarbība.

Eiropas Savienība nav izņēmums, un pašreizējo problēmu risināšanai nepietiek ar atsevišķām iniciatīvām katrā dalībvalstī, bet ir jārikojas saskaņoti. Būtiski ir uzlabot ES dalībvalstu savstarpējo vienotību.

Pēc straujās īstermiņa iejaukšanās mums steidzami ir jāveic institucionāla finanšu sistēmas reforma, lai stabilizētu ekonomiku, stimulētu ekonomisko izaugsmi un aktīvāk vai efektīvāk izmantotu finanšu jauninājumu sniegtās iespējas.

Izmantojot pieejamās tehnoloģijas, ir svarīgi panākt lielāku pārredzamību un labāku informētību finanšu jomā. Tikai tādā veidā cilvēkiem pieejamā kļūs laba prakse, piedāvājumi un finanšu pakalpojumi. Izmantojot jauninājumus un finanšu tirgus, jāveicina patērētāju aizsardzības uzlabošana.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šis Parlaments tic, ka finanšu tirgu būtība ir sniegt labumu, tic to elastīgumam un pašregulācijas spējai, un tieši tāpēc gan Eiropas, gan, iespējams, pasaules līmenī ir tik maz konkrētu noteikumu.

Taču pašreizējā krīze ir pierādījusi, ka patiesībā ir gluži pretēji. Mēs esam novesti bezdibēna malā, un to ir panākusi finanšu starpniecības pārtraukšana, Eiropas finanšu sektora globālā integrācija, kapitāla vispārējā brīvā aprīte, globalizētajai ekonomikai raksturīgā pārvēršana vērtspapīros un neprātīgās tirgus spēles, kas rada arvien sarežģītākus produktus un arvien vairāk zaudē saikni ar reālās ekonomikas darbībām. Tikai valstis spēj piedāvāt aizsardzību, un pašreizējā situācijā svarīgi ir tieši valstu lēmumi.

Šķietami brīvā starptautiskā konkurence ir sevi izsmēlusi, un šī sistēma ir jāmaina, turklāt jāsāk ar pašu Eiropas Savienību, kuras politika un ideoloģiskās noslieces ir daļēji vainojamas pašreizējā situācijā. Šodien tā ir izrādījusies absolūti nederīga, jo tikai valstis ir tās, kas veic gan darbību, gan pret darbību. Rit tā izrādīsies spējīga sagādāt nepatīkšanas, jo konkurences vārdā grib saglabāt iespēju piespiedu kārtā veikt nacionālos aizsardzības pasākumus.

Ir pēdējais laiks pielikt punktu šādi Eiropai.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Ņemot vērā ārkārtējo finansiālo situāciju, ar kādu saskaras ES un citi globālie finanšu tirgi, es balsoju par šo ziņojumu.

Ziņojums ir svarīgs, jo mums vajag efektīvu regulēšanas un uzraudzības sistēmu, lai uzlabotu finanšu pakalpojumu tirgus pārraudzību.

Īpaši atzinīgi es vērtēju mutisko grozījumu, kurā aicināts radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES iedzīvotāju aizsardzībā saistībā ar noguldījumu garantijām. Nav taisnīgi, ka vienas dalībvalsts iedzīvotājiem noguldījumu aizsardzībai tiek piedāvātas lielākas summas; dažādās dalībvalstīs šis līmenis ir atšķirīgs — no 20 000 eiro līdz pat neierobežotām garantijām Īrijā.

Es atbalstu arī viedokli, ka ES pasākumiem saistībā ar finanšu krīzi ir jābūt labāk saskaņotiem un ka visiem spēkiem jācenšas mazināt atšķirības starp dalībvalstu individuālajiem režīmiem.

Es gribētu arī aicināt Īrijas valdību sniegt pilnīgu informāciju par Banku garantiju shēmu; vēlos arī norādīt, ka tagad to attiecina arī uz ārzemju bankām, kuras ievēro ES konkurences noteikumus.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu ar ieteikumiem Komisijai par *Lamfalussy* procesa īstenošanas rezultātiem saistībā ar turpmāko uzraudzības struktūru.

Ņemot vērā nopietno krīzi, kas skārusi tirgus, ir absolūti nepieciešams izstrādāt jaunus finanšu pakalpojumu regulēšanas pasākumus Eiropas Savienībā. Ekonomiskā stabilitāte ir viens no galvenajiem ES mērķiem, tāpēc es pilnībā atbalstu šo iniciatīvu, kuras nolūks ir garantēt mūsu pilsoņiem mierīgu un stabilu nākotni.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir saskārusies ar uzticības krīzi, kuras iemesls ir Eiropas iestāžu rīcības virziena, pārredzamības, kā arī līderības trūkums un nespēks.

Rīcības virziena trūkums, jo nevienam pašlaik nav skaidru ideju, kā izkļūt no šīs krīzes.

Pārredzamības trūkums, jo finanšu tirgi izrādījušies nepārskatāmāki, nekā tika domāts.

Līderības trūkums, jo laikā, kad ASV ir spējusi pārliecināt par savu pragmatismu un spēju arī turpmāk kontrolēt situāciju, situācija Eiropā liecina par nekārtību un pat pretrunām.

Nespēks, jo katra dalībvalsts joprojām rīkojas, kā pati vēlas. Joprojām nav noteikts vienots noguldījumu garantiju apmērs.

Ja dalībvalstis, kurām ir vienotā valūta, nespēj ieviest praktiskus pārnacionālus atbalsta mehānismus, tad veidojas situācija, kas var būt postoša pašam eiro.

Šajā starptautiskajā ārkārtas situācijā ir vajadzīgi starptautiski ārkārtas risinājumi, un tie jārod nekavējoties.

Šo uzticības krīzi var pārvarēt tikai ar steidzamu un saskaņotu rīcību.

Eiropas Parlaments dara savu darbu. Ceru, ka Padome rīkosies atbilstīgi situācijai, kura galu galā ir ārkārtēja.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Iespējams, vēl nav pienācis laiks centrālas un vienotas Eiropas mēroga iestādes izveidei. Tomēr skaidri jūtama spiediena rāda, ka šādiem uzskatiem ir pamats, pat ja tie apsteidz savu laiku. Cerams, ka tagadējo finanšu krīžu laikā ES nevairīsies no visu pašreizējo uzraudzības trūkumu labošanas. Projektā „Maksātspēja II” ietvertā „kolēģiju pieeja” ir būtiskākais turpmākās virzības elements un vienlaikus sava veida kompromiss.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Bija šokējoši vērot, kā Apvienotās Karalistes Neatkarības partija (UKIP) un atsevišķi britu konservatīvie centās pretoties mutiskajam grozījumam, kurš aizsargātu noguldītājus šajā ekonomiskajā situācijā. Šāda rīcība bija apkaunojoša.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es atbalstu *van den Burg* kundzes un *Dčianu* kunga ziņojumu par *Lamfalussy* direktīvu īstenošanas rezultātiem un turpmāko uzraudzības struktūru.

Nav nekādu šaubu, ka pašreizējā finanšu krīze, ko izraisīja pārlietu riskantie ieguldījumi un citas Amerikas Savienoto Valstu banku darbības, liek steidzami reformēt finanšu tirgu regulējumu un uzraudzību. Tomēr bez Lisabonas līguma būs grūti panākt saskaņotu un iedarbīgu ES finanšu krīzes politiku. Līguma ratifikācija ir būtiska, lai nodrošinātu Eiropas iestāžu pienācīgu pārstāvību starptautiskajā finanšu struktūrā.

Tirgus integrācija ir pozitīva parādība, taču diemžēl atbilstīga finanšu uzraudzība netiek tai līdzī. Pēc manām domām, uzraudzība pēc iespējas ātrāk ir jāuzlabo, bet pirms tam ir vispusīgi jāpārskata Eiropas Savienības regulatīvā un uzraudzības sistēma.

Iedzīvotājiem, ieguldītājiem un uzraudzības iestādēm ir vajadzīgs pienācīgs pārskatāmības līmenis. Lai to panāktu, būtu vēlams izveidot padomdevēju grupu, kas izstrādātu uzraudzības ilgtermiņa redzējumu un sagatavotu ilgtermiņa reformas programmu vai rīcības plānu.

Es piekrītu viedoklim, ka Eiropas Savienībai jau tagad ir jāsāk izstrādāt vienotāku un efektīvāku juridisko kārtību, lai mazinātu krīžu risku nākotnē.

Ziņojums: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par mana cienījamā slovēņu kolēģa un drauga *Alojz Peterle* patstāvīgo ziņojumu saistībā ar Eiropas Komisijas Balto grāmatu „Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam”. Pēc Pasaules Veselības organizācijas (PVO) datiem, pastāvīgi pieaugošais hronisko slimību, insultu un sirds slimību gadījumu skaits arvien vairāk pārsniedz infekcijas slimību gadījumu skaitu. Tāpēc steidzami ir jāpieņem stingrāki profilakses pasākumi, ieviešot vispārēju praksi veikt novērtējumus par ietekmi uz veselību.

Zāļu viltošanas apkarošanai jākļūst par prioritāti. Žēl, ka Komisija nav padziļināti pētījusi problēmas, ar kādām saskaras veselības aizsardzības nozares profesionāļi, kuriem jābūt ikvienas veselības politikas centrālajam elementam. Es piekrītu referentam, ka nevienlīdzības mazināšanai veselības aprūpē jābūt prioritāram veselības nozares mērķim. Es atbalstu mūsdienīgu pieeju veselības veicināšanai un aizsardzībai, jo īpaši attiecībā uz vismazāk aizsargātajām iedzīvotāju grupām, piemēram, maziem bērniem, un es atbalstu integrētu sociālo un veselības politiku.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *A. Peterle* ziņojumu par veselības stratēģiju 2008.–2013. gadam, jo uzskatu, ka nodrošināt augsta līmeņa veselības aizsardzību cilvēkiem visa mūža garumā ir ES prioritāte.

Es gribētu atkārtot šajā ziņojumā paustos ieteikumus, it sevišķi manus ierosinājumus, kuros uzsvērts, cik svarīga Eiropas Savienībā ir profilakses plānu izstrāde un veselīga dzīvesveida veicināšana, kā arī kontroles programmu īstenošana, lai atvieglotu slimību agrīnu atklāšanu un tūlītēju ārstēšanu, tādējādi samazinot ar tām saistīto mirstību un saslimstību.

Vēlos uzsvērt arī vajadzību uzlabot veselības aprūpes un iedzīvotājiem sniegtās palīdzības kvalitāti, paturot prātā hronisko slimību arvien lielāko izplatību un Eiropas iedzīvotāju arvien straujāko novecošanos.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Es pilnībā atbalstu A. Peterle ziņojumu. Uzskatu to par labu turpinājumu Slovēnijas prezidentūras prioritātēm. Šo prioritāšu starpā veselības jautājumi ieņem nozīmīgu vietu, un tas ir pašsaprotami, jo veselība ir lieliskākā dāvana, kas cilvēkam viņa mūžā var būt piešķirta. Diemžēl Eiropā veselības jomā ir parādījušās dažas bīstamas tendences. Ir palielinājis gan vēža gadījumu skaits, gan saslimstība ar diabētu, sirds un asinsvadu slimībām un aptaukošanos. Turklāt mūs gaida jauni pārbaudījumi, kas saistīti ar iedzīvotāju novecošanos, klimata pārmaiņām, globalizāciju un pat terorisma sekām, proti, bioloģiskā terorisma draudiem.

Tomēr dalībvalstu veselības aprūpes sistēmās vērojama acīmredzama nevienlīdzība. Sevišķi tas attiecas uz piekļuvi veselības aprūpei un uz atsevišķu slimību profilaksi, atklāšanu un ārstēšanas efektivitāti. Rezultātā ievērojami atšķiras Eiropas iedzīvotāju mūža ilgums. Aplūkojot Eiropas veselības karti, mēs nonākam pie skumja secinājuma, ka zināmā mērā mūs joprojām šķir dzelzs priekšsargs. Dalījuma kritērijs šoreiz ir veselība.

Ja vēlamies labot situāciju, mums šajā jomā ir jāuzlabo sadarbības metodes. Mūsu darbībām jābūt arī efektīvākām, un ir jāizmanto viss tā sauktais Eiropas medicīniskais potenciāls. Es atbalstu referenta aicinājumu palielināt ieguldījumus veselības aprūpes sistēmā. Esmu pārliecināta, ka līdzekļi, kas ieguldīti veselības aprūpē, nav izdevumi parastā izpratnē. Šie līdzekļi ir neatsverams ieguldījums cilvēku kapitāla kvalitātē. ES iedzīvotāju veselība ir uzskatāma par vienu no galvenajiem sociālajiem un politiskajiem faktoriem, no kuriem būs atkarīga Eiropas Savienības nākotne.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par A. Peterle ziņojumu par ES veselības stratēģiju. Ziņojumā ir izteikts atzinums, ka veselības aprūpes nodrošināšana ir dalībvalstu ziņā, un es esmu pārliecināts, ka tā tam jābūt arī turpmāk. Gan Parlamentā, gan visā ES izskan viedokļi, ka veselības aprūpē visam jānotiek atbilstīgi brīvā tirgus svārstībām, taču es nekādā ziņā neatbalstu šādu nostāju. Tomēr Eiropas Savienībai ir būtiska loma informācijas apmaiņā un veselīga dzīvesveida popularizēšanā. Komisijai ir jāizstrādā konkrēti priekšlikumi par veselības veicināšanu visā Eiropā, vienlaikus garantējot katras dalībvalsts tiesības pieņemt patstāvīgus lēmumus attiecībā uz medicīniskās aprūpes organizēšanu.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Ikvienam ES iedzīvotājam ir tiesības saņemt veselības aprūpes pakalpojumus, un dalībvalstu iestāžu galvenais uzdevums ir nodrošināt visiem vienlīdzīgu iespēju saņemt kvalitatīvus medicīniskos pakalpojumus.

Es atbalstu šo dokumentu un esmu vienprātis, ka tajā aplūkotas visasākās veselības aprūpes problēmas. Nav šaubu, ka gan ES līmenī, gan dalībvalstīs vairāk uzmanības ir jāpievērš ilgtermiņa veselības aizsardzībai. Īpaši tas attiecas uz gados vecākiem cilvēkiem un cilvēkiem ar fizisko vai garīgo invaliditāti, kā arī uz veselības aprūpes pakalpojumiem mājās.

Ņemot vērā aprūpētāju trūkumu un to, cik svarīgi ir viņu sniegtie pakalpojumi, ir jāuzlabo viņu darba apstākļi un jānodrošina kvalitatīva aprūpētāju apmācība. Dalībvalstīm jāatsaucas Eiropas Parlamenta aicinājumam nodrošināt pacientiem iespēju saņemt dzīvības glābšanas zāles, pat ja tās ir dārgas, lai tādējādi garantētu vispārējās tiesības uz veselību.

ES veselības stratēģija dalībvalstīm būtu jāisteno nekavējoties. Tas veicinātu un atvieglotu pārrobežu veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu un veselības aprūpes profesionāļu un pacientu brīvu apriti, kā arī stiprinātu privāto un valsts struktūru sadarbību. Taču vissvarīgākais — ES veselības stratēģijas īstenošana ļautu cilvēkiem visā Eiropas Savienībā saņemt kvalitatīvu veselības aprūpi.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Veselības jomā ES dalībvalstīs joprojām ir būtiskas atšķirības. Pēc Eurostat datiem, piedzimstot paredzamais mūža ilgums ES valstīs sievietēm atšķiras par 9 gadiem, bet vīriešiem — par 13 gadiem, savukārt zīdaiņu mirstības rādītāji atšķiras seškārtīgi. Ņemot to vērā, es izsaku sirsnīgu atzinību par pūlēm, ko ieguldījis A. Peterle, kurš savā ziņojumā norāda uz nepieciešamību mazināt šo nevienlīdzību. Tā kā 40 % slimību ir saistītas ar neveselīgu dzīvesveidu un gandrīz trešdaļu vēža gadījumu var novērst ar agrīnu diagnosticēšanu, par īpaši vērtīgiem es uzskatu norādījumus par profilakses svarīgumu.

Jāpiekrīt, ka slimību profilaksei ir jāparedz vairāk veselības aprūpes budžeta līdzekļu, jo pašlaik šim nolūkam ir atvēlēti tikai 3 % no šā budžeta līdzekļiem. Aktīvāk informējot sabiedrību par profilakses un veselīga dzīvesveida nozīmi, mēs varam samazināt veselības aprūpes izmaksas, jo slimību profilakse ir lētāka nekā šo slimību vēlāka ārstēšana. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka valstīm ir jāveic veselības aprūpes uzlabošanas pasākumi, un šajā saistībā labs pamats ir Komisijas Baltā grāmata un Padomes 2007. gada decembra secinājumi.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Vācijā ik gadu 20–30 klīnikas ir spiestas beigt darbību, jo ārstus līdz maksātnespējai noved zaudējumu atlīdzināšanas prasības, kurās tos apsūdz par pārmērīgi dārgu zāļu izrakstīšanu, un veselus novadus valstī nopietni apdraud nepietiekama medicīniskā aprūpe. Tie ir tikai daži pēdējo gadu nesaprātīgās veselības politikas augļi. Arī citur Eiropā scenārijs nav daudzsoļošs. Problēma nav tikai, maigi izsakoties, nedrošais finansējums; ārstiem un aprūpes personālam arvien vairāk laika jāpavada, piekaltiem pie rakstāmgalda un cīnoties ar birokrātiju, nevis veicot savus tiešos veselības aprūpes pienākumus.

Mums ir radikāli jāmaina domāšana visā ES mērogā. Mums, piemēram, ir vajadzīga saprātīga stratēģija, kas ļautu nodrošināt gan vajadzīgo ārstu skaitu, gan paraugprakses piemērus. Taču mums ir vajadzīgas arī labākas iniciatīvas, lai risinātu tādas pamatproblēmas kā Eiropas pamatiedzīvotāju dzimstības līmeņa samazināšanās. Ir vajadzīgi arī veselīga dzīvesveida veicināšanas paraugi. Profilakse ir tikai sīks gabaliņš veselības aprūpes mozaikā. Tāpēc es atturējos no balsošanas.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Veselība ir viena no lietām, ko cilvēki dzīvē vērtē visaugstāk. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Komisijas veselības stratēģiju „Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam”. Es balsoju par Alojz Peterle ziņojumu, kura pamatā ir trīs galvenie jēdzieni: sadarbība, atšķirības un profilakse.

Saskaņā ar solidaritātes principu veselības aprūpe ir tikai dalībvalstu kompetencē, taču nav iemesla, kāpēc sadarbības aspektā veselības aprūpei nevarētu piešķirt Eiropas dimensiju. Savstarpēja paraugprakses un zinātnības apmaiņa dotu labumu visām dalībvalstīm. Ja kādā ES dalībvalstī ir iespējams veiksmīgi ārstēt vēzi, cilvēkiem no visām ES malām jābūt vienlīdzīgām iespējām izmantot šādu izdevību.

Veselības aprūpes ziņā gan pašās dalībvalstīs, gan to starpā ir vērojama liela nevienlīdzība. Attiecībā uz vēzi atšķirība izdzīvošanas rādītājos starp jaunajām un vecajām dalībvalstīm ir tik liela, ka var runāt par „dzelzs priekškaru medicīnā”. Slimību profilakses jomā ir vajadzīgi nozīmīgi stratēģiski uzlabojumi. Tādēļ sākuma punkts varētu būt profilakses pasākumu ilgtermiņa plānošana.

Vēža pētniecībā Eiropa iegulda tikai vienu piekto daļu no tiem līdzekļiem, ko šī joma saņem Savienotajās Valstīs. Veselības nozarē mums ir jāiegulda daudz vairāk nekā līdz šim, un veselība konsekventi jāiekļauj visos politikas virzienu līmeņos.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski – (RO) Es balsoju atbalstoši par šo ziņojumu parliecībā, ka ieteikumu piemērošana praksē paildzinās paredzamo dzīves ilgumu Eiropas Savienībā un palīdzēs mums sasniegt Lisabonas mērķus attiecībā uz ekonomikas izaugsmi.

Ziņojumā ir norādīta svarīga saikne starp nepilnīgu Kopienas tiesību aktu vides jomā piemērošanu un negatīvajām sekām uz pilsoņu dzīves līmeni.

Cīņa par klimata pārmaiņu radītās ietekmes samazināšanu uz iedzīvotāju veselību jāatbalsta ar aktīviem politikas virzieniem, kuru mērķis ir pielāgošanās klimata pārmaiņām. Viens piemērs šajā saistībā ir attīstības metodikas izstrāde prognožu veikšanai un lielu veselības problēmu novēršanai, kuras var rasties atkarībā no klimata pārmaiņu ietekmes apjoma, vienlaikus paturot prātā sociālos un ekonomiskos apstākļus.

Jāpalielina centieni, lai sasniegtu mērķi, ko Komisija ierosināja 2005. gadā, proti, līdz 2020. gada panākt 40 % samazinājumu saistībā ar tādu nāves gadījumu skaitu, kurus izraisa gaisa piesārņojums. Veiktie pētījumi ir parādījuši, ka divi no pieciem nāves gadījumiem pasaulē ir tieši vai netieši saistīti ar vides faktoriem.

Es izsaku atzinību referentam.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Baltā grāmata par veselību Eiropas Savienībā raisa vairākus svarīgus jautājumus par Eiropas nākotni un it īpaši par paradigmas maiņu, kas nākotnē ietekmēs mūsu sabiedrības dzīvi. Tāpēc esmu vienprātīgs ar A. Peterle, kurš pievērš uzmanību aspektiem, kas saistīti ar tādiem jauniem pārbaudījumiem kā iedzīvotāju novecošanās, klimata pārmaiņas, globalizācija un mobilitāte. Tiem jābūt jauno politikas virzienu pamatā, jo tie radīs būtiskas sociālas un ekonomiskas pārmaiņas. Tomēr mums ir jāņem vērā arī veselības nozares pašreizējās problēmas — sirds un asinsvadu slimības, diabēts, aptaukošanās un vēzis. Īpaši svarīga tādējādi kļūst profilakses politika, un pašreizējos apstākļos mums ir jāizveido skaidra sistēma, rēķinoties ar situāciju 27 dalībvalstīs un ņemot vērā nevienlīdzību, kāda vērojama sociālo grupu un dalībvalstu starpā, lai mēs spētu pieņemt tādu starpnozaru veselības politiku, kas nodrošinātu pamatu efektīvai veselības aprūpes politikas attīstībai.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par A. Peterle ziņojumu par ES saistībām veselības jomā un pieeju šai jomai.

Izskatāmais jautājums ir ārkārtīgi svarīgs, ņemot vērā jaunus apdraudējumus veselībai, ar kuriem saskaras Eiropas Savienība. Šī iemesla dēļ ir jābūt vienotai pieejai, kā Eiropas iedzīvotājiem nodrošināt pienācīgu aizsardzību pret šiem draudiem. Mūsu kolēģa iniciatīvu es augstu vērtēju arī tāpēc, ka viņa ziņojumā ir skaidri parādīts, cik liela nozīme ir veselībai, kura nenozīmē tikai slimības vai darba nespējas neesību.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Lai ES iedzīvotājiem nodrošinātu iespējami labāko ārstēšanu un veselības aizsardzību, Eiropas Savienībā ir svarīgi koordinēt veselības politikas paraugpraksi.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu „Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.–2013. gadam”. Šī stratēģija ir konkrēta atbilde Eiropas Komisijas Baltajai grāmatai par veselības politiku 2008.–2013. gadam. Baltās grāmatas galvenās nostādnes ir veselīga dzīvesveida veicināšana un šķēršļu likvidēšana attiecībā uz piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem ES dalībvalstīs. Uzsvērti arī tādi aspekti kā iedzīvotāju aizsardzība pret veselības apdraudējumiem, līdzsvarotu veselības aprūpes sistēmu nodrošināšana un jauno tehnoloģiju ieviešana. Pēc manām domām, veselības veicināšanas stratēģijā liela nozīme jāpiešķir slimību profilaksei un agrīnai atklāšanai.

Pēdējā laikā veselības jomā ir parādījušās dažas bīstamas tendences. Ir palielinājies vēža gadījumu skaits un saslimstības ar diabētu un sirds un asinsvadu slimībām gadījumu skaits. Tomēr profilaksei patlaban ir atvēlēti tikai 3 % no veselības aprūpes budžeta līdzekļiem, lai gan ir labi zināms, ka profilakse ir labāka par ārstēšanu.

Mūsdienu civilizācijas slimības varēs uzveikt tikai tad, ja mēs nodrošināsim iedzīvotājiem pienācīgu veselības aprūpi un ārstēšanu. Mums ir jāapkarro arī nevienlīdzība attiecībā uz atsevišķu sociālo grupu iespējām saņemt veselības aprūpes pakalpojumus un jāmazina veselības aprūpes pieejamības atšķirības dažādās dalībvalstīs. Ļoti svarīgi ir arī centieni nodrošināt veselības aizsardzību un drošību darbā. Turklāt vēl ir daudz darāmā, lai veselības aprūpi veiksmīgāk pielāgotu pacientu vajadzībām.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Sabiedrības veselība un tās komercializācija ir ES uzbrukuma objekts. Mērķis ir vairot kapitālistu peļņu, mazinot valsts struktūru nozīmi un ļaujot tām darboties vienīgi augstu izmaksu sektoros, kuri privātajiem dalībniekiem nenes peļņu.

Veselības aizsardzību Eiropas Savienība uztver kā darbinieku produktivitātes palielināšanas un sociālo izmaksu samazināšanas līdzekli. Piemērojot privāta uzņēmuma kritērijus, veicinot uzņēmējdarbības aktivitāti un nevērtīgi izturoties pret cilvēku pamattiesībām uz veselību un dzīvību, tā iejaucas tādā nozarē, kas ir vienīgi dalībvalstu kompetencē. Vienlaikus ES izmanto veselību kā ieganstu savu ekspansionistisko, imperiālistisko plānu veicināšanai, ierosinot veselības aprūpes pakalpojumu jomas iekļaušanu KĀDP, starptautiskajā tirdzniecībā un attiecībās ar trešām valstīm.

Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumiem un inovāciju pārvaldību veselības sistēmās, kā arī Eiropas izcilības centru izveide un citi ierosinātie pasākumi ir tikai pirmie soļi, kas ved uz veselības aprūpes pakalpojumu koncentrēšanu dažu daudznacionālu uzņēmumu rokās. Lemjot par sniedzamajiem pakalpojumiem, šie uzņēmumi slēgs darījumus ar privātām apdrošināšanas sabiedrībām, un šo lēmumu pamatā būs nepieņemamā šķiru diskriminācijas sistēma.

Mēs balsojam pret šo ziņojumu, jo esam vienoti ar darbaļaudīm viņu cīņā pret veselības jomas komercializāciju un privatizāciju. Mēs atbalstām cīņu par sabiedrības veselības aizsardzības bezmaksas sistēmu, kas nodrošinātu kvalitatīvus, vienkāršo ģimeņu vajadzībām pilnībā atbilstošus pakalpojumus.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Es atbalstu ziņojuma par Eiropas Savienības veselības aprūpes stratēģiju 2008.–2013. gadam pieņemšanu. Veselības aprūpes budžetā pārāk niecīga summa ir iedalīta slimību profilaksei. Šim nolūkam paredzēti tikai 3 % resursu.

Arvien skaidrāk redzams, ka palielinās saslimstība ar mūsdienu civilizācijai raksturīgām slimībām. To skaitā ir vēzis, sirds un asinsvadu slimības un diabēts. Šo problēmu pamatā galvenokārt ir nepareizi ēšanas paradumi un neveselīgs dzīvesveids. Veselības aprūpes pakalpojumu budžetam daudz lētāk izmaksātu profilakse, piemēram, informatīvu kampaņu veidā.

Vēl viena problēma ir saistīta ar ārstēšanas apstākļiem. To atšķirības visā Eiropas Savienības teritorijā ir ievērojamas — no ļoti augstiem standartiem tā sauktajās vecajās ES dalībvalstīs līdz daudz zemākiem standartiem valstīs, kas pievienojušās nesen. To apliecina, piemēram, augstāki zīdaiņu mirstības rādītāji un īsāks mūža ilgums gan vīriešiem, gan sievietēm.

Eiropas Savienībai ir jāveic pasākumi, lai visās dalībvalstīs nodrošinātu vienlīdzīgu ārstēšanās apstākļus. Veselības aprūpes politikai ir jābūt vienai no ES prioritātēm.

11. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

12. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

13. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

14. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

15. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

16. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi slēdza plkst. 12.05)